

సనాతన సారథి

అక్టోబరు 2019

“ఘన మోహ విభ్రాంత జనతా మహాతాప మణగించు నీదు కృపార్థ దృష్టి”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 62
సంచిక 10

అక్టోబరు 2019

ప్రచురణ తేదీ
సెప్టెంబరు 23

1. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
2. నవరాత్రుల ప్రాశస్త్యము - యజ్ఞ సందేశము	శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి	7
3. క్రమశిక్షణ - త్యాగము - విశ్వాసము	సేవాదళ్ళకు దివ్యమార్గదర్శకాలు	12
4. ప్రేమావతారం	వి.ఎన్.ఆర్. మూర్తి	19
5. వేదపురుషుని సేవించి తరించిన వేదవిదులు	డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు	21
6. జ్ఞానం అంటే...	ప్రొ॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య	25
7. వరమపద సోపానాలు	పి.వి. చలం	28
8. 'సాయినామమను ప్రసాద మిదిగో...'	శ్రీ సత్యసాయి గీతములు (8)	31
9. సాయిమాత సాన్నిధ్యంలో విజయదశమి....	డా॥ వణతుల రామేశ్వమ్	32
10. గజేంద్ర మోక్షము - అంతరార్థము	ఇంటర్వ్యూ - ఇన్నర్ వ్యూ	33
11. దొరకునా ఇటువంటి సేవ! (గతసంచిక తరువాయి)	డా॥ కె.బి.ఆర్. ప్రసాద్	34
12. 'చింత'చెట్టుకు భగవన్నామమే గొడ్డలిపెట్టు	స.సా. 1959 అక్టోబరు సంచిక నుండి	39
13. ముత్యాల సరాలు (ధారావాహికం)	ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్	40
14. ఆదిదేవుని అభయహస్తచ్ఛాయలో....	బి.వి. చంద్రశేఖర్	42
15. అస్థిర ఉపాధుల నాధారం చేసుకొనుట అజ్ఞానం	దివ్యానుగ్రహ లేఖ	47
16. ప్రశాంతి సమాచారం	డా॥ దివి చతుర్వేది	48

కవితాంజలి

1. సర్వదేవతాతీతుడు	పి. మహమ్మద్ అలీ	18
2. 'త్వమేవ సర్వం...'	ఎ.వి. కృష్ణమూర్తి	18

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతినిలయం

టెలిఫోన్: 08555-287375 (సనాతన సారథి Extn. 128, పుస్తకాలు, ఆడియో వీడియో సీడీలకొరకు ఆర్డర్లు Extn. 162)

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రహ్మ, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ప్రింటర్ అండ్ పబ్లిషర్ : కె.ఎస్. రాజన్, ఎడిటర్ : ఐ. శ్రీనివాసులు

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత రామోక్తార్థాంగే వాహ్యాని

(గత సంచిక తరువాయి - 68వ భాగం)

మిత్రుని దుఃఖమును, శత్రువు అసందర్భ ప్రలాప ప్రవృత్తులను చూచి సహించుకొనువాని ముఖము చూడరాదు. తాత్కాలిక అనుకూలములను నెరవేర్చుకొనుటకు, అభీష్టములను తీర్చుకొనుటకు, పెడమార్గముల పడత్రోయుటకు, ప్రయత్నించువానిని మిత్రునిగా ఎన్నుకొనుట సరియైనది కాదు. పరస్పరానురాగము ఉండవలెను. హృదయమునగానీ, మనసునగానీ, వాక్కునగానీ, కడకు ముఖములోగానీ ప్రేమ లేనివాడు కుమిత్రుడని గ్రహించవలెను. అట్టివారి హృదయము కపటము, మలినము. మూర్ఖసేవకుడు; లోభియగు రాజు; అపవిత్రుడు, అపవిత్రురాలగు భార్య, లేక భర్త; కపట మిత్రుడు- ఈ నల్వరూ శూలములవంటివారు. ఓ సఖుడా! సుగ్రీవా! నీవు విచారించకుము. నా యథాశక్తి మనోవాక్యాయములతో నీకు సహాయము చేయగలను. వాలి యెంతటి

బలశాలియైన నేమి?! నా బలము నీవెరుగవు కనుక, వాని బలమునే తలంచుచూ కొంత సందేహింతువేమో! ప్రప్రథమమున నా బలమునుకూడా నీవు పరీక్షించగోరుదువేని, నీ మనో బలమును పొందగోరుదువేని, నీవు యేమి కోరెదవో కోరుకొమ్ము. అందులో నా బలము ప్రకటించును. నీకు ధైర్యసాహసముల నందింతును. వాలితో పోరాటమునకు పూనుకొందును” అని రాముడు సుగ్రీవుని వీపు నిమురుచు, ధైర్యమును అందించుచూ పలుకుచున్న పలుకులు, సుగ్రీవుని యెంతో తృప్తిపరచెను.

అంత సుగ్రీవుడు తన ధైర్యము నిమిత్తము శ్రీరాముని శక్తిని చూడగోరి, “రామచంద్రా! ఒకానొక సమయమున నేను, మా అన్న పరిహాస నిమిత్తమై బలాబలములు పరీక్షింపగోరి సప్తతాళముల నొక్క బాణముతో వరుసగా పడత్రోయుటకు పూనుకొంటిమి. చంద్రమండలాకారముగా నున్న ఆ తాళములను నేను మూడు మాత్రమే కూలద్రోయగలిగితిని. వాలి పంచతాళములను ఒక్క బాణముతో కూలద్రోసెను. అతని బలము అంతటిది. దానికి మించియుండిననే ఆ బలశాలిని కూలద్రోయ వీలగున”ని చెప్పి, రాముడు యెన్ని తాళములను కూలద్రోయునో చూడగోరుచున్నా నని ప్రార్థించెను.

సప్త తాళములు ఒక్క వరుసనున్నవాటి చెంతకు గొంపోయి, రామచంద్రుని వాటిని కూలద్రోయుమని కోరగా; ఈ తాళములు వాలి కూలద్రోసినవాటికంటే ఒక్కొక్కటి నాలుగైదు రెట్లు అధిక విశాలమైనవి కనుక, ఇందులో రెండింటిని కూలద్రోసిననూ వాలి బలమునకు మించిన బలమనే చెప్పవచ్చునని వానరులు వారిలో వారు ఊహించిరి. వాటిని చూచి రాముడు చిరునవ్వుతో, “సుగ్రీవా, ఈ తాళములు నా దృష్టిలో అత్యంత అల్పములు” అని

అంబును తీసి సునాయాసముగా ఒక్కవేటుతో ఆ సప్తతాళములను కూలద్రోసెను. అది వెనుకనున్న పర్వతములలో చొరబడి బండలనుకూడ పగులగొట్టెను.

ఈ దృశ్యమును చూచిన సుగ్రీవుడు రాముని పాదములపైబడి నమస్కరించి, “రామచంద్రా! నూర్గురు వాలులు చేరినను ఈ కార్యమును సాధించ లేరు. ఇంత శక్తిసంపన్నుడు నాకు మిత్రుడగుటచే నా జన్మము తరించినది. ఒక వాలి దూరమైనా నూర్గురు వాలులు నాకు మిత్రులయినట్లు నే తలంచుచున్నాను. నా అపరాధమును క్షమించుము. తమను పరీక్షింప గోరుట నా అల్పత్వముయొక్క లక్షణమే! సిగ్గుగా వున్నది. సాక్షాత్ పరమాత్మనే మిత్రుడుగా భావించుట, చేరుట నా భాగ్యమే భాగ్యము. ఈనాటితో నా విచారము తీరెను. నేను కిష్కింధను చేరగలనను ఆశ అంకురించెను. నా సతీ సుతులతో నేను సుఖజీవనము చేయగలనను ఆశ నన్నెంతయో ఆనందపరచినది. అయితే, అది యెన్ని నిమిషములలో, యెన్ని గడియలలో, యెన్ని దినములలో, యెన్ని వారములలో అని మాత్రము నన్ను కలవరపరచుచున్నది. అది రామేచ్ఛ. అతని అనుగ్రహ మే నిమిషమున సంకల్పించునో! నాకు శ్రీరాముడు తప్ప అన్యమార్గము లేద”ని మనసున దృఢపరచుకొని రామునికి నమస్కరించి, “రామా! నీ యిష్టము. నీ కృప. ఏ నిమిషమున నన్నీ బాధనుండి విముక్తుని గావించువో” అని ప్రార్థించుచూ కూర్చొనెను. అంతేకాదు. “నేను ఇంతవరకూ వాలి నా పరమ శత్రువని తలంచి భయపడుచుండెడివాడను. ఈనాటితో వాలి నాకు శత్రువు కాదు, పరమ మిత్రుడని, హితుడని తలంచుచున్నాను. అతడే నేను ఈ పర్వతమున నివసించుటకు మూలకారణము. ఈ కారణముచేతనే తమ రాకను గాంచితిని, తమతో మైత్రిని చేసుకొంటిని. ఇన్నింటికీ వాలియే కారణము కాన అతనిని నేటినుండి హితునిగా తలంతున”ని చెప్పెను.

“ఓ రామా! స్వప్నమందు ఒకనితో పరమ ద్వేషమును పూని అతనితో అనేకవిధముల పోరాడి; లేచినతోడనే, మేల్కొనినతోడనే, అది మిథ్యయని తోచినరీతిగా అటులనే మీ దర్శనము కాకపూర్వము, స్వప్నమువలె అజ్ఞానవత్ వాలిపై ద్వేషమును పూని, అతని చర్యలన్నియూ విరుద్ధమయినవై నన్ను అనేక విధముల కలతపెట్టెను. మీ దర్శనము లభించటం, మీతో సంభాషణలు సలుపటంచేత నేను నిద్రనుండి మేల్కొనినట్లు, అజ్ఞానమునుండి మేల్కొని, పవిత్ర పాదముల స్పర్శచేత జ్ఞానోదయము నొందితిని. తమ సేవాభాగ్యము నాకు లభించుటకు పూర్వము నా ద్వేషాసూయలచే వాలితో విరోధము చేసుకొని, కడకు క్రుంగి, కృశించి సరియైన సమయము లభించునా అని పరితపించిన నా తాపమే తపముగా మారి, నా క్రోధము ప్రేమగా తిరిగెను. నాథా! మీరు కటాక్షించిన, నాకు రాజ్యమక్రమలేదు. ఆలుబిడ్డలు వారివారి ప్రాప్తానుసారము వారు బ్రతుకగలరు. వారి చింతయూ నాకు వద్దు. నిరంతరము తమ సేవ చేసుకొంటూ తమ వెంట నుండుటకు అనుజ్ఞ ఇచ్చిన చాలున”ని ప్రార్థించెను.

అంత రాముడు సుగ్రీవుని శిరస్సు నిమిరుచు, “నాయనా! నీవు పలుకు వచనములు సత్యములే. రాజ్యములు, సుఖదుఃఖములు, కోపతాపములు, వస్త్రవాహనాదులు, మంచిచెడ్డలు, స్వప్న దృశ్యములు. దైవ సన్నిధి, దైవభావములే శాశ్వత స్థానములు. కానీ, నా వాగ్దానము, నా ప్రతిజ్ఞ నిష్ప్రయోజనము కాదుకదా! ఎటులయిననూ నీకు రాజ్యము వచ్చును, దానిని యేలక తప్పదు. నేడు వాలితో యుద్ధము చేయక తప్పదు. సిద్ధము గమ్ము” అని చెప్పి ధనుర్బాణములను ధరించెను. సుగ్రీవుని వెంటబెట్టుకొని రామలక్ష్మణులు బయలుదేరిరి. రాముడు హనుమదాదులను ఆ పర్వతముపైనే ఉండుటకు అనుమతించెను. దారిలో సుగ్రీవునకు చెప్పవలసినవన్నియూ చెప్పి, పురము

యొక్క సింహద్వారమువద్దకు వెళ్ళి కేకవేయుమని ఆజ్ఞాపించెను.

రామాజ్ఞ ప్రకారము సుగ్రీవుడు కిష్కింధాపుర సింహద్వారము సమీపించి భూమి దద్దరిల్లునట్లు కేక వేసెను. ఆ కేక వినిన తత్క్షణమే తోకత్రొక్కిన పాము వలె బుస్సున లేచి వాలి తన తమ్మునిపై యుద్ధమునకు సిద్ధపడెను. అంతలో భార్యయగు తార వాలి పాదములు పట్టుకొని, పూర్వము అంగదుడు చెప్పిన మాటలను వాలితో చెప్పి, “నాథా! అతని స్నేహమును ఆశించిన అన్నదమ్ములు సామాన్యులు కారు. వారు మహాబలులు. ఇంత కాలము అణగివుండి, సుగ్రీవుడు ఈనాడు ఇంత ధైర్యముగా యుద్ధమునకు సిద్ధపడినాడన్న, వారి బలములను బాగుగా యెరిగి వారి సహాయమును పొంది వచ్చెనే తప్ప, ముందూ వెనుక యోచించక రాలేదు. రాజపుత్రులగు ఆ రామ లక్ష్మణులు దైవశక్తులతోకూడినవారు. వారిపై యుద్ధము చేయుట మీకు మంచిది కాదు” అని చాలా బతిమిలాడెను.

ఆమె దీనాలాపములు విని వాలి పక్కున నవ్వెను, “ఓ భయస్థురాలా! శ్రీరాముడు సమదర్శియని చెప్పియుంటివి. అటులయిన అతడు మమ్ముల నిరువురిని సమముగా భావించును. నేను అతనికేమీ

అపకారము చేసియుండలేదు కదా! అట్లుకాక, రాముడు నన్ను సంహరించెనని తలంచు; నా జన్మమే సఫలమగును, అంతేకదా?” అనెను.

ఒకవైపున వాలివాక్యములు తారకు సంతోషమును కలిగించిననూ మరొకవైపు పతి యెడబాటును తాను సహించుకోలేక అతనిని మరింత ప్రాధేయపడుతూ, “నాథా! స్త్రీ నిషేధించుట అపశకునము కదా?” అని యెంతో చెప్పిననూ, “యుద్ధసమయమున శకునములు పనికిరావు. ప్రాణములు కోల్పోవుటయో లేక శత్రు ప్రాణములు తీయుటయో జరుగవలెను. అంతేకానీ, ఈవిధమైన వాటిని లెక్కచేయన”ని తారను వెనుకకు నెట్టి, మహాక్రోధుడై యుద్ధమునకు సింహద్వారమును సమీపించెను.

సుగ్రీవుని ఒక్కని మాత్రమే చూచి వాలి మండిపడి, కుప్పించి సుగ్రీవునిపై బడి ముష్టియుద్ధము ప్రారంభించెను. వాలి వేయు పిడిగుడ్డులను సుగ్రీవుడు భరించలేకపోయెను. పారిపోవుటకు సిద్ధమయ్యెను. కాని, వాలి తన బలమును ప్రవేశపెట్టి కాళ్లతో, చేతులతో బాధించుటచేత తానిక ఒక క్షణమైననూ నిలువలేక పారిపోయెను. అంత వాలి తొడతట్టుచూ వెనుకకు వెళ్ళెను.

(సశేషం)

❖ కాముడున్నచోట రాముడుండడు ❖

సీతమ్మవారు జనక మహారాజు పుత్రిక, దశరథ మహారాజు కోడలు, శ్రీరామచంద్రుని భార్య! భర్త అరణ్యమునకు వెళ్ళినపుడు, పతియే నా గతియని, భోగభాగ్యములన్నిటినీ త్యజించి, ఆయన ననుసరించి, తానుగూడ అరణ్యమును చేరినది. ఏ ఆశలూ లేని సీత, అరణ్యమున మాయాస్వరూపి అయిన ఒక బంగారు లేడిని జూచి, దాని నాశించినది. తత్ఫలితముగా విశ్వేశ్వరస్వరూపుడును, తన పతియును అగు శ్రీరాముడు తనకు దూరమైనాడు. రామాయణముకాని, భారతముకాని, బైబిల్గాని, ఖురాన్గాని బోధించే గుణపాఠము - వాంఛలను విసర్జించవలెను అనునదే!

- బాబా

శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి:

నవరాత్రుల ప్రాశస్త్యము - యజ్ఞ సందేశము

కూర్పు: ఆర్. సీతాలక్ష్మి

శ్రీ సత్యసాయి భగవానులు ఆయా పర్వదినముల పరమార్థమును, పాటించవలసిన విధివిధానముల అంతరార్థములను వివరించేతీరు అనూహ్యం, అసాధారణం, అద్వితీయం. భారతీయ సంస్కృతిలో పండుగలకు గల మహత్తర స్థానమును గుర్తింపజేసి, ఆధ్యాత్మిక సాధనలకు సార్థకత చేకూర్చే విధంగా స్వామి భక్తులకు అనుగ్రహించిన ప్రబోధలకు ప్రశస్తిరూపకమైన సంకలనమే 'శ్రీ సత్యసాయి ప్రబోధ మాధురి'.

1. నవరాత్రి పండుగను ఎప్పుడు జరుపుకుంటాము?

జ: ఆశ్వయుజ పాడ్యమినుండి నవమి వరకు.

2. ఈ తొమ్మిది రోజులు ఎవరిని ఆరాధిస్తారు?

జ: నవరాత్రులలో దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతులను ఆరాధిస్తారు. ఈ ముగ్గురూ ప్రకృతిలో ఉన్న సత్య రజస్తమో గుణములే! సాత్విక గుణము సరస్వతి. రజోగుణమే లక్ష్మి. తమోగుణమే దుర్గ. మొట్టమొదట ప్రకృతి ఆరాధన చేసి, తద్వారా పరమాత్ముని అనుగ్రహాన్ని పొందాలి. ఈ ఆరాధనా క్రతువులో నవవిధ భక్తిమార్గముల సాధనకూడా ఇమిడి ఉన్నది.

3. నవరాత్రి అనగా అర్థమేమి?

జ: నవరాత్రి అనగా తొమ్మిది రాత్రులు. చీకటి అజ్ఞానమునకు చిహ్నము. మానవత్వములో ప్రవేశించిన తొమ్మిది విధములైన చీకట్లను పారద్రోలి, జ్ఞానప్రకాశమును అనుభవించే నిమిత్తమై చేయు ఆరాధనోత్సవము.

4. ఈ తొమ్మిది విధములయిన చీకట్లు (అజ్ఞానము) ఏమిటి?

జ: కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యములు (6); మనస్సు, చిత్తము, అహంకారము (3)

5. 'నవ' అనే పదానికి మరొక అర్థమేమి?

జ: 'నవ' అనగా నూతన. నూతన రాత్రులు అనగా పశుత్వముతోకూడిన మానవుడు సక్రమముగా, భావనా యుక్తముగా నవాహ్నిక ప్రతాన్ని ఆచరించి, తాను ఒక నూతన మనీషత్వమును పొందుతాడు. నవాహ్నిక ప్రతమనగా మనలో చేరిన తొమ్మిది విధములైన అజ్ఞాన లక్షణాలను సాధనద్వారా దూరం చేసుకోవడం. మానవుడు తనలో చేరిన మహీషత్వము (ఆసురీసంపద)ను పారద్రోలి, మనీషత్వమును పొందుట అని అర్థము.

6. తొమ్మిది రకములైన అజ్ఞాన ప్రతీకలైన ప్రవృత్తులు మనలో ఏవిధంగా చేరినవి?

జ: ప్రకృతి సత్వరజస్తమో గుణములతో కూడినది. ఈ తొమ్మిది విధములైన అజ్ఞాన లక్షణాలు రజస్తమోగుణముల వలననే ఏర్పడినవి. కావున వాటిని దూరం చేసుకోవలెనన్న సత్వరజస్తమో గుణములకు ప్రతీకలైన సరస్వతి, లక్ష్మి, దుర్గలను ఆరాధించి అనుగ్రహం పొందాలి.

7. ఈ నవరాత్రులకు దేవీ నవరాత్రులు అని ఎందుకు పేరు వచ్చింది?

జ: 'దేవి' అనగా త్రిపురసుందరి. ఆదిపరాశక్తిస్వరూపిణి. ఈ దేవియొక్క అంశములే దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతులు.

8. నవరాత్రికి సంబంధించిన పురాణగాథ ఏమి?

జ: శుంభ, నిశుంభాది తొమ్మిది మంది రాక్షసులు మహిషాసురుని ప్రోత్సాహముతో బ్రహ్మనుగురించి కఠిన తపస్సు నాచరించి, అనేక వరములను పొంది, అహంకారముతో విజృంభించి, ముల్లోకములను భయభ్రాంతులకు గురిచేయసాగారు. వారికి స్త్రీవలన తప్ప ఇతరులవలన మరణము సంభవించదు. స్త్రీ అబల. ఆమెవలన తమకు హాని కలుగదు అనే భావముతో ఆవిధమైన వరం కోరారు. ముల్లోకవాసుల ప్రార్థనలను మన్నించి, ఆ అసురులకిచ్చిన వరములను దృష్టియందుంచుకొని, త్రిమూర్తులు తమ శక్తులనన్నింటినీ సమన్వయం చేసి, దేవికి ప్రసాదించారు. తమ శక్తులనే కాక తమతమ ఆయుధాలను కూడా ఇచ్చారు.

9. ఈ అసురులు ఏవిధంగా సంహరింపబడ్డారు?

జ: దేవీ నవరాత్రులలో మొదటి మూడు దినములు కాళి లేక దుర్గను; తరువాత మూడు దినములు మహాలక్ష్మిని; చివరి మూడురోజులు మహాసరస్వతిని ఆరాధిస్తాము. ఇచ్చాశక్తికి, క్రియాశక్తికి, జ్ఞానశక్తికి ప్రతీకలైన వీరు తొమ్మిది మంది అసురులను సంహరిస్తారు. చివరి దినము, అనగా పదవ రోజున మహాత్రిపురసుందరి మహిషాసురుని సంహరిస్తుంది. దానినే విజయదశమి అంటాము.

10. ఈ పురాణగాథ అంతరార్థమేమిటి?

జ: మానవునిలో ప్రవేశించిన తొమ్మిదిరకములైన దుష్టప్రవృత్తుల మూలంగా మానవుడు మనిషిగా కాక పశువుగా ప్రవర్తించినప్పుడు; మానవుని హృదయంలో నిరంతరం నిరవధికంగా మంచితెడులమధ్య పోరాటం సాగుతున్నప్పుడు; తామసిక రాజసిక ప్రవృత్తులు విలయతాండవం చేస్తున్నప్పుడు అతనిలోని ఆత్మచైతన్యము విజృంభించి, దుష్టప్రవృత్తులను అణచివేస్తుంది. ఈ తొమ్మిదిమంది అసురులు తొమ్మిది విధములైన దుష్ట ప్రవృత్తులకు ప్రతీకలు. అనగా, మానవునిలోని ఇచ్చా క్రియా జ్ఞానశక్తులచే ఈ దుష్ట ప్రవృత్తులను అణచివేయు శక్తిని అందిస్తుంది ఆత్మచైతన్యము.

11. ఈ పండుగ అందించే సందేశమేమి?

జ: 1. మానవులు తమయందున్న అహంకారము అనే మహిషాసురుని ధ్వంసము చేయాలి.

2. ఇచ్చాశక్తిని దైవముపై ఇచ్చగా మార్చుకోవాలి. క్రియాశక్తిని దైవకర్మలలో ప్రవేశపెట్టాలి. జ్ఞానశక్తితో ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు కృషి చేయాలి.

3. ప్రతి ఒక్కరూ తమలో ఉన్న పశుత్వమును, దానవత్వమును మానవత్వముగా; మానవత్వమును దైవత్వముగా మార్చుకోవడానికి కృషి చేయాలి. అనగా, దైవచింతన, దైవారాధన సలపాలి.

4. జన్మనిచ్చిన మాతృమూర్తిని దుర్గా లక్ష్మీ సరస్వతుల సమన్వయ రూపముగా గుర్తించి వర్తించాలి.

5. నవరాత్రుల పూజలందు 'అంగార్పణ పూజ' ఆచరిస్తారు. అనగా, మన దేహముయొక్క సర్వాంగములను మనలో ఉన్న దేహికి శరణాగతభావముతో అర్పించడమే! ఉదాహరణకు, 'నేత్రం సమర్పయామి' అని ఒక పుష్పాన్ని అర్పిస్తారు. 'హస్తం సమర్పయామి' అంటూ మరొక పుష్పాన్ని దేవీ పాదముల చెంత ఉంచుతారు. దీని అంతరార్థం ఏమిటి? మనము దేనిని చూసినప్పటికీ, ఎవరిని చూసినప్పటికీ భగవత్ స్వరూపంగా చూడాలి. హస్తములతో ఆచరించే సర్వకర్మలూ భగవత్కర్మలుగా భావించి ఆచరించాలి.

6. ప్రకృతిలోని వనరులను సంరక్షించాలి. పంచభూతముల కాలుష్యాన్ని నివారించాలి. ఎందుకు? ప్రకృతిలోని శక్తియే దుర్గామాత, మానవత్వాన్ని పోషించి దానవత్వాన్ని సంహరిస్తుంది. దుర్గయొక్క రక్షణాశక్తియే లక్ష్మి. లక్ష్మీమాతగా దైవీభావాలను ఆవిర్భవింపజేస్తుంది. సరస్వతీమాతగా పవిత్రమైన వాక్కును ప్రసాదిస్తుంది.

వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము

1. నవరాత్రులలో ప్రశాంతినిలయంలో నిర్వహింపబడే యజ్ఞము పేరేమిటి? అది ఎప్పుడు ప్రారంభింపబడింది?
జ: “వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞము”, 1962వ సంవత్సరములో.
2. ఈ యజ్ఞము ఎప్పుడు ఆరంభమై ఎప్పుడు సమాప్తి అవుతుంది?
జ: ఆశ్వియుజ శుద్ధ పాడ్యమినాడు కలశ స్థాపనతో దేవీపూజ ప్రారంభమవుతుంది. నాలుగవ రోజున ఆరంభమైన యజ్ఞము విజయదశమి రోజున పూర్ణాహుతితో సమాప్తమవుతుంది.
3. యజ్ఞముయొక్క లక్ష్యమేమిటి?
జ: మానవ జీవిత పరమావధి. వివేక వైరాగ్య విచక్షణలవలన నిత్య సత్యమైన పరమాత్మను సాక్షాత్కరింపజేసుకొని, జనన మరణ పరిభ్రమణ యాతననుండి విముక్తిని పొందుట. దీనికి కొన్ని క్రమశిక్షణలు (సాధనలు) అవసరము. అందులో యజ్ఞము ముఖ్యమైనది. ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధితోపాటు లోకకల్యాణమును, జీవిత సౌభాగ్యమును ప్రాప్తింపజేస్తుంది యజ్ఞము.
4. ఇది ఏవిధముగా జరుగుతుంది?
జ: “అన్నా ధృవన్ని భూతాని వర్షన్యా దన్న సమ్భవః
యజ్ఞాధృవతి వర్షన్యో యజ్ఞః కర్మసముద్భవః”
జీవులన్నియు వర్షములనుండి ఉత్పన్నమగు ఆహార ధాన్యములపై ఆధారపడి జీవిస్తాయి. వర్షములు యజ్ఞాచరణమువలన కలుగుతాయి. యజ్ఞము విహిత కర్మాచరణమువలన కలుగుతుంది. యజ్ఞమువలన దేవతలు సకాలమున వర్షములను కురిపిస్తారు. వర్షమువలన పంటలు అభివృద్ధి చెంది సర్వులకు తుష్టిని, పుష్టిని చేకూర్చుతాయి. యజ్ఞమువలన కాలము పవిత్రమగును, కాయము సార్థకమగును.
5. యజ్ఞము అను పదమునకు మరొక అర్థమేమి?
జ: త్యాగము.
6. దేనిని త్యాగము చేయాలి? ఎందుకు చేయాలి?
జ: మానవుడు తనలోని అహంకార మమకారములను, అరిషడ్వర్గములను త్యాగము చేయాలి. త్యాగమువలననే అమృతత్వం లభిస్తుంది.
7. హోమప్రక్రియవలన చేకూరే బృహత్ ఫలమెట్టిది?
జ: హోమధూమమువలన వాతావరణం పునీతమవుతుంది. ఆరోగ్యకరమైన వాతావరణం నెలకొంటుంది. ఈ ధూమము పైకి పయనించి, మేఘములుగా మారి, వర్షమును కురిపిస్తుంది. ఇట్టి వర్షము మంచి పంటలను అందిస్తుంది. ఎట్టి మంటయో అట్టి పొగ; ఎట్టి పొగయో అట్టి మేఘం; ఎట్టి మేఘమో అట్టి వర్షం; ఎట్టి వర్షమో అట్టి పంట; ఎట్టి పంటయో అట్టి వంట; ఎట్టి వంటయో అట్టి భావం.

8. ఈ దసరాపండుగలో ప్రశాంతినిలయములో వేదపారాయణము, దేవతలపూజ, నాటకములు, సంగీతము, ఉపన్యాసములు - వీనినన్నిటినీ జరుపుటలో ఉద్దేశ్యమేమి?

వేదపురుషునిగా ఆరాధనలందుకుంటున్న భగవాన్

ఇదంతయు సంప్రదాయసిద్ధముగా, ఆచార ప్రకారము జరుపుతున్నారని మనం తలంచవచ్చును. అంతేకాదు, అందు కొంత అంతరార్థమున్నది. వారివారి ఆధ్యాత్మిక కృషియొక్క అభివృద్ధినిబట్టి, ఆరాధనామూర్తులను వారికి సనాతన ధర్మము అందించుచున్నది. కొంతమందికి అగ్నిలో పరమాత్మ బుద్ధి కలిగితే, కొంతమందికి సూర్యునిలో కలుగవచ్చును. చాలామందికి విగ్రహముద్వారా పరమేశ్వర ఆరాధన సులభమగును. కొంతమందికి పరమేశ్వరుడు తమ హృదయవాసిగానే గోచరమగును. అట్టి ఉద్దేశ్యముతో ఇచ్చట అతిరుద్రహోమము, సూర్యనమస్కారములు, సహస్ర లింగార్చన, ప్రతిమాపూజ, ప్రణవోచ్చారణ, జపధ్యానములు జరుగుచున్నవి. ఏపి స్థితివారికి ఏపి సాధన రుచించునో దానిని వారివారికి అందించి, వారిలో ఆధ్యాత్మిక పిపాసను అంకురింపజేసి, వారి హృదయ కమలములను వికసింపజేయుటయే ఇలాంటి ఉత్సవముల ఉద్దేశ్యము. తీవ్రమైన వైరాగ్యము లేకున్న ఈ సాధన ఫలించదు. వేదములు మానవజాతి సొమ్ము. వాటిలో పంచభూతములకు ప్రీతికరమగు ప్రార్థనలే కాక మానవుల కోపోద్ద్రేకములను తొలగించు ప్రార్థనలుగూడా కలవు; అవి ప్రకృతిలోని శక్తులను మేల్కొల్పు ఉపయుక్తమగును; ప్రశాంత వాతావరణమును కల్పించును. కనుక, వేదపారాయణము ప్రపంచశాంతిని, మానవ క్షేమమును కలుగజేయును. నామస్మరణవలన ఆనందమును అనుభవించవచ్చును. ఒక్కొక్క నామముతో భగవంతునియొక్క ఒక్కొక్క అంశను వర్ణించు ప్రార్థన, పూజలు చేసిన శక్తి వచ్చును. సాధన మార్గములేమి? అని తెలిసికొనగోరువారికై, పండితుల ఉపన్యాసములను పెట్టితిమి. పురాణేతిహాసములలోని బోధనలను భక్తిపూర్వకముగా, మధురముగా పండితులు బోధించుచున్నారు. మతగ్రంథములలోని నైతిక సిద్ధాంతములను, కంటికగుపడునట్లుగా ప్రదర్శించునవి నాటకములు. ఇవన్నియు మానవుని హృదయ కమలమును వికసింపజేయును.

9. సామాన్య గృహస్థులకు నిర్దేశించిన యజ్ఞము లేమిటి?

జ: గృహస్థులకు నిర్దేశింపబడిన యజ్ఞములు ఐదు. మొదటిది దైవయజ్ఞము. భారతీయ సంప్రదాయరీత్యా గృహములను నిర్మించినపుడు దైవగృహమని దానిలో ఒక గదిని ప్రత్యేకముగా ఏర్పరచుట వాడుక. అందులో పరమేశ్వరుని చిత్రములను, లేక విగ్రహాలను ఉంచి, ధ్యానారాధనలు సలుపుట గృహస్థునియొక్క ప్రధాన కర్మ. “దేహో దేవాలయః ప్రోక్తో జీవోదేవస్సనాతనః” దేహమే దేవాలయము. ఆ దేహముయొక్క నిలయములో కూడ ఒక దేవాలయము ఉంచి, దైవపూజలో నిరతులు కావలయును. ఇట్టి దైవస్మరణయే దైవయజ్ఞము. దీనినందరూ జరిపి తమకు దేవునియొక్క ఏ రూపనామములు ఇష్టమో ఆ రూపనామములను ధ్యానించి తరించే అవకాశం ఉన్నది.

రెండవ యజ్ఞమును ఋషియజ్ఞమందురు. ఋషులంటే మంత్రద్రష్టలు; తపోబలమువలన చిత్తశుద్ధిని సాధించుకొని, పరమాత్ముని నుతించి తరించినవారు. మానవుల నుద్ధరించుటకొరకు వారు కనిపెట్టి రచించి,

వచించి, అందించిన వేదశాస్త్ర పురాణేతిహాసములను పఠించి, లేక శ్రవణము చేసి, మనన నిదిధ్యాసనములవలన ఆరగించి, జీర్ణము చేసుకొని తుష్టి పుష్టులను పొందుటయే ఋషియజ్ఞము.

మూడవ యజ్ఞము పితృయజ్ఞము. మన సనాతన ధర్మమున మాతాపితలకు అత్యుత్తమ స్థానమివ్వబడినది. “మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ” అని వేదములు బోధించినవి. “వారిని దైవస్వరూపులుగా భావించి పూజించ వలెను” అనునది ఋషుల ఆదేశము. అయితే, ఈ సూత్రముల ఆచరణ మాత్రము ఎక్కడనూ కనిపించడము లేదు. మాతాపితలకు కృతజ్ఞత నందించక, వారి అనుగ్రహమును సంపాదించక, జీవితమును గడిపేవాడు, వాడెంత విద్యావంతుడైననూ పరమ మూర్ఖుడే! వారి అనుగ్రహమే, వారి సంతోషమే బిడ్డల జీవితమునకు ఆధారము. తల్లి తన రక్తముతోనే బిడ్డను పోషించి, ఎన్నో బాధలకు, కష్టసమస్యలకు ఓర్చుకొని, బిడ్డ శ్రేయస్సునే కోరి జీవితమును త్యాగము చేయును. బిడ్డలు సద్గుణములతో, సర్వేశ్వరుని చింతనతో నడచుట వారికెంతో సంతృప్తి నందించును. తల్లిదండ్రులకు సలుపు సేవ, శుశ్రూష, పూజలయొక్క సత్ఫలితములు ఊహితీతములు. ప్రత్యక్షముగా ఉన్న సృష్టికర్తలను నిరాశపరచిన, పరోక్షములో ఉన్న ఆ గౌరీశంకరులు, శివశక్తులు సంతుష్టులై అనుగ్రహింతురా? ఏమాత్రమూ అనుగ్రహింపరు, కరుణ చూపరు.

నాల్గవ యజ్ఞము అతిథి యజ్ఞము. అతిథి అభ్యాగతులను, బంధువులను సగౌరవముగా ఆదరించి, ఆనందింపజేయుట. ఆకలిబాధతో ఎవరు వచ్చినా వారి బాధను నివారించడముకూడ ఒక యజ్ఞమే; గృహస్థుని కర్తవ్యమే. ఇంటి ముందర వచ్చి, ఆహారము అర్థించినవారికి లేదని చెప్పకుండు, పట్టెడన్నము పెట్టెడములో, సంతృప్తిపరచటములో అమిత ఫలితమున్నది.

ఐదవది భూతయజ్ఞము. మనల నాశ్రయించి, మనకు తోడునీడగా సేవచేసి, మనకు సర్వవిధాల ఉపకరించు జీవరాసులైన గేదెలు, ఆవులు, కుక్కలు, పిల్లలు మొదలైన ప్రాణులకు ఆహార పానీయములు సకాలములో అందించవలెను. ఇంటిలోని ప్రాణులు పస్తుండగా మనము మాత్రము వేళవేళకు భుజించిన, అది కృతఘ్నత అగును. ఇంటియందు ఏ ప్రాణి అయినా ఆకలిదప్పలతో కంటినీరు కార్చెనా? ఆ యజమాని జీవితమంతా కంటిధారతోనే నడచును.

10. అంతర్యజ్ఞము అనగా నేమి?

జ: శరీరమే ఒక యజ్ఞగుండము. హృదయమే యజ్ఞవేదిక. వాంఛలే సమిధలు. కామమే (కోరికలు) నెయ్యి. దుర్గుణములే ఆహుతి చేసే ద్రవ్యములు. యజ్ఞములో పూర్ణాహుతి సమయమున పైకి ఎగసే అగ్నిజ్వాలలలో మానవుడు తన దుష్ట ప్రవృత్తులను, ఉద్వేగాలను శోధించి పట్టుకొని అర్పణ చేయాలి. యజ్ఞయాగాదులలో బలి ఇవ్వవలసినది మూగ జీవాలను కాదు; మానవుడు తనలో శేషించి ఉన్న మూర్ఖత్వమనే గొట్టెను, దొంగబుద్ధి అనే పిల్లిని, చంచలత్వమనే కోతిని, మదము అనే దున్నపోతును, ఇంకా ఇతర పశులక్షణములను బలి ఇవ్వాలి. దేహాభిమానమును, తత్ఫలితముగా ఏర్పడే అహంకార మమకారములను అగ్నిలో ఆహుతి చేయాలి. ఇదే పూర్ణాహుతి రోజున మానవుని కర్తవ్యము.

11. యజ్ఞ సందేశమేమిటి?

జ: వేదమంత్ర పఠనముతో వివిధ హవిస్సులను అర్పిస్తూ యజ్ఞపురుషుని ఆహ్వానించుటయే కాదు యజ్ఞము అంటే. సమస్త కర్మలను భగవదర్పితం చేయుటయే యజ్ఞము. వేదసారమంతయు మానవునియందే ఉంటున్నది. వివిధంగా? వాక్ స్వరూపమే ఋగ్వేదము. కనుక, వాక్కులు పవిత్రంగా ఉండాలి. దృష్టియే యజుర్వేదము. కనుక, దృష్టి పవిత్రంగా ఉండాలి. శ్రవణమే సామవేదము. కనుక, శ్రవణం పవిత్రంగా ఉండాలి. ❖

సేవాదళకు దివ్యమార్గదర్శకాలు:

క్రమశిక్షణ - త్యాగము - విశ్వాసము

స్వయంసేవకులైన యువకులారా! సేవ చేసే అవకాశము మీకు ప్రాప్తించటం నిజంగా మీ అదృష్టమునే చెప్పవచ్చును. మానవత్వాన్ని ఏకత్వముగా నిరూపణ చేయాలంటే, సేవకత్వమే ప్రధానమైన ఆదర్శము. వ్యక్తియొక్క స్థానబలమునుకానీ, అధికారబలమునుకానీ, భౌతిక స్వరూపమునుకానీ చూచి సేవలు సల్పక; వారిలో నున్న ఆత్మతత్త్వమును మాత్రమే విశ్వసించి, జీవత్వమునకు చేయవలసిన సహాయప్రక్రియలను సాధ్యమైనంతవరకు శక్తిలోపము లేకుండా చేయవలసిన అవసరమున్నది. సర్వులలోనూ సమత్వముతోకూడిన ఆత్మస్వరూపమును నిరూపణ చేయటానికి ఇంతకంటే వేరు మార్గము లేదు. సేవాభావమునకు ప్రధానముగా కావలసిన లక్షణములు - క్రమశిక్షణ, త్యాగము, విశ్వాసము. ఈ మూడింటిద్వారా సేవలు సల్పినప్పుడు అదియే సరియైన సాధన క్రింద రూపొందుతుంది.

మొట్టమొదటిది క్రమశిక్షణ. “న శ్రేయో నియమం వినా” ప్రతి కార్యమునందు నియమము పాటించడం అత్యవసరము. నియమము లేక ఏ కార్యమునూ

పరిపూర్ణము గావించలేము. ఈ క్రమశిక్షణలో అహంకార నిర్మూలనముకూడా అత్యవసరము. ఈవిధమైన ఉత్తమ మార్గమునకు కొన్నిరకములైన ఆదర్శమునందించే సేవాదళం వ్యవస్థ ఒక చక్కని ఋషికులమువంటిది. ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన ఆనందమును గ్రోలే మార్గమును చూపేది కనుక దీనిని ‘ఋషికులము’ అని చెప్పవచ్చును. పూర్వము ఇట్టి ఋషికులమునందు పెద్దలయొక్క ఆదర్శములను అనుసరించి, ఋషులయొక్క ఆదేశములను అనుసరించి, తాము చేసిన సేవలద్వారా పవిత్రమైన ఆత్మతత్త్వమును పొందగలిగిన మహనీయులు భారత దేశమునందు ఎందరో కలరు. కానీ ఈనాడు ఋషి కులములో ‘ఋ’ అనేది పోయి ‘షికుల్’ అయింది. అదే ఇప్పుడు ‘స్కూల్’గా మారింది. ఈనాటి స్కూలులో మనము ఆత్మసంబంధమైన విద్యలనభ్యసించే అవకాశమే లేదు. కనుక, మనము దీనిని ఋషికులముగానే విశ్వసించి, ఏరకమైన మార్గమును అవలంబించటంచేత మనకు ఆధ్యాత్మికముగా, లౌకికముగాకూడను ఆనందము ననుభవించే అవకాశముంటుందో విచారణ చేయాలి.

క్రమశిక్షణ రక్షణ

కష్టసమయములందు క్రమశిక్షణ మనకెంతగానో తోడ్పడుతుంది. ప్రవాహములకు కొన్ని గట్టులు, కట్టలు కట్టి; వాటిని సక్రమమైన మార్గములో ప్రవహింపజేసి, ఎట్టి ప్రమాదములూ లేకుండా చూసుకోవటానికి ఎట్లు ప్రయత్నములు సల్పుతూ ఉంటామో; అదేరీతిగా, విచ్చలవిడిగా సంచరించే ఈ మనో ప్రవాహమునకు క్రమశిక్షణ అనే గట్టులు కట్టుకునే ప్రయత్నము చేయాలి. లేకపోతే, మనసు విచ్చలవిడిగా సంచరించి మదపుటేనుగు వలె మడించిపోతుంది. కాబట్టి, ప్రప్రథమములోనే లేత హృదయములుగా ఉన్నప్పుడే పవిత్రమైన భావములను అభివృద్ధిపరచుకొని ఆత్మతత్త్వమును సాధించటానికి ఎంతైనా ప్రయత్నించాలి. మన సేవాదళమువారికి ఇది చక్కని వయస్సు; పవిత్రమైన వయస్సు; సార్థకమైన వయస్సు; దీనిని మనము నిర్ధారకము చేసుకుంటే జన్మము ఏమాత్రము పవిత్రము కానేరదు. శారీరక, మానసిక శక్తులు కలిగిన ఈ వయస్సునందు మనము ఆధ్యాత్మిక శక్తికొరకు కొంతవరకునైనా ప్రయత్నము చేయకూడదా?! అట్టి ప్రయత్నము చేయనియెడల మనది మానవ జన్మ మనిగానీ, మానవత్వమనిగానీ అనిపించుకొనే అర్హత ఉండదు.

క్రమశిక్షణ అనేది మనకు సహజమైనదిగా ఉండాలే కానీ, నిర్బంధమైనదిగా ఉండకూడదు. ఎవరో సమితివారో లేక, దీనికి సంబంధించిన అధికారులో కొన్ని నిర్బంధమైన శాసనములు మనకి వేస్తున్నారని మీరు భావించకూడదు. మీ హృదయపూర్వకమైన ప్రేమతత్త్వముచేత దానిని మీరు అనుసరించాలి. మన జన్మము సేవ నిమిత్తమై వచ్చినది కానీ, భోగ నిమిత్తమై రాలేదు. సేవాభావముచేతనే చిత్తము పరిశుద్ధమైపోతుంది. ధర్మప్రకాశము అందులో విలసిల్లుతుంది. దయాగుణము, సహన భావము ఇందులో భాగముగానే ఉద్భవిస్తాయి. అట్టి దయగల హృదయమే దైవమందిరముగా ఉంటుంది. దయ లేని హృదయములో దయ్యములు మాత్రమే నివాసము ఉంటాయి.

ఈ సేవాభావము మనకు అదృష్టవశాత్తు లభించినదని; ఇది భగవంతుని వరప్రసాదమనీ మనము

విశ్వసించాలి. మనము చేసే సర్వకర్మలను భగవత్ ప్రీత్యర్థముగా ఆచరించాలి. భగవత్ ప్రీత్యర్థము చేసే కర్మలన్నీ ఆధ్యాత్మిక సాధనల క్రిందనే లెక్కకు వస్తాయి. సేవాభావముచేత, సేవ చేయాలనే ఆరాటముచేత, తపన చేత అది ఆ ఆత్మస్వరూపుని పొందే తపస్సుగా కూడను మారటానికి అవకాశము ఉంటుంది. ఆనాడు బృందావనమందు కృష్ణుడు వేణువునూదిన తక్షణమే గోపీగోపాలకులంతా తన్మయులైపోయి పరమాత్ముని ప్రేమామృతాన్ని గ్రోలటానికి సర్వకర్మలు విసర్జించి, మానాభిమానములు త్యజించి పరుగెత్తి పరమాత్మచింతకు రావటానికి పూనుకున్నారు. మన భాగవతమునందున్న ఈ పవిత్రమైన ఘట్టములను కొంతమంది వక్రబుద్ధులు వక్రీకరించి పెడమార్గములంతా బోధిస్తూ వచ్చారు. దీనిలో ఉన్న చక్కని అంతరార్థమును విచారిస్తే - ఈ ప్రకృతియే మనకు బృందావనము. జీవులే గోపికలు, గోపాలురు. కృష్ణుడే ఆత్మస్వరూపుడు. అతని ఆనందమైన పిలుపే వేణుగానము. ఆ గానమునందు మనస్సు లీనం చేయటమే జీవబ్రహ్మైక్యస్వసంధానము. ఈ ప్రకృతి అనే బృందావనములో చేరి ఈ జీవులు ఆత్మను పొందే నిమిత్తము పడే ఆరాటములు, సల్పే ప్రయత్నములకే విరహ వేదనలు, బృందావన రాసక్రీడలు అనేవి సార్థక నామములు.

సేవతోపాటు మనసు సరికట్టే సాధనకు పూనుకోవాలి

మనము సేవలు చేయటంలో కాలమును పవిత్రము గావించుకోవటమే కాకుండా మిగిలిన కాలమునందు కూడను ఆధ్యాత్మికసాధనా సంబంధమైన ధ్యానములు, జపములు, యోగాభ్యాసములు, భజనలు ఇలాంటి సత్కర్మలను చేయటానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ లేతవయస్సునందు మనస్సుకు ఏమాత్రము అవకాశము ఇచ్చినప్పటికీ అది పెడమార్గము పట్టి, తదుపరి ఎన్ని విధముల ప్రయత్నించినా అరికట్టుటకు వీలుకాని పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. కనుక, ఈ మనస్సు విచ్చలవిడిగా సంచరించటానికి అవకాశము అందించని సాధనలు చేయటానికి మనము నిరంతరము పూనుకోవాలి. ఈనాటి లోకపరిస్థితులన్నీ మీకు తెలిసినవే. కొంత బయటకు

వెళ్ళినామా, మనకు కనిపించే దురభ్యాసములు, దుస్సంగములు, దురాలోచనలు, దుష్కృత్యములు ఇలాంటివి చెప్పనక్కరలేదు. ఇలాంటి సంగదోషమువలన మన మనస్సును అరికట్టుకోలేని బలహీనులమైపోతాము. చిన్నగా మండుతున్న మంటలో పెద్దపెద్ద కట్టలు వేస్తే ఆ నిప్పుకూడను అరిపోవటానికి ప్రారంభిస్తుంది. అదే ప్రజ్వరిల్లుతున్న మంటగా ఉన్నప్పుడు మనము దాంట్లో పచ్చి అరటి చెట్లు వేసినప్పటికీ అది భస్మము చేస్తుంది. అదేరీతిగా, మన ఆధ్యాత్మిక విశ్వాసము చిన్నదిగా ఉన్నప్పుడు ఆ 'చిన్న మంట'లో సర్వ సమానత్వమనే 'పెద్దపెద్ద కట్టల'ను వేసుకోవటానికి ప్రయత్నించకూడదు. నీ ఆధ్యాత్మిక ప్రకాశము అధికము చేసుకొన్న తరువాత సర్వధర్మముల సమానత్వము, సర్వ వ్యక్తుల సమానత్వము అనేవి వేసుకొన్నప్పుడు దానికి యేమాత్రము ప్రమాదము ఏర్పడక; అది ఎటువంటి బాధలనైనా భస్మము చేసే శక్తిగా ఉంటుంది.

‘జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం’

మనము సమాజమునందే పుట్టి, సమాజమునందే పెరిగి, సమాజమునందే లయమవుతున్నాము. సమాజమునకు దూరమై క్షణమైనా జీవించలేము. సర్వ విధములుగా సమాజమునే ఆధారము చేసుకొని జీవిస్తున్నాము. సమాజముయొక్క మంచినెట్టలతోనే మన జీవితము ముడిపడి ఉంటున్నది. కాబట్టి, సమాజమును బాగుచేసినప్పుడే మన జీవితము చక్కని ఉత్తమమైన భవిష్యత్తుతో ప్రకాశిస్తుంది. ఏ వ్యక్తియైనా తనకు తానుగా ఏ కార్యమునూ సాధించుకోలేదు. ఒకరిపైన ఒకరు ఆధారపడక తప్పదు. మానవులే కాదు, పశుపక్షి మృగాదులకూడను ఒకదానిపై ఒకటి ఆధారపడి ఉన్నాయి. కనుక, ఆధారపడటంలో జీవరాశుల తత్త్వము సమానత్వముగానే ఉంటుంటాది. కానీ, ఆధారపడటంలో కూడను, తెలిసీ ఆధారపడే తత్త్వమే మానవత్వము. “నేను బ్రతుకుతున్నాను”, “నేను నడుస్తున్నాను”, “నాకు ఆకలవుతున్నది”, “ఈ పనిని నేను ప్రయత్నపూర్వకంగా సాధించాలి” ఈరీతిగా ప్రతి విషయమునూ మానవుడు తెలిసీ ఆచరిస్తున్నాడు, అనుభవిస్తున్నాడు.

మానవునికి తెలిసినట్లుగా పశుపక్షిమృగాదులకు తాము జీవించి ఉన్నాము, ఇంకా ఇంతకాలము జీవించగలము, జీవితానికి తగిన భద్రతలు చేసుకోవాలి అనే ప్రజ్ఞాసము ఉండదు. వాటికి యేమైనా కొంత అభ్యాసము చేయించిన యెడల, ఆ అభ్యాసము ననుసరించి అంతమాత్రమే అవి పని చేయగలుగుతాయి. కానీ, మానవ జీవితము అట్టిది కాదు. కొన్ని ట్రైనింగులతోనే ఇది అంత్యమయ్యేది కాదు. అనేక రకములైన జీవిత సమస్యలను ఎదుర్కోగలిగిన శక్తి సామర్థ్యములను మానవుడు సంపాదించుకోవాలి. అయితే, పశుపక్షిమృగాదులకు ఎంత ప్రాక్టీసు ఇచ్చినప్పటికీ అవి తమ సహజ స్వభావమును మార్చుకోలేవు. పులిని చూడండి, ఆకలైనప్పుడు మాంసమే తినటానికి ప్రయత్నిస్తుందికానీ, గడ్డి తినటానికి పూనుకోదు. అదేరీతిగా, మానవుడు ఎన్ని కష్టములు, నష్టములు, బాధలు సంభవించినప్పటికీ తన ఆత్మవిశ్వాసమును మాత్రం వదలకూడదు. అట్టి పట్టుదలతో సత్యాన్వేషణలో తన జీవితాన్ని సార్థకము గావించుకోవాలి.

నాలుగు తరహాల వ్యక్తులు

మానవులలో నాలుగు రకములైనవారుంటున్నారు. మొదటివాడు యాస్తికుడు, రెండవవాడు ఆస్తికుడు, మూడవవాడు నాస్తికుడు, నాల్గవవాడు ఆస్తిక నాస్తికుడు. యాస్తికుడు అనగా ఎవరు? పుట్టుకతోనే వామదేవుని వలె, ప్రహ్లాదునివలె, లేక ధ్రువునివలె భగవద్విశ్వాసమును తన హృదయమునందు అభివృద్ధిపరచుకొని, ఎట్టి కష్టములకూ దుఃఖములకూ వెఱువక, నిరంతరము హరినామమునే చింతనచేస్తూ వచ్చే దివ్యమైన జన్మము యాస్తికుల జన్మము.

తల్లిదండ్రుల ప్రబోధలవల్ల, లేక సద్గ్రంథ పఠనము వల్ల, లేక పెద్దల దర్శన స్పర్శన సంభాషణములచేత ఆస్తిక భావము అభివృద్ధిపరచుకొని, తద్వారా తమ జీవితాన్ని ధన్యము గావించుకోవటానికి పూనుకునేవారు ఆస్తికులు.

ఇంక, పెద్దల మాటలను పెడచెవిన పెట్టి, తల్లిదండ్రులకు నామం పెట్టి, ఎట్టి సద్గ్రంథములూ చదవటానికి ప్రయత్నము చేయక, ఆత్మవిశ్వాసమును

కోల్పోయి; కేవలము తినటము, తిరగటములో జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకునేవారు నాస్తికులు.

కష్టములు కలిగినప్పుడు 'దైవమా, దైవమా' అని ప్రార్థించటము; కష్టములు తీరినంతనే దైవము లేదు, ఏమీ లేదు అని విస్మరించటం ఆస్తిక నాస్తికత్వం.

వీరే ఉత్తమ మధ్యమ అధమ అధమాధములనే నాలుగు రకముల మానవులు.

నాస్తికత్వము ఒక రోగము!

ఒక పూలతోటలో చక్కని సువాసన వస్తూంటే, ఆ పుష్పము ఎక్కడుండా అని పొదపొదలో వెతుకుతూ వెళుతుంటారు కొంతమంది. కొన్ని పొదలు వెదికి పుష్పము చిక్కలేదని; సువాసన వస్తున్నది, చాలులే యని, ఇంక వెతకటం ఎందుకని, ఆ ప్రయత్నమును విరమించుకొని ఒకచోట కూర్చుంటారు.

ఆ పుష్పము చిక్కేంతవరకు ఎంతకాలమైనా ఫరవాలేదని, ఆ పుష్పముకోసం జీవితమునే అంకితం చేసి ప్రయత్నము చేసేవారు మరికొందరు.

కేవలం గాలి వచ్చినప్పుడు సువాసన వస్తున్నది, గాలి లేనప్పుడు సువాసన లేదు అనేవారు కొంతమంది.

అసలు సువాసనే రావటం లేదని వాదించేవారు మరికొంతమంది.

ఆ 'పుష్పము' చిక్కేంతవరకు వెదికేవారు, ఆ 'పుష్పము'కోసం తమ జీవితమునే అంకితం చేసేవారు యాస్తికులు.

పొదపొదలో దాన్ని వెతకటానికి ప్రయత్నము చేసి, అది చిక్కకపోయేసరికి 'సువాసన' వస్తున్నది, చాలులే యని కూర్చునేవారు ఆస్తికులు.

గాలి ఇటు వచ్చినప్పుడు సువాసన వస్తున్నది; గాలి లేనప్పుడు వాసన లేదు అనే రెండు విధములైన భావములు గలవారు ఆస్తిక నాస్తికులు.

ఇంక, ఆ సువాసనే లేదనేవారు నాస్తికులు. నాస్తికత్వము ఒక రోగమేకానీ, సక్రమమైన మానవత్వము కానేరదు. ఆత్మవిశ్వాసమే అన్నింటికీ ప్రధానమైన అంతర్వాహిని.

'త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశః'

మనము త్యాగము చేసి ఆచరించే కర్మలయందు మన బలములు అంతకంతకు అభివృద్ధి అవుతాయి. దీనికి మహాభారతములో ఒక కథ ఉన్నది.

ధర్మజుడు తన జీవితమును ధర్మకార్యములకు అంకితము చేసి; ఎట్టి కష్టములూ నష్టములూ వాటిల్లినప్పటికీ ఆడిన మాట తప్పక తన సత్యవాక్కును పరిపాలన చేసుకుంటూ; ధర్మమును అభివృద్ధి పరచుకొంటూ కాలమును గడుపుకొన్నవాడు. యుద్ధములో కృష్ణుని ప్రోద్బలముచేత 'అశ్వత్థామ హతః కుంజరః' అని; అశ్వత్థామ హతుడైనాడు అనే మాట మాత్రమే ద్రోణాచార్యునికి వినిపించేరీతిలో గట్టిగా పలికినాడు. కృష్ణుడు ఎందుకు అబద్ధము చెప్పించాడు? కృష్ణుడే చెప్పించినా ధర్మజుడు అసత్యమాడటం మంచిది కాదు కదా అని మనలో మనకు కొంత సందేహము రావచ్చును. ఈ సందేహము ధర్మజునికికూడా కలుగకపోలేదు. తక్షణమే అడిగినాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు,

“ధర్మజా! నీ సందేహమును నివృత్తి చేయటానికి ఇది సమయము కాదు, తరువాత చెబుతాను. ఇప్పుడు చెప్పిన కార్యమును సాధించు” అన్నాడు.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ: మన ఇంట్లో దొంగలు పడ్డారు. ఆ సంగతి మనము కనుక్కునేసరికి వాళ్ళు పారిపోతున్నారు. వాళ్ళు కొంతదూరము దాటిన తరువాత ముండ్ల పొదలలో పరుగెత్తి పోతూంటే, మనము వాళ్ళని పట్టుకోవాలని కారు వేసుకొని తారు రోడ్డులోనే పోతూ ఉంటే, మనకి చిక్కుతారా?! దొంగలు ఏ దారిలో వెళుతున్నారో ఆ దారిలో మనము కూడా వెళ్ళినప్పుడే వాళ్ళను పట్టుకోవటానికి వీలౌతుంది. ద్రోణాచార్యుడు అస్త్ర శస్త్ర విద్యలను బోధించే గురువు. అతను కేవలము విద్య బోధించవలసిందేకానీ, కత్తి పట్టుకొని యుద్ధములో ప్రవేశించకూడదు. తన ధర్మమునకు విరుద్ధముగా కత్తిపట్టి శిష్యులతో యుద్ధము చేస్తున్నాడు కనుక, అట్టివానిని జయించటానికి ఇట్టి మార్గము అవసరమే నన్నాడు కృష్ణుడు. అయితే, పూర్తి అసత్యము చెప్పమన లేదు. ‘అశ్వత్థామ హతః’ అని పెద్దగా చెప్పి, ‘కుంజరః’ అని చిన్నగా చెప్పమన్నాడు. ‘కుంజరః’ అనేది ద్రోణుడు వినిపించుకోలేదు. కుమారుడే చనిపోయాడని ఖడ్గము పారవేశాడు.

ఈ ఫలముగురించిన మనోవేదనవల్ల ధర్మజుడు గతించిన తరువాత నరకమునకు వెళుతున్నాడట. ఈ కర్మకు ఫలితంగా ధర్మజుడు ఒక ఘడియ, అనగా ఇరవై నాలుగు నిమిషములు నరకలోక వాసము చేయవలసి వచ్చినది. ధర్మజుడు నరకమునకు సమీపముగా పోయేటప్పటికి ఆ నరకములో శిక్షలు అనుభవిస్తున్న వ్యక్తులకు ఎక్కడ లేని సుఖము, ఎక్కడ లేని ఆనందము కలిగినాయట. “ఈ నరకములో ఏనాడూ లేని సుఖము ఈనాడు లభిస్తున్నదే! దీనికి కారణమేమిటి?” అని అందరూ చర్చించుకున్నారు. జైలుకు సూపరింటెండెంటు ఉన్నట్లుగా నరకమునకు కూడా ఒక అధికారి ఉంటాడు కదా! అతను వచ్చి వీరందరికీ చెప్పాడు, “ధర్మజుడు వస్తున్నాడు ఈ నరకలోకానికి. అందుకే మీకు ఈ సుఖము ప్రాప్తించింది” అని.

ధర్మజుడు వీరి దగ్గరికి వచ్చేసరికి వీరికి ఎక్కడలేని స్వర్గానందము కలిగింది. అప్పుడు వీరంతా చేరి ధర్మజునితో, “మీరు రావటంవల్లనే మా కష్టములన్నీ పరిహారమై సుఖము ప్రాప్తించింది. కాబట్టి, దయచేసి మీరు ఇక్కడే మాతోపాటు ఉండండి” అని కోరారు.

ధర్మజుడు వారందరితో సంభాషణలు సల్పుతుంటే, స్వర్గలోకంవారు వచ్చి ధర్మజుని తొందరపెట్టసాగారు, “మీ నరకలోకవాసము పూర్తి అయినది. ఇంక స్వర్గానికి బయలుదేరండి” అని.

మరోవైపు నరకలోకవాసులు ధర్మజుని ప్రార్థిస్తున్నారు, “ధర్మజా! మీరు ఎప్పుడూ ఇక్కడే ఉండాలి” అని.

అప్పుడు ధర్మజుడు ఆ అధికారితో, “ఇంతమందికి సుఖమునిచ్చే నా పుణ్యఫలము నా ఒక్కడికే ఎందుకు?! నా సర్వపుణ్యముల ఫలమును ఈ నరకలోకవాసుల సుఖముకొరకు ధారపోస్తున్నాను” అన్నాడు. ఆవిధమైన గొప్ప త్యాగమును ధర్మజుడు ఎప్పుడు చేసినాడో అప్పుడు ఆ త్యాగముయొక్క ఫలితంగా ఇంక మరో సెకెండు కూడా నరకములో ఉండటానికి వీలేదు, కైవల్యమునకే వెళ్ళాలి అన్నాడట ఆ అధికారి.

చూశారా! త్యాగమువల్ల మోక్షప్రాప్తికి, భగవంతునిలో లీనమైపోవటానికి ఎంతైనా అవకాశము ఉంది. దీనిని పురస్కరించుకొనియే వేదము, “త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానశుః” అన్నది. త్యాగమువల్లనే మనకు మంచి భోగము, క్షేమము, ఆనందము లభిస్తాయి. మనము తెలిసీ త్యాగము చేయకపోయినప్పటికీ తెలియకుండా చేస్తున్న త్యాగమునకు ఎంతైనా సుఖము లభిస్తూనే ఉన్నది. చూడండి, మనము శ్వాస తీసుకుంటున్నాము. తీసుకొన్న శ్వాసను తిరిగి వదలిపెట్టకపోతే, అనగా త్యాగము చేయకపోతే ఊపిరితిత్తులు చెడిపోతాయి. తీసుకున్న ఆహారమును తిరిగి విసర్జించకపోతే పొట్ట పాడైపోతుంది. అనగా, త్యాగమువల్లనే మనకు క్షేమము కలుగుతున్నది. భోగములో మనకు రోగమే ఉంటున్నది. మన సుఖమును, ఆనందమును కొంతవరకునైనా త్యాగము చేసి, ఇతరులకు ఆనందమునిచ్చే సేవకు జీవితమును అంకితము చేయాలని మన సేవాదశమువారికి

ప్రత్యేకించిన ప్రబోధగా నేను ఆశీర్వాదిస్తూ హృదయ పూర్వకమైన ప్రేమతో మీకు అందిస్తున్నాను.

ఈ మూడు దోషములూ లేకుండా చూసుకోండి!

ఇప్పుడుకూడా మన సేవాదళమువారు మంచి భక్తిశ్రద్ధలతోనే వారివారి కర్తవ్యములను నిర్వహిస్తున్నారు. కానీ ఈ పట్టణ వాతావరణమును అనుసరించి కొన్ని పద్ధతులను అరికట్టుకోలేని వ్యక్తులు కొంతమంది ఉంటున్నారు. యువకులుగా ఉన్నవారికి కొంచెము చెడ్డ దృష్టి, చెడ్డ పలుకులు, చెడ్డ తలంపులు ఇలాంటివి వస్తుంటాయి. చెడుదృష్టి అనేది కాకి దృష్టి అనే చెప్ప వచ్చును. చెడుదృష్టివల్లనే మనసంతా చెడిపోతుంటుంది. కనుక, సేవాదళములో బాయ్స్ గానీ లేక గర్ల్స్ గానీ ఒకరినొకరు చూసే దృష్టి ఉంటుంటే, అటువంటివారిని తక్షణమే సేవాదళమునుండి తొలగించండి. ఎందుకంటే, మన సేవాదళము నాయకత్వాన్ని వహించి మార్గదర్శక మైనదిగా ఉండాలని మనము ప్రారంభించాము. మన నాయకత్వములో దోషము వచ్చిందంటే, మన సేవాసంస్థలుకూడను అశాంతికి కారణమైపోతాయి.

మన సేవాదళములో చిన్నచిన్నవారు ఆడ, మగ చేరి మాట్లాడటమును పూర్తిగా ఖండించాలి. ఇలాంటివారిని ఇద్దరినీ తీసివేయటానికి సేవాదళమువారు సిద్ధముగా ఉండాలి. దీనికి 'వార్నింగ్' (హెచ్చరిక)కూడా అవసరం లేదు. ఇలాంటివారు ఒక్కరుంటేకూడను మన సంస్థ అంతటా అశాంతి వ్యాపించిపోయే ప్రమాదం ఉంది. ఆడవారిలోగాని, మగవారిలోగాని కారణం లేని నవ్వులు నవ్వకూడదు. ఎందుకంటే, నవ్వు నాలుగు విధాల చెడ్డట. నీవు ఏదో కారణముచేత, చెడు ఉద్దేశము లేకుండానే, నవ్విసప్పటికీ బయటివారు దానిని చెడుగా అర్థం చేసుకొనే అవకాశముంది. ఇలాంటి అపార్థములకు, అపోహలకు అవకాశమిచ్చే నవ్వులుగానీ, మాటలుగానీ, చూపులుగానీ ఉండకూడదు.

ఈ సమావేశము జరిగే సమయములో, పబ్లిక్ మీటింగులో అన్న, చెల్లెలు అయినా సరే, ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడకూడదు. ఎందుకంటే, పబ్లిక్ కి మీరు 'బ్రదర్ అండ్ సిస్టర్' అనేది తెలియక, అనేకరకములైన కథలు

కల్పించవచ్చు. మీరుకూడను కొంత అశాంతికి గురి కావచ్చు. కనుక, మనకు అట్టి అవసరము ఏదైనా ఉంటే, ఇంటి దగ్గర మాట్లాడుకుందాం. మన సేవాదళములో మొట్టమొదట దృష్టిదోషము, శ్రవణదోషము, వాక్ దోషము ఈ మూడూ లేకుండా చూసుకుంటే చాలా అభివృద్ధికి వస్తారు. ఇంక, మనో దోషము రావటానికి వీలుండదు. క్రియాదోషములో ప్రవేశించరు.

మీరు సమావేశంలో జనులను కూర్చోబెట్టటంలో గానీ, వారికి సేవచేసే విషయములోగానీ కఠినమైన పలుకులు పలుకకూడదు. వారిని పట్టి లాగకూడదు. “అయ్యా, మీరు ఇలా చేయటంవలన ఇతరులకు అననుకూలము కలుగుతుంది” అని మంచి మృదు మధురమైన మాటలతో నచ్చజెప్పాలి. ఒకరు నమస్కారము చేసుకుంటుంటే, వారి ప్యాంటు పట్టి లాగుతుంటే, ఇలాంటివి చూసేవారికి, “ఏమిటి, వీళ్ళు ఇంత క్రూరంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు!” అనే అభిప్రాయం ఏర్పడుతుంది. మీరు వెనుకనుండి లాగకూడదు. ముందుకు పోయి వారికి చెప్పాలి. ఇతరులకు కష్టం కలిగించినప్పుడు మనము సేవకులము అనుకునేందుకు వీలుకాదు. మనము సేవకులము అని భావించినప్పుడు, సేవకుడు యజమానికి అణగిమణిగి వారికి ఎంత సంతృప్తికరంగా పని చేస్తూంటాడో, ఆరకంగా వచ్చిన అతిథులందరికీ మీరు సేవాభావముతో తోడ్పాటు నందించాలి. వచ్చేవారందరూ మన అతిథులుగా, మన మిత్రులుగా, మన బంధువులుగా భావించి వారికి గౌరవము నందించాలి. ఈరకమైన ప్రేమభావముతో మీరు సేవలు సల్పి, ఇదే ఒక తపస్సుగా విశ్వసించి, మీరు పారమార్థికమును అనుభవించి స్వామి యొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారని ఆశిస్తున్నాను.

‘సింపుల్ లైఫ్ - హైయర్ సర్వీసు’

మరొకటి. మన సేవాదళములో చేరే యువకులు గౌరవప్రదమైన డ్రస్సులు వేసుకోవాలి. ఎందుకంటే, ఇది ఆధ్యాత్మిక సంబంధమైన మార్గము. ఇది గౌరవప్రదమైన సాధన. మనలను చూసేటప్పటికీ, ‘వీరు ఆదంబరంగా ఉన్నారే! వీరు సేవ చేస్తారా!’ అనే భావము ఇతరులలో రాకూడదు. మనయొక్క రూపాన్ని చూసేటప్పటికే, “వీరు

ఎవరో జోరుగా పోతున్నారు. వీరు సేవ చేసేవారు కాదు, అహంకారస్వరూపులు” అనే భావన ఇతరులకు రాకూడదు. ఇంతేగాక, ముఖ్యంగా మన సేవాదళములో రోడీమాదిరి జుట్టు పెట్టుకుంటే, దానివలన మన గౌరవం పోతుంది. ఇతరులు మన సేవలు అందుకోవటానికి జంకుతారు. పాతకాలములో ఏనుగులకు ట్రైనింగు ఇచ్చే మావటలు అలా చెంపలపైకి జుట్టు పెంచుకునేవారు. మన సేవాదళములో ఇలాంటి వికారాలకు చోటివ్వకూడదు. మనము సేవకులంగా ఉంటుండాలి. వంగితే జేబులోది పడిపోతుందోయేమో, దుస్తులు

నలిగిపోతాయేమో అన్నట్లుగా వ్యవహరిస్తే ఇంక మనము సేవలు ఏమి చేస్తాం! నిగర్వంగా ఉండాలి. ఆడంబర రహితంగా ఉండాలి. ‘సింపుల్ లైఫ్, హైయర్ సర్వీసు’గా ఉంటుండాలి. మనల్ని చూస్తూనే, “వీరు సేవలు చేస్తారు” అనే భావము ఇతరులలో కలిగేటట్లుగా మన ఆకారాలు మార్చుకోవాలి. ఇంతకుపూర్వము తెలిసో తెలియకో పొరపాట్లు జరిగి ఉండవచ్చును. ఇంకపైన అలాంటి వాటిని సరిచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి.

(తేదీ 01.07.1971న బొంబాయిలో భగవాన్ అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశము నుండి)

సర్వదేవతాతీతుడు

పి. మహమ్మద్ అలీ

చిత్తశుద్ధి లేని పూజల ఫలమేమయ్యా?
సాయినాథు సేవలో ఫలమున్నది, కనుమయ్యా
మరీచికల వెంటపరుగు వ్యర్థం, ఇది వినవయ్యా
సత్యసాయి పదసన్నిధి పరమార్థం ఉండయ్యా

విశ్వాసమె శ్వాసగా సేవించుటే మన ధర్మము
విశ్వాసం కరువైతే దూరమగును బ్రహ్మము
సత్యసాయి నామమెంతో మధురాతిమధురమురా
గళమునెత్తి పాడి సాయి ఆశీస్సులు పొందరా

పరమార్థము నెరుగక ఉపవాసములేలరా?
సాయిబాట నడచిన శాంతి మదిని నిండురా
నీ కోర్కెలు తీరునురా నిజమయ్యా సోదరా!
ఈ జన్మకు ఇంతకన్న కావలసినదేమిరా?!

దేవుడు పుట్టినదిచటే, ఆడిపాడినదిచటే
పాపము తొలగును ఇచటే, ముక్తి లభించును ఇచటే
దశరథ నందనుడితడే, నందనందనుడు ఇతడే

కనులు తెరచి చూడవయ్య, సర్వదేవతాతీతుడితడే!

త్వమేవ సర్వం...

ఎ.వి. కృష్ణమూర్తి

నీవే తల్లివి తండ్రివి
నీవే సర్వంబు నిండియుండిన విభుడౌ
నీవే గురుడవు దైవము
నీవే సర్వంబు నాకు నిజముగ సాయీ!

నీవే పృథివివి జలమును
నీవే అనలంబు అనిల ఆకాశములున్
నీవే జగతివి ప్రకృతివి
నీవే సర్వంబు నీదె సర్వము సాయీ

నీవే మంత్రము యజ్ఞము
నీవే యజ్ఞంబు జరుపు శక్తివి దేవా!
నీవే హవ్యము హోతయు
నీవే భాసించు జగతి సర్వము సాయీ!

నీవే ప్రేరణ కర్మయు
నీవే కర్మంబు జరుపు ప్రకృతివి తగున్
నీవే భోక్తయు దాతయు
నీవే నా జీవనంపు లీలయు సాయీ!

ప్రేమావతారం

వి.ఎస్.ఆర్. మూర్తి

సుప్రభాతాంచిత నవప్రభాత వేళ, అక్కడ వేదం ప్రదక్షిణ చేస్తుంది. ప్రశాంత మాధురీ నిశ్శబ్దం మెల్లగా మేల్కొంటుంది.

తూర్పున ఉపనిషత్తులు సూర్యకిరణాలై ప్రాంగణంలో వినమ్రంగా, స్థిమితంగా, నిర్విమేషంగా ఎదురుచూస్తుంటాయి.

కాలం, తనను తాను సరిచేసుకొని, సరి చూసుకుంటుంది.

క్షణాలు దొంతరలు దొంతరలుగా ఆవరణాన్ని కరుణావలయంగా మారుస్తూ, చూడవలసినదానిని చూడమంటూ, చూసి అనుభవం పొందమంటూ ఆత్రుత పరుస్తాయి.

మనుషులంతా ఎవరికి వారే నిశ్శబ్ద ముద్ర ధరించగా, పెదవులతో మౌనంగా మంత్ర జపం చేస్తుంటారు. నిస్తంద్రమంద్రంగా మానవ మహాశక్తులు ఒకచోట ఒకనగూడుతాయి.

ఘనీభవించిన మౌనం ధ్యానమై, ఎవరి అంతరంగంలోకి వారు నెమ్మదిగా ప్రవేశించి పరమ

నిశ్చలంగా మనోభూమికలో సంస్థిత మవుతారు.

అప్పుడు వేదం శబ్దం అవుతుంది, పల్లవిస్తుంది. ప్రాంగణం శబ్దాలయమై వేలకంఠాలు నిశ్శబ్దంగా వేదాన్ని ఆలకిస్తాయి. శబ్దమయంగా ఆలపిస్తాయి. ఇంతటి పవిత్ర, ప్రశాంత, ప్రసన్న, పారమార్థిక భూమికలో మనసు, పొరలు దాటి, దేశ ప్రదేశాల పొలిమేరలు దాటి, మంత్ర తంత్ర యంత్రాత్మకమైన స్థితులు దాటి, ఇంతవరకు మనసెరుగని మహానుభవం రూపుదాల్చినట్లు, మేఘమాలికల పోలిన కిరీటం ధరించి, నిరాకారుడు నరాకారుడై, జగన్మోహినీ సదృశ లావణ్యరేఖావీలాసంగా, పరవశాన్ని అనుగ్రహించే పరవశంగా, అక్షరానుగ్రహం వరదానం చేసే

వాగ్దేవీమానుషరూపంగా, నడిచే పవిత్ర గాయత్రిగా, అష్టలక్ష్మీ ఘనశక్తిగా, సర్వదేవతాతీతస్వరూపంగా, దయాభావంగా, స్వాంగాలంబిత నిత్య సత్య కరుణా స్వభావంగా, మౌన వ్యాఖ్యను ప్రకటించే దక్షిణామూర్తిగా, పరమార్థంగా, నడచివస్తున్న బ్రహ్మపదార్థంగా ఒక మహామూర్తి హంసల మధ్య పరమహంసగా సాక్షాత్కరిస్తారు, భాసిస్తారు. వేవేల కంఠాలు రమణీయంగా 'సాయిరాం' అనుకుంటాయి, ఆ దివ్యమూర్తిని స్వాగతిస్తున్నట్లుగా!

సత్యసాయి గాయత్రిని అజపం చేస్తాయి. సహస్ర్రానేక నేత్రాలు ఆ మూర్తిమంత దివ్యత్వాన్ని రెప్పార్చక, విప్పారిన చూపులతో అభిషేకించుకుంటాయి.

లోక, దేహ ప్రాణసంబంధమైన అభ్యర్థనలన్నీ ప్రార్థించుకుంటాయి. నివేదించుకుంటాయి. ఆ పుణ్య స్థలమంతా వైకుంఠంగా, కైలాసంగా, మక్కాగా, జెరూసలేంగా, ఆత్మపీఠంగా రూపాంతరం చెంది, పరబ్రహ్మమూర్తిని పొడగట్టిస్తుంది.

ఆ రూపం భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారిది.

ఏ ప్రపంచ వాఙ్మయం సర్వాత్మను రూపంగా సంభావించుకొని దానిని దర్శించాలని అన్నివేళలా ఎదురుచూస్తుందో, ఆ ఊహలను ఉత్తాలం చేస్తూ ప్రభవించిన నిజసౌందర్య వారాశి, బాబావారి మంగళ స్వరూపం.

85 సంవత్సరాల తమ భూమండలీ పుణ్య సంచారంలో గతి తప్పని, ధృతి తప్పని దివ్యదృశ్యమిది. చూస్తున్నవారి నందరినీ తనలో లీలామానుషంగా, లయాత్మకంగా అక్కున చేర్చుకునే దివ్యప్రేమకు పట్టం కట్టిన అద్భుత కళాకలాప చిత్రం! ఆ క్షణం జీవ - బ్రహ్మలు ఒక్కటై అద్వైతం ఒక స్వరూపాన్ని సంతరించుకొనే నికామారామం.

ఎన్నో అడగాలనుకొని ఏమీ అడగకుండానే అన్నీ పొంది, పరమానందాన్ని మూటగట్టుకొని, జీవుడు ఆత్మానంద సంపదను అనుభవించే అతిమానవీయ దివ్యానుభవం, ఆ క్షణం.

తొమ్మిది దశాబ్దాలు గడిచినా చెరగని సుందర దృశ్యం!

ఏ అవస్థలోనూ విశ్రాంతి నెరుగని నిరంతరాభ్యాసం! మహోత్సృష్ట మానవజన్మనెత్తిన మానవుడు, కనీస మానవస్థాయిలోనైనా సంచరించి, తరించాలన్న లక్ష్యమే అనాహత శ్వాసగా సాగిన ప్రబోధాకృతి సాయిది. అంటే సత్యసాయిది. సర్వ ప్రపంచమూ ప్రేమగా పిలుచుకునే స్వామిది.

నాగరికతా సభ్యసమాజం పాపభీతిని, సంఘనీతిని, దైవప్రీతిని ఆచరణాత్మకం చేయకపోతే సృష్టి మనుగడకు అర్థం లేదని స్వామి ఇచ్చిన సందేశం సార్వకాలికం; విశ్వజనీనం. అందుకై చమత్కార, సంస్కార, పరోపకార, సాక్షాత్కార గతులే వారు ఎంచుకున్న ఉపదేశ మార్గం.

చమత్కారంతో జీవుణ్ణి దైవంవైపు ఆకర్షించి,
సంస్కరణతో జీవలక్షణాలైన అహంకార,
మమకారాలను తొలగించి,

పరోపకార చింతనలో సమాజాన్ని సర్వేశ్వర రూపంగా సేవింపజేసి,

చివరకు ఆత్మ, సాక్షాత్, ఆకారమై ఉన్నదనే జ్ఞానదృష్టిని కలిగించటమే సాయి అవతార పరమార్థం.

నిస్వార్థ సంకల్పం ఒక అజేయ శక్తి. ఆ సంకల్పం ప్రేమాంచితమైతే, ఆ శక్తంతా దివ్యశక్తి జెతుంది. సీమలెరుగని నవ్య భవ్య దివ్య సదానంద భూమికగా మారుతుంది. దీనికి నిదర్శనమే ప్రపంచమంతా వెలిసిన అసంఖ్యాక సత్యసాయి మందిరాలు, వేల సేవాకేంద్రాలు, కోటానుకోట్ల మానవ హృదయాలు. ఎవరో క్రమం తప్పక నడిపించే దివ్యసృష్టిగా సత్యసాయి సేవాసంస్థలు విశ్వవాప్తంగా సాగించే నిశ్శబ్ద, పరిణామస్పహ అనుష్ఠాన వేదాంత భూమికలు.

సత్యసాయి భగవానుడు చేయించిన విభిన్న విస్తృత కార్యక్రమాలు ప్రపంచానికి ఎరుకే. అవన్నీ సనాతన ధర్మబద్ధమైన సర్వమత సమ్మతమైన, సమస్త మతహితమైన సత్యర్మలు. వారు ఏర్పరిచిన ధర్మమార్గం సదా అనుసరణీయం. స్మరణీయం. పరణీయం. రమణీయం. సరిగ్గా ఎనిమిదేళ్ళ క్రితం ఆగిన పరిమిత దేహ భూమిక, ఇప్పుడు అపరిమిత అనంత చైతన్య మహాప్రవాహమై, సమస్త సృష్టికి ఆరక్షణ అయింది.

పుట్టపర్తి ఒక మహాశక్తి క్షేత్రం. స్వామి తలపే దివ్య సన్నిధి, స్వామి నామమే తరగని నిధి. కోట్లాది హృదయాలలో అఖండంగా వెలుగుతున్న జ్ఞానజ్యోతి, ప్రేమ కళికాకళ, ప్రపంచానికి ఆశారేఖ, ఆనందరేఖ, అనుభవగత అనుభూతి రేఖ, అదౌక విభూతి రేఖ! కాలాతీతమైన పరమాత్మకు అప్పుడు, ఇప్పుడంటూ ఉండదు. ఎప్పుడూ ఉండేది అది. అనివార్య అవతార వాహిని అది.

నీరు సిద్ధం; నావ సిద్ధం; నావికుడు సిద్ధం; తెరచాప ఎత్తే ఉంది. నావలోకి ఎక్కటమే మన పని. ఈ గట్టు నుంచి ఆ గట్టుకు భద్రంగా చేర్చే సరంగు సర్వదా కరుణామయుడు.

పెదవులు ప్రార్థిస్తూనే ఉండాలి. చేతులు సేవిస్తూనే ఉండాలి. ద్వేషం దరిదాపుల చేరకుండా ఉండాలి. ప్రేమ ఎన్నటికీ చెదరకుండా ఉండాలి.

కృత, త్రేత, ద్వాపరం నాటి సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమ, అహింసల సమ్యక్స్వరూపంగా మనం పొందిన మహా పరిపూర్ణ ప్రేమావతారమే మన స్వామి. ❖

వేదపురుషుని సేవించి తరించిన వేదవిదులు

డా॥ జంధ్యాల సుమన్ బాబు

“వ్యక్తుల కష్టాలు తొలగించి, వ్యాధులు నివారించి ఓదార్చటమే నా లక్ష్యం అనుకోవద్దు. అంతకంటే ముఖ్యమైన ఉద్దేశ్యం ఉంది. మామిడి పళ్ళను అందించటమే మామిడిచెట్టు ముఖ్య ప్రయోజనం. దాని కొమ్మలు, ఆకులు, ప్రాసూ వేర్వేరు ప్రయోజనాలు కలిగి ఉండవచ్చు. అదేవిధంగా, దుఃఖాలు, బాధలు ఉపశమింపజేయటం నా ఉద్యమంలో అనుషంగికమైన అంశం మాత్రమే. భారతవర్ష హృదయంలో వేదశాస్త్రాలను పునఃప్రతిష్ఠ చేసి, ప్రజలలో వాటిపట్ల అభినివేశం కలిగించడమే నా ప్రధాన లక్ష్యం. ఈ ఉద్యమం విజయవంతం కాగలదు. దీనికి ఎటువంటి అవరోధాలూ ఉండవు” అని ప్రకటించారు భగవాన్ బాబావారు.

1962 అక్టోబరులో పుట్టపర్తి దివ్యక్షేత్రంలో మొట్టమొదటిసారిగా భగవాన్ బాబావారు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞానయజ్ఞమును నిర్వహింప సంకల్పించారు. భారతదేశం నలుమూలలనుంచి వేదవేదాంగ శాస్త్ర విద్వద్వరేణ్యులు, యజ్ఞ జ్ఞానవేత్తలయిన ఋత్విక్కులు ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నారు.

వైదికభాగ పర్యవేక్షణకై బ్రహ్మశ్రీ కామేశ్వర ఘనాపాతిగారు, యజ్ఞ నిర్వహణమునకు ఆమ్నాయ వాచస్పతి బ్రహ్మశ్రీ ఉప్పలూరి గణపతిశాస్త్రిగారు, ప్రధాన ఋత్విక్కులుగా బ్రహ్మశ్రీ కుప్పా బైరాగిశాస్త్రిగారు నియమింపబడ్డారు. ముందురోజునే భగవాన్ బాబావారు, “యజ్ఞ సంభారాలు కొరత లేకుండగా అన్నీ అడిగి తెప్పించుకోండి. దేనికి కొరత అనేది లేదు. అన్నీ యథావిధిగా చేయండి” అని హెచ్చరించారు. “అన్నీ సిద్ధం చేయించాము స్వామీ” అన్నారు ఋత్విక్కులు.

ఇక యజ్ఞం ప్రారంభించటానికి సుముహూర్తానికి ఐదు నిమిషముల సమయం ఉంది. అప్పుడు ఆ ఋత్విక్కులకు గుర్తు వచ్చింది, యజ్ఞకలశం మరచిపోయిన విషయం. ఈ విషయం స్వామికి ఎవరు చెప్పటం? ఎలా చెప్పటం? అని వారు మథనపడ్డారు. చివరకు స్వామికి చెప్పే బాధ్యతను కుప్పా బైరాగిశాస్త్రిగారు స్వీకరించి, స్వామికి క్షమాపణతో విన్నవించారు.

“నేను ముందే చూసుకొని చెప్పమన్నాను కదా! సమయం ఐదు నిమిషాలా?” అని స్వామి తెర వెనుకకు వెళ్ళి మూడు నిమిషాలలో ఒక అందమైన రజతపాత్ర - సర్వలక్షణ లక్షితమైన యజ్ఞ కలశపాత్ర తీసుకొని వచ్చి ఇచ్చారు. “ఈ పాత్రను నేను శిరిడీలో ఉండగా చించోలి రాజమందిరములో ఉంచాను. అది పాత సామానుల గదిలో ఒక మూలపడి ఉంది. ఇప్పుడు నేను వెళ్ళి సామానుల గదిలో వెతికించి తీసుకురావటానికి ఇంత సమయం పట్టింది. ఈ కలశపాత్ర శాస్త్ర సమ్మతంగా ఉంది కదా! ఇక, యజ్ఞం ప్రారంభించండి” అన్నారు. ఆ పాత్రమీద సా.బా. అనే అక్షరాలు కూడా ఉన్నాయి. ఈ సన్నివేశం ఆ వేదవేదాంగ విశారదులకు ఎంతో ఆశ్చర్యనందాలను కలిగించింది.

శ్రీ బూర్గుల రామకృష్ణారావుగారు జ్ఞానయజ్ఞ మహోత్సవం భగవాన్ దివ్యసమక్షంలో ప్రారంభించారు. కొయ్యలను మధించి ఋత్విజులు హోమాగ్నిని ప్రజ్వలంపజేశారు. ప్రాణప్రతిష్ఠ, పూజాది కార్యములు, శివలింగార్చనము, మంత్ర జపములు, శ్రీమద్రామాయణ, భాగవత, దేవీభాగవత, భాష్యాది పారాయణములు; సూర్య నమస్కారములు, నవగ్రహ జపములు, ఋగ్యజుస్సామవేద పారాయణములు, హోమాదికములు వీనులవిందుగా మహావైభవోపేతంగా జరిగాయి.

స్వామి సన్నిధిలో ఉప్పులూరి గణపతిశాస్త్రిగారు

ధర్మోపన్యాస సభల కధ్యక్షునిగా వ్యవహరించిన శ్రీ ఉప్పులూరి గణపతి శాస్త్రిగారు తమ ఉపన్యాసములో, “ఈ యజ్ఞము వంకతో స్వామి నన్ను, ఈ పండితులను పిలిపించి, తమ దివ్యదర్శన, స్పర్శన సంభాషణములను ప్రసాదించి, మా మనస్సులను ఆవరించియున్న సందేహములను తొలగించి, తమ అవతారవైభవముపట్ల మాకు అచంచల విశ్వాసము కలిగించినారు. సుమారు ఏబది సంవత్సరములనుండి అనేక యజ్ఞములను సందర్శించితినిగాని, ఈ మహాయజ్ఞము వంటిదానిని ఎచ్చటను కనీవినీ ఎఱుగను” అని పలికారు.

ఆ యజ్ఞమునకు విచ్చేసి ధర్మోపన్యాసములు ఇచ్చిన ప్రముఖులలో శ్రీ బులుసు అప్పన్నశాస్త్రి, శ్రీ రేమేశ్వ సూర్యప్రకాశశాస్త్రి, శ్రీ కొల్లూరి సోమశేఖరశాస్త్రి, శ్రీ కల్లూరి వీరభద్రశాస్త్రి, శ్రీ కుప్పా బైరాగిశాస్త్రి, శ్రీ రాణి నరసింహశాస్త్రి, శ్రీ చాడ సుబ్రహ్మణ్య చయనులు, శ్రీ మల్లావజ్ఞుల సుబ్బరామశాస్త్రి, శ్రీ వెంపరాల సూర్యనారాయణశాస్త్రి, శ్రీ కొంపెల్ల అమ్మన్నశాస్త్రి, శ్రీ హోతా వెంకటరామశాస్త్రి మున్నగు దిగ్గంతులవంటి పండితులు విరాజిల్లినారు.

“పూర్వాహుతి రోజున కొన్నిచోట్ల యజ్ఞగుండంలో చిల్లర డబ్బులు విరిసివేయటం వంటి పనులు చేస్తుంటారు. ఇక్కడ అలా చేయవద్దు. మీ బదులు నేను బంగారము, నవరత్నములు, అగ్నిదేవునికి సమర్పిస్తాను.

మీరు మీమీ ప్రదేశాలలోనే కూర్చొని ఉండి, మీలో ఉన్నటువంటి కామ క్రోధాది దుర్గుణములను ఇందులో అర్పణ చెయ్యండి” అంటూ, వేలాదిమంది భక్తులు ఆనందాశ్చర్యాలతో చూస్తూండగా, భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తమ దివ్యహస్తమునుండి బంగారు పుష్పాలను, రత్నాలను, ముత్యాలను, సృష్టించి హోమగుండంలో అర్పించారు. వేదపండితులు తెచ్చిన ఆ అవభృత తీర్థాన్ని భగవాన్ బాబావారు సభాసదనం అంతా కలయతిరిగి సదస్సులందరిపై సంప్రోక్షించారు.

ఆ సందర్భంలో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసమిస్తూ, “దివ్యాత్మస్వరూపులారా! నేను వచ్చినది వైదిక ధర్మమును ఉద్ధరించుటకే! ఈ యజ్ఞ కలావమును నిర్వర్తించటము లోక కల్యాణముకొరకే! యజ్ఞమంటే త్యాగం. జీవితమంతా యజ్ఞమయం చేసుకోవాలి. విలువైన ఆవునేతని అగ్నిలో పోసి దుర్వినియోగము చేస్తున్నారని కొందరు అవివేకులు భావిస్తున్నారు. యజ్ఞభాగములు అగ్ని ముఖమున దేవతల కర్పింపుమని వేదము శాసించినది. వేదమంత్ర సహితముగా అగ్ని ముఖమున అర్పింపబడిన ద్రవ్యమును అగ్ని దేవతలకు అందించుచున్నాడు. ఇది సంభవమా? అని కుమతులు ప్రశ్నింపవచ్చును. మన ఊరి పోస్టాఫీసులో వ్యక్తుల నుద్దేశించి మనీయార్డరు చేయబడిన ద్రవ్యము, మన దేశములోనేగాక ఖండాంతరములయందు ఉండువారికీ చేరుచున్నది కదా! ఇక సందేహమెందుకు?! దేవతలు తృప్తిపొంది వర్షములు కురిపించుచున్నారు. వర్షమువలన పంటలు పండి పుష్కలముగా అన్నము లభిస్తున్నది. అన్నమునుండి మానవులు మొదలు సకల జీవులు పుడుతున్నాయి. కాబట్టి, విశ్వకల్యాణానికి యజ్ఞము మూలాధారమై ఉన్నది” అని తెలియజేశారు.

“సనాతనధర్మ సంస్థాపనము చేసి, సర్వ దేశములకు శాంతి సౌఖ్యములు సమకూర్చటమే నా అవతారోద్దేశము. నా సంకల్పమమోఘము. ఎట్టివారును నా కార్యమునకు అడ్డరాలేరు, రాజులరు. ఇది నిజము! నిజము! అందరి మేలునకే

నా యీ పూనిక. భగవంతుడు భారతదేశమునందే ఏల అవతరింపవలెను? అని కొందరు ప్రశ్నింతురు. యజ్ఞయాగాది క్రతువులు ఈ దేశమునందే ఏల జరుగవలెనని కొందరు సంశయింతురు. దీనికి ఒక ఉదాహరణము. ఒక పెద్ద రైలుబండికి చాలా చాలా పెట్టెలు తగిలింపబడియుండును. ఆ మొత్తము రైలును నడుపునట్టి నిపుణుడు ఇంజను పెట్టెలోనే ఉండునుకాని, పెట్టెపెట్టెలో ఉండదు కదా! ఇంజనులో జరుగు కార్యకలాపమువలన మొత్తము రైలు కదలిపోవుచున్నది. భారతదేశమే ఇంజను వంటిది. మిగిలిన దేశములు ప్రయాణికుల పెట్టెల వంటివి. భారతదేశమును ఇంజనులో జరిగే కార్యకలాపములే యజ్ఞయాగాదులు. భారత దేశమును ఇంజను పెట్టెలో పరమాత్మయను దైవరు ప్రకృతియను రైలును నడుపుచున్నప్పుడు కొన్ని దేశములనెదు పెట్టెలు ఎందుకు మార్గము తప్పుచున్నవి? దీనికి కారణము దైవరున్న పెట్టెతో సరియగు సంబంధము పెట్టుకొనకపోవటమే” అని పలికారు.

ఆనాటినుండి ప్రతి సంవత్సరము స్వామి జరుపుతూ వచ్చిన యజ్ఞయాగాదులలో వేదవిదులకు గావించిన సన్మానాలు ఎవరూ లెక్కింపలేరు.

బ్రహ్మశ్రీ ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి

విజయనగర ఆస్థాన పండితులుగా, అభినవ విద్యారణ్య బిరుదాంకితులుగా, బహుశాస్త్రపారంగతులుగా పేరు పొందినవారు బ్రహ్మశ్రీ ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు. వారు 1962లో తొలిసారి శ్రీ సత్యసాయి భగవానుని దర్శించిన నాటినుండి స్వామిని సర్వదేవతాతీత స్వరూపునిగా ఆరాధిస్తూ వచ్చారు. తరువాత ప్రశాంతి నిలయంలో స్థిరనివాసము ఏర్పర్చుకొని స్వామి సన్నిధిలోనే శేష జీవితమంతా గడిపారు.

1977 క్రీస్మస్ పండుగ ముందురోజు సాయంత్రం స్వామి బృందావనం (బెంగళూరు)లో విద్యార్థులతో, భక్తబృందంతో కొలువుదీరి ఉన్నారు. అప్పుడు స్వామి అత్యంత ఆవ్యాయంగా కరుణా కటాక్షాలతో ఘండికోట

స్వామి సన్నిధిలో ఘండికోట సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు

సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారిని చూసి, “బంగారూ!” అని సంబోధించి ప్రసంగించమని ఆదేశించారు. ఆ సమయంలో తళుక్కున మెరుపు వంటి భావనతో శాస్త్రిగారికి ‘సాయిగాయత్రీ’ దర్శనమయింది!

“ఓం సాయీశ్వరాయ విద్మహే సత్యదేవాయ ధీమహి తన్నస్సర్వః ప్రచోదయాత్”

ఈ గాయత్రీ మంత్రం ఇతర మహత్తర గాయత్రీ మంత్రాలవలె మహామహిమాన్వితమైనది. ఇది సాక్షాత్ వేదమంత్రమే! వేదపారాయణంలో దేశవిదేశాల్లోని శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలన్నిటిలోనూ, కోట్లాది సాయి భక్తుల మనోమందిరాల్లోనూ ఈ దివ్యమంత్రరాజము మారుమ్రోగుతున్నది.

1986 అక్టోబరు 14వ తేదీన స్వామి పూర్ణచంద్ర సభాభవనంలో ప్రసంగిస్తూ, “వేదప్రమాణాలు నశించిపోతే భారతీయ కీర్తియే నశించిపోతుంది. భారతీయ వ్రాణము, ప్రమాణము వేదములపైనే ఆధారపడి ఉంది. కనుక, వేదములను పునరుద్ధరించు నిమిత్తము సత్యసాయి సంస్థలు అనేకవిధములైన ప్రయత్నములకు సంసిద్ధమై ఉన్నాయి” అని ప్రకటించారు.

బ్రహ్మశ్రీ కొల్లూరు సోమశేఖరశాస్త్రి

ఆ యజ్ఞం జరుగుతున్న రోజులలో ఒకనాటి సాయంత్రం మోడేకుర్లు ప్రాచ్యకళాశాల ప్రధానాచార్యులు బ్రహ్మశ్రీ కొల్లూరు సోమశేఖరశాస్త్రిగారు అద్వైత దర్శనమునుగూర్చి ఉపన్యసింపవలసి ఉన్నది. సభా నిర్వాహకులు శాస్త్రిగారిని వేదికపైకి ఆహ్వానించి వారిని సభకు పరిచయం చేశారు.

శాస్త్రిగారికి ఉపన్యాసమన్నా, శాస్త్ర విషయ విన్యాసమన్నా నల్లేరుపై బండి నడక వంటిది. పెద్దపెద్ద పండిత సభలలో సైతం అలవోకగా ఉపన్యసించటం వారికి వెన్నతో పెట్టిన విద్య. నాడు సోమశేఖరశాస్త్రిగారు శ్రీ సత్యసాయినాథుణ్ణి పరమేశ్వరునిగా గ్రహించలేదేమో, వారికి అభివందనం ఆచరించకుండగనే ప్రసంగం ఆరంభించారు. మొదటి వాక్యం పూర్తి కాకుండగనే ఆరు గ్లాసుల మంచినీళ్ళు త్రాగారు. అప్పుడు శాస్త్రిగారు సింహాసనంవైపు చూశారు. పూర్ణదీక్షాపరులైన ఆయనకు శ్రీ సత్యసాయినాథుడు కనిపించలేదు; ఆయనకు ఇష్టమైన జగన్మాత గాయత్రీదేవి సాక్షాత్కరించింది. “అమ్మా, ఇక్కడున్నావా!” అంటూ శాస్త్రిగారు వెళ్ళి పాదాభివందనం చేశారు. అప్పుడు సత్యసాయినాథుడు చిరునవ్వు నవ్వి విభూతి సృష్టించి గ్లాసులోని నీటిలో వేసి శాస్త్రిగారిని త్రాగమని “ఇప్పుడు మాట్లాడు” అన్నారు. అప్పుడు ఇక వారి ప్రసంగం అత్యద్భుతం. శ్రీ సత్యసాయినాథుడు

పరాత్పరుడని, పరిపూర్ణావతారమని, సర్వదేవతాతీత పురుషోత్తముడని వారు గ్రహించారు.

మరుసటి సంవత్సరం పుట్టపర్తిలోని యజ్ఞమునకని కోసనీమ నుంచి వేదపండితులు బయలుదేరారు. ఆ రోజులలో రావులపాలెం దగ్గర బ్రిడ్జి లేదు. బొబ్బర్లంక వద్ద లాంచీ ఎక్కి, రాజమండ్రిలో దిగాలి. లాంచీలో ప్రయాణిస్తుండగా సోమశేఖరశాస్త్రిగారు మరచెంబు మూత తీసి, గోదావరి నీరు పడుతుండగా, ఆ మరచెంబు కాస్తా గోదావరిలో పడిపోయింది. ఆయన ఎంతగానో విచారించారు. రాజమండ్రిలో లాంచీ దిగి, రిక్షాలు ఎక్కి రైల్వే స్టేషన్కి చేరటానికి. రిక్షాలు బయలుదేరిన కొంత సేపటికి తెల్లని నిక్కరు, షర్టు ధరించిన ఒక తేజోవంతుడైన బాలుడు సైకిల్ త్రొక్కుకుంటూ వచ్చి, “సోమశేఖర శాస్త్రిగారు ఎవరు?” అని అడిగి, “ఈ మరచెంబు మీదేనా?” అంటూ ఆ మరచెంబు ఇచ్చాడు. మూతను మరచెంబుకు బిగిస్తూ, “ఇది నా మరచెంబే” అన్నారు శాస్త్రిగారు. తల ఎత్తి చూసేసరికి అక్కడ ఎవరూ లేరు. ప్రశాంతినిలయం చేరిన తరువాత స్వామి ఆయనతో, “సోమశేఖర శాస్త్రి! నీ మరచెంబు నీకు అందిందా?” అని అడిగారు. “అనేక రూప రూపాయ విష్ణువే ప్రభవిష్ణువే” అన్నట్లు బాబావారే బాలుడుగా, సైకిల్గా అన్ని రూపాలు ధరించింది అని సోమశేఖరశాస్త్రిగారికి అర్థమయింది.

(తరువాయి వచ్చే సంచికలో)

చందాదారులకు విజ్ఞప్తి

వేపరు మరియు ప్రింటింగు ధరలు పెరిగిన దృష్ట్యా తేదీ 1.10.2019 నుండి ‘సనాతన సారథి’ (ఇంగ్లీషు మరియు తెలుగు) మాస పత్రికల వార్షిక చందా రేట్లు ఈ క్రింద పేర్కొన్న విధంగా సవరించడమైనది.

భారతదేశంలో: ₹ 90/- (తెలుగు); ₹ 120/- (ఇంగ్లీషు)

విదేశాలకు: ₹ 900 లేక £ 13 లేక US \$18 (తెలుగు)

₹ 1200 లేక £ 17 లేక US \$ 22 లేక CAN \$ 29 లేక AUS \$ 31 (ఇంగ్లీషు)

గమనిక: 1. చందా రుసుమును 1 లేక 2 లేక 3 సం॥లకు చెల్లించవచ్చును.

2. ప్రస్తుత చందాదారులు అదనంగా డబ్బు చెల్లించనవసరం లేదు.

- కన్వీనరు

సాయి గురుత్వంలో సాధన:

జ్ఞానం అంటే...

ప్రా॥ ముదిగొండ వీరభద్రయ్య

అన్ని సాధనా మార్గాలలోకీ జ్ఞానమార్గాన్ని శ్రేష్ఠమైనదిగా చెప్పినారు. భక్తి కర్మ జ్ఞాన మార్గాలన్నవి స్థూలంగా మూడు మార్గాలను సాధకులవలంబిస్తుంటారు. అయితే మార్గం ఏదైనా సిద్ధించాల్సింది జ్ఞానమే! జ్ఞానం కూడా బైట ఎక్కడో లేదు. అది మనలోనే ఉంది. దానికి అడ్డుగా ఉన్నదాన్ని తొలగించడమే చేయాల్సిన సాధన అన్నది జ్ఞానుల మార్గదర్శనం. స్థూలంగా మూడు రకాలుగా సాధనా మార్గాలను తెలిపినప్పటికీ భగవాన్ బాబావారు మూడింటిలోనూ అంతర్లీనంగా భక్తి ఉండాల్సిందేనన్నారు. ఈ అంశంపై భగవాన్ వివరణలు కింది విధంగా ఉన్నాయి:

“సూర్యతేజస్సు జ్ఞానమునకు, చంద్రతేజస్సు భక్తికి పోల్చుకున్నారు. జ్ఞానం ప్రకాశవంతముగాను, భక్తి ఆనందస్వరూపముగాను నిలుస్తూ ఉంటుంది. కనుక భక్తి జ్ఞానములు రెండూ ఒక పదార్థముయొక్క ప్రారంభ అంత్యములే!”.

“ధ్యానయోగమూ, జ్ఞానయోగమూ రెండూ కూడా అంతరంగికమైన మార్గాలు. అవి రెండూ సాధనమీద, భక్తిమీద ఆధారపడ్తాయి. ఈ రెండూ లేకుండా వాటిని పొందలేవు. ప్రయత్నం కూడా దండగే. ఈ రెండూ లేని సాధకుడు చెక్క బొమ్మలాగా లక్ష్యం తెలియని నిర్జీవి”.

భక్తి లేనివాడు ధ్యానం చేసినా అది జీవరహితంగా ఉంటుంది. అది లక్ష్యంలేని దండుగ వ్యవహారము. భక్తి లేకుండా జ్ఞానమార్గాన్ని అసలెవ్వరూ అనుసరించనే లేరు. అయితే, భక్తినిగూర్చిన వివరణలు అదిశంకరుల వివేక చూడామణిలో మనకు భక్తి అంటే ఏమిటో స్పష్టీకరిస్తాయి.

మోక్షకారణ సామగ్ర్యం భక్తిరేవ గరీయసీ
స్వస్వరూపానుసంధానం భక్తిరిత్యభిధీయతే!

మోక్షాన్ని సాధించే సామగ్రులలో భక్తియే శ్రేష్ఠ మన్నప్పటికీ, భక్తికి వారిచ్చిన ‘స్వస్వరూపానుసంధానమే భక్తి’ అన్న నిర్వచనం శుద్ధమైన జ్ఞానమార్గ పంథాలోనిది, అద్వైతపద్ధతిలోనిది. స్వస్వరూపానుసంధానానికి మరి కాస్త వివరణగా దీనికింది శ్లోకంలోనే ‘స్వాత్మ తత్త్వానుసంధానం భక్తిః’ అని ఇతరులు అన్నారని తెలిపారు. ఆత్మ, స్వస్వరూపాలు సమానార్థకాలు.

నారద భక్తిసూత్రాలలో రెండవ సూత్రం – “సాత్వస్మిన్ పర(మ) ప్రేమరూపా” అని తెల్పుతున్నది. పరమ ప్రేమ రూపమే భక్తి అని అర్థం. ఈ ప్రేమ నవవిధాలుగా ప్రదర్శితమవడమే నవవిధ భక్తిరూపాలుగా చెప్పుబడుతున్నవి. ఈ ప్రేమ ఫలితంగా జరిగేది పరోక్షరీతిలో స్వస్వరూప అనుసంధానమే!

జ్ఞానమార్గం ప్రత్యక్ష మార్గం. అది సరాసరి జ్ఞానావిష్కారానికి హేతువవుతుంది. అందువల్లనే జ్ఞాన మార్గాన్ని గురించి వివరిస్తూ భగవాన్ బాబావారు –

“అన్ని ఆధ్యాత్మిక సాధనల్లోకి జ్ఞానయోగం ఎక్కువ ఫలవంతమైనది. అన్ని శాస్త్రాల లక్ష్యము ఒక్క జ్ఞానమే. ధ్యానం అన్నది మన నిజస్వభావమైన జ్ఞానస్వరూపాన్ని ధారణ చేయడమే. ‘నీలో అందరూ ఉన్నారు. అందరిలో నీవు ఉన్నావు’ అన్నదానిమీద విశ్వాసాన్ని నీవు విశ్లేషణ, విచక్షణ, బుద్ధులను ఉపయోగించడంద్వారా పొందాలి. ఇంద్రియాలు, మనస్సు, మొదలయినవాటి ప్రభావాన్ని పక్కకు నెట్టి తొలగించాలి. నీవు ఆత్మవి. ఆ ఆత్మకూ వీటికీ ఏ సంబంధమూ లేదు. ఎవరిచేతకానీ, ఏ వస్తువుచేతకానీ, ఆత్మపై ప్రభావం వేయబడదు. ఇంద్రియాలు, మనస్సు బుద్ధులు అకర్మభావంతో ఉన్నప్పటికీనీ ఆత్మకేమీ కాదు. ఇట్లా ఆత్మ అన్నది దేని ప్రభావంలోనూ పడనిదాన్నిగా, దేనితోనూ సంబంధం లేనిదాన్నిగా తెలిసికోవడమే జ్ఞానం యొక్క రహస్యం!” అని అన్నారు.

జ్ఞానయోగ సాధకుడు తప్పనిసరిగా భగవాన్ తెలిపిన పై జ్ఞానంయొక్క రహస్యాన్ని మనస్సులో స్థిరపరచుకోవాలి. భగవద్గీత ఎన్ని మార్గాలను సాధకునికి తెల్పినా ఆత్మవిషయకంగా పై అంశాలనే స్పష్టం చేసింది కదా! ఏ మార్గానుసారి అయినా ఈ రహస్యాన్నే అంతిమంగా తెలిసికొంటాడు. ఐతే, జ్ఞానయోగ సాధకుడు మాత్రం మొదటినుంచీ ఈ విషయాన్ని మనస్సులో పదిలపరచుకొని సాధన సాగించాలి. జ్ఞానమార్గాన్ని ఆదిశంకరులు వివేక చూడామణి తొలి భాగాలలో భక్తి నిర్వచనంతో మొదలు పెట్టారుకదా! భగవాన్ బాబావారుకూడా భక్తిజ్ఞానాలను వివరిస్తూ-

“స్వస్వరూపానుసంధానమే జ్ఞానము. జ్ఞానమునందు మనస్సు ఏకము చేయటమే భక్తి. భావరహితమైనదే జ్ఞానము. మనము ఈ సంకల్పములను క్రమక్రమేణా అదుపులో ఉంచుకొనుటకు ప్రయత్నించుటే జ్ఞాన మార్గము” అని అవసరమయిన ప్రధాన విషయాలను తెలిపారు.

ఇదంతా జ్ఞానమార్గంలో సాధన చేయడానికి ముందు ఉండవలసిన అవగాహన. భక్తి జ్ఞానాలు రెండూ ఒక్కటే.

ఒకటి ఆది, ఒకటి అంత్యం. మనస్సుని జ్ఞానంలో, ఆత్మలో ఏకం చేయ ప్రయత్నించడమే ఈ సాధనా విధానం. మనస్సంటే సంకల్ప వికల్పాలే. దీన్ని తొలగించడమే ఇక్కడ లక్ష్యం. ఈ తొలగించడానికి చేసే ప్రయత్నమే జ్ఞానమార్గ ప్రధాన విషయం. మనస్సుని గురించి ఇంతకు ముందటి వ్యాసాలలో బాబావారి ఆవిష్కరాలను తెలుపడమైనది. అయినప్పటికీ మనోనాశానికి బాబావారు తెలిపిన నాలుగు ముఖ్యాంశాలను మళ్లీ మననం చేసుకోవచ్చును.

1. వాసనలను విసర్జించుట, మనస్సును నిర్మూలించుట, తత్త్వజ్ఞానము - ఈ మూడునూ కలిపి సాధన చేయవలెను. అప్పుడే ఆత్మజ్ఞానము పొంద వీలగును. వాసనాక్షయమనగా కోరికలను నిర్మూలించుట; మనోనాశమనగా మనస్సును నిర్మూలించుట. తత్త్వజ్ఞానమనగా సత్యాన్వేషణము. ఈ మూడింటిని సమానముగా ఆచరణయందుంచని యెడల ఆత్మజ్ఞానము పొందవీలుకాదు. (జ్ఞానవాహిని)
2. బాహ్య విషయములందలి మోహము వదలిననూ అంతరంగమందుండు కోరికలు నశించనిదే లాభములేదు. దీనినే తృప్త అందురు. లోపల, వెలుపల నుండు వాసనలు నశించిన పిదప కలుగు ఆశ ‘ముక్త తృప్త’ అనబడును. తృప్తలు వృద్ధి పొందుకొలది ఆ మనస్సు అలజడి చెంది అశాంతి కలిగియుండును. ఆత్మజ్ఞానోదయ మొక్కటే అన్ని తృప్తలను నిర్మూలించగలదు.
3. మనస్సు ఎంతవరకు వస్తువునందు, మనుష్యునియందు, స్థలమునందూ ఆసక్తి కలిగి యుండునో అది బంధన. వాటి వేటిని అంటకుండు స్థితి యుండుటే ముక్తి. కావున అనురాగమే బంధన, మృత్యువు. విముక్తియే శాశ్వత జీవితము.
4. ఎల్లప్పుడు సత్యాన్వేషణయందే మునిగియుండవలెను. కోరికలను వృద్ధి పొందించుకొనుట, కాలమును వృధాపుచ్చుట చేయరాదు. ఒక సుఖము, మరొక సుఖమును కోరును. అట్లు కోరుటవలన మనస్సు విడచిన వాంఛలను మరల పొందుటకు

సమయమునకై వేచియుండును. సాధకుడు మనస్సును నిగ్రహమందు ఉంచుకొనుటకు పట్టుదలతో ఉండవలెను. ఇంద్రియ భోగముల నుండి మనస్సును పట్టుపట్టి త్రిప్పవలెను.

మనస్సును జ్ఞానంతో ఏకం చేయడానికి భగవాన్ పైన తెలిపిన మనస్సు మర్మాలను పట్టుకొని దాని నిర్మూలనకు ప్రయత్నించాలి. అదే సాధన. జ్ఞానయోగమన్నది ఋజు మార్గం. అది ప్రత్యక్ష మార్గం. ఆ మార్గావలంబకులకు పైన తెలిపిన విషయాలను సాధించుకోవడం అవసరం.

ద్వైతభావంతో రూపనామాలాధారంగా గమ్యం చేరడం వేరు. రూపనామాల కాధారమైన దివ్యత్వాన్ని విశ్వసిస్తూ దానిని సిద్ధింపజేసికొని అందులో ఏకం కావడం వేరు. అద్వైతసిద్ధి కానిది జ్ఞాననిష్ఠ కలుగదు. భగవాన్ బాబావారి మాటలలో...

“శ్రద్ధ, ఋతము, సత్యము, యోగము, మహత్త్వములను అభివృద్ధిపరచుకొని హృదయం పరిశుద్ధం గావించుకొన్నప్పుడే మానవునికి నిజమైన జ్ఞానము లభిస్తుంది. జ్ఞానమనగా గ్రంథ పరిచయం కాదు. అద్వైత దర్శనం జ్ఞానం. ద్వైతమునందే అద్వైతము ఇమిడి ఉన్నది”

ద్వైతస్థితినుంచి అద్వైతస్థితికి అధిరోపించాలి. ఆకారాన్ని అధిగమించి దివ్యత్వాన్ని సూటిగా పట్టుకోవడం ఈ మార్గంలోని ప్రత్యేకత. భగవాన్ చెప్పిన ఈ క్రింది రెండంశాలను గుర్తుంచుకోవాలి:

1. ఈనాడు ప్రతి ఒక్కరూ ఆకారమును ప్రధానంగా తీసుకొని సాధనలు చేస్తున్నారు. అలాంటివి సరియైన సాధనలు కావు. ఆకారాన్ని మరవాలి. దివ్యత్వాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి.
2. భక్తుల అభీష్టాన్నిబట్టి రామునిగా, కృష్ణునిగా, ఈశ్వరునిగా... ఏ రూపాన్నినా ధరించవచ్చు. ఈ రూపనామాలన్నీ మన భ్రాంతులే. దివ్యత్వానికి ఒక ప్రత్యేకమైన రూపములేదు. నీటికి ఏ రూపముంది? ఏ పాత్రలో పోస్తే ఆ పాత్రయొక్క రూపాన్ని ధరిస్తుంది. గాలికి ఏ రూపముంది? బెలూన్ లో

నింపితే అది బెలూన్ రూపాన్ని ధరిస్తుంది; ఫుట్ బాల్ లో నింపితే ఫుట్ బాల్ రూపాన్ని పొందుతుంది. అదేరీతిగా దివ్యత్వానికి ఎట్టి రూపమూ లేదు. రూప నామాలను మనమే కల్పించుకొంటున్నాము. ఇవన్నీ మధ్యలోనే మాయమౌతాయి. ఈ రూప నామాలన్నింటికీ ఆధారమైన దివ్యత్వాన్ని విశ్వసించండి.”

జ్ఞానం అన్నది ఒక సమాచారమో, ఒక రూపమో, నామమో కాదు. అది అవిష్కారమైతే అప్పుడది తప్ప రెండవది అంటూ ఏదీ ఉండదు. అదే కేవలత్వం. అందుకే భగవంతుణ్ణి ‘కేవలడు’ అని కూడా అన్నారు.

“ఈ దేహము నేను అనుకోవటం కాదు, ఆత్మనే నేననుకోవటమే ఆత్మసాక్షాత్కారము. నరుడనగా ఆత్మయే అని అర్థము. ఆత్మ ఒక్కటే ఉన్నది. అనేక ఆత్మలు లేవు. నరులందరూ ఒక్కటే. అన్నీ అందరూ ఆత్మయే.”

“సర్వాత్మ భావనే సాక్షాత్కారము. ఏకాత్మ భావనే సాక్షాత్కారము. అందరియందు ఉన్నది ఒక్కటే అనే సత్యాన్ని గుర్తించటమే సాక్షాత్కారము.”

“జ్ఞానమనగా కేవలము గ్రంథ పరిచయము కాదని, జ్ఞానమనగా అనేక విషయములను సంస్కరింపజేసి పరిశోధించి అందుకొనే వస్తువు కాదనియు, ఇవన్నియు కేవలము పదార్థ ప్రజ్ఞానములే తప్ప పరార్థ ప్రజ్ఞానము కాదనియు; జ్ఞానమనగా ఏకాత్మభావమేననియు గోపికలు విశ్వసిస్తూ వచ్చారు.” ❖

సవరణ

2019 సెప్టెంబరు సంచికలో 41వ పేజీలో స్వామి వేదపాఠశాల పిల్లలచే వేయించిన నాటకం ‘సతీ సక్కుభాయి’ అని సవరించి చదువుకోవలసిందిగా ప్రార్థన.

- స॥

పరమపద సోపానాలు

ప్రేమావతారి జయంతి వేడుకలు

❖ పి.వి. చలం ❖

“కలా స్మరణాన్ ముక్తిః” అన్నది శాస్త్రవాక్కు. అంటే, పూర్వయుగాలకు భిన్నంగా ఈ కలియుగంలో యజ్ఞయాగాది క్రతువులు, ఒంటికాలి తపస్సులవంటి కష్టతరమైన సాధనలు అక్కరలేదని; కేవలం నామస్మరణే భగవంతుని దరికి చేర్చే నావ అని దాని సారాంశం. అయితే, కేవలం భగవన్నామమును స్మరించటంతో తృప్తి చెందకుండా శక్తిమేరకు భగవత్ కార్యములో కూడా పాల్గొన్నప్పుడే మనము భగవదనుగ్రహానికి పాత్రులం కాగలమని స్పష్టం చేస్తూ భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు, “ప్రార్థించే పెదవులకన్న సేవలు చేసే చేతులు మిన్న” అని నొక్కి చెప్పారు. కనుక మనం ప్రార్థించే పెదవులు, సేవించే చేతులగురించి విశ్లేషించుకుంటే స్వామి మనకు నిర్దేశించిన ఆధ్యాత్మిక సాధనగురించి ఒక అవగాహనకు రావచ్చు.

దేవాలయాలలో వివిధ రూపాలలో నామస్మరణ జరుగుతూ ఉంటుంది. వేదపఠనం, అష్టోత్తర శతనామార్చన, అభిషేకం, అథాంగపూజ, కుంకుమార్చన మొదలయినవాటన్నింటిలోనూ భక్తులది కేవలం ప్రేక్షక పాత్రే. ఈ కొరతను తీర్చి, భక్తులకు స్వయంగా దైవకార్యంలో పాల్గొంటున్నామన్న ఆత్మసంతృప్తితోపాటు వారి ఆధ్యాత్మికాభివృద్ధికి దోహదపడేవిధంగా శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల కార్యక్రమాలకు రూపకల్పన చేయటం జరిగింది. అందులో ప్రముఖంగా పేర్కొనవలసినవి భగవాన్ శ్రీసత్యసాయిబాబావారి జయంతి వేడుకలు. ఈ వేడుకలలో చిన్న పెద్ద, పురుషులు, స్త్రీలు అత్యంత భక్తిశ్రద్ధలతో పాల్గొంటున్న వైనం చూసినప్పుడు ప్రపంచం నలుదెసలా ఆధ్యాత్మిక పరిమళాల గుబాళింపులు అణువణువునూ ప్రభావితం చేస్తూ నవచైతన్యానికి నాంది పలుకుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. నామస్మరణపరంగానూ, సేవాకార్యక్రమాలపరంగానూ కదం తొక్కుతూ ముందుకు సాగడం ఓ మధురానుభూతి. అది శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సభ్యులకు లభించిన వరం అనటంలో ఎటువంటి అతిశయోక్తి లేదు.

ఉదాహరణకు, ఇప్పుడు భగవాన్ బాబా 94వ జయంతి వేడుకలనే తీసుకుందాం. ఈ వేడుకలకు శ్రీకారం చుట్టినట్లుగా అక్టోబరు మాసాంతానికి పూర్తయ్యేటట్లుగా 94 ఇంటింటి భజనలను ప్రారంభిస్తారు. ఈ 94 రోజులపాటు నిత్యం బ్రహ్మముహూర్త సమయంలో ఆనాడు భజన జరిగే గృహానికి భక్తులందరూ విచ్చేసి 21సార్లు ఓంకారోచ్చారణ చేసి, సుప్రభాతాన్ని గానం చేసి, నగర సంకీర్తనకు బయలుదేరతారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యవతార వైభవంతో పాటు ఇతర దేవతామూర్తుల, ఇతర మతాలవారు కొలిచే మూర్తులయొక్క దివ్యనామాలను జోడించి పాటలు పాడుతూ

ఆ గృహ పరిసరాలలో తిరుగుతారు. ఇది భక్తుల సాధనకు స్వామి ప్రసాదించిన వరం. ఇందులో ఆధ్యాత్మికత, సేవాతత్పరత రెండూ ముడిపడి ఉన్నాయి. తెల్లవారు రూమున ప్రశాంత వాతావరణంలో జరిపే నామసంకీర్తన మన ఏకాగ్రతను ద్విగుణీకృతం చేస్తుంది. భగవంతునిపై చక్కగా మనస్సు లగ్నమవుతుంది. ఇందులో నిబిడీకృతమైన సేవ ఏమిటంటే, నోటితో నామాన్ని ఉచ్చరిస్తూ చేతులతో లయబద్ధంగా తాళం వేస్తూ భగవన్నామంతో పరిసరాలలో నిద్రిస్తున్నవారినందరినీ మేల్కొల్పటం; వారంతా శుభసూచకంగా భావిస్తారు. ఆ రోజంతా వారి చెవులలో ఆ సంకీర్తనలే మారుమ్రోగుతూ మనస్సుకు ఎంతో ప్రశాంతత నిస్తాయి. పదిమందికి భగవన్నామాన్ని పంచటంకన్నా పవిత్ర కార్యం ఏముంటుంది?!

ఈ వేడుకలలో మూడు నెలలకు పైగా కొనసాగే నగర సంకీర్తనాసాధన భక్తులను పరమపద సోపానంలో మూడు మెట్లు అధిరోపించటానికి అర్హతను ప్రసాదిస్తుంది. అది ఎలాగంటే నవవిధ భక్తిమార్గాలలోని శ్రవణం, కీర్తనం, విష్ణుస్మరణం, ఏకకాలంలో జరగటంవల్లనే! భక్తులకైతే ఈ నగర సంకీర్తనపట్ల చక్కని అవగాహన ఉంటుంది. ఇతరులకు ఈ సంకీర్తనద్వారా వివిధ దేవతామూర్తుల నామాలను శ్రవణం చేసే సదవకాశం కలుగుతుంది. సంకీర్తన ప్రభావం ఎంత గొప్పదంటే, పాట విన్న వెంటనే అప్రయత్నంగానే ఆ పాట పెదవులపై కదలాడి సంకీర్తనా ఫలాన్ని చేకూర్చుతుంది. హృదయానికి హత్తుకున్న ఆ పాట మనస్సుకు చేరి పదేపదే స్ఫురణకు వస్తుంది. అదే కదా స్మరణం అంటే.

ఇక సాయంకాలం జరిగే భజనకు వెళ్దాం. భజనకు ముందు, స్వామి సింహాసనానికి ముందు అమర్చిన దివ్యపాదుకలను అష్టోత్తర శతనామావళి పరిస్తూ పూజించటం జరుగుతుంది. ఆవిధంగా మనము నాల్గవ సోపానమైన పాదసేవనం ఆచరిస్తామన్నమాట.

అటు తర్వాత మధురాతిమధురంగా స్వామి అవతార వైభవాన్ని ప్రస్తుతిస్తూ కొనసాగే భజనతో ఉప్పొంగిపోయిన మనస్సు పదేపదే వందనాలర్పించుకుంటూ స్వామికి

కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటుంది. క్రమక్రమంగా స్వామిని గుండెలలో నింపుకుని హృదయపుష్పంతో 'అర్చనం' చేసే స్థితికి వస్తుంది.

ఇక 7వ సోపానమైన దాస్యం గురించి... దీనిని రెండు విధాలుగా భావన చెయ్యవచ్చు. భగవంతుని కొలిచే ప్రక్రియ అంతా దాస్య ప్రవృత్తి. “నీవు అఖిలాండకోటి బ్రహ్మాండనాయకుడవు, సృష్టిస్థితిలయకారకుడవు” అంటూ ఆయన గుణగణాలను పారవశ్యంతో స్తుతించుకుంటూ, “సంసార సాగరాన్ని ఈదగల సామర్థ్యం లేని నాకు నీ అభయహస్తమందించి రక్షించు” అంటూ దాస్య ప్రవృత్తితో సేవించుకోవటమేకదా!

మరో కోణంలో ఆర్తులను, అన్నార్తులను భగవత్ స్వరూపులుగా భావించి; వారికి పవిత్ర హృదయంతో సేవ చేస్తూ, యథాశక్తి ఆపన్నహస్తం అందిస్తూ ఆదరిస్తూ వారి జీవితాలలో వెలుగులు నింపి మన జీవితాలను ధన్యం చేసుకోవటం.

ఇప్పుడు ఎనిమిదవ సోపానమైన సఖ్యం. ఇలా రోజూ ఉదయం నగర సంకీర్తనలు, సాయంకాలం భజనలు; భజనానంతరం స్వామి అవతార వైభవంలోని మధుర ఘట్టాలను, ఆధ్యాత్మికంగా చేపట్టవలసిన సాధనలగురించి వివరించే సత్సంగాలలో సామూహికంగా పాల్గొనటంవల్ల మనలో దైవప్రీతి, పాపభీతి, సంఘనీతి పెంపొంది; భగవాన్ మన హృదయవాసి అనే అవగాహన స్థిరపడి; అంతర్యామితో అనుబంధం పటిష్టమై, సఖ్యభక్తి దృఢతరమవుతుంది. “రారా మా ఇంటిదాక...రామ...” అన్న త్యాగయ్య కృతి పరిపక్వమైన సఖ్యభక్తికి నిదర్శనం కదా!

ఇదంతా ఒక శుభపరిణామమైతే మరోవైపు బాబావారి అవతార వైశిష్ట్యం గురించి; అవతరణ వెనుక దాగి ఉన్న పురాణ గాథల గురించి; సత్సంగాలద్వారా రోజూ వినటం వల్ల మనలో దివ్యమైన ప్రేరణ, ఉత్తేజములు కలిగి; రోజురోజుకూ స్వామి విరాడ్రూపం సుస్పష్టమవుతుంది.

అదిగో, ఆ దశలోనే, రంగురంగుల పూలతో పూలమాలలతో శోభాయమానంగా అలంకరించబడిన స్వామివారి నిలువెత్తు అందమైన చిత్రపటాలు మన మనో

ఫలకంపై చెరగని ముద్ర వేస్తుండగా; భజనానంతరం ఇచ్చే కర్పూర హారతుల వెలుగుజిలుగులలో ఆ జగదేక సుందరమూర్తి కదలివచ్చి మన హృదయపీఠంపై స్థిర నివాసమేర్పరచుకున్న భావన మనలను తన్మయత్వంలో ఓలలాడిస్తుండగా; కష్టసుఖాలలో తోడూనీడగా ఉంటూ మన యోగక్షేమాలను చూసుకొనే అవ్యాజ కారుణ్యమూర్తి లభించాడన్న ధైర్యం, పరిపూర్ణ విశ్వాసాన్ని పాడుకొల్పుతుంది. అంతటి మహోన్నత స్థితిని పొందిన తర్వాత ఇక అన్యభావం, అన్యధ్యాన ఏముంటుంది?! ప్రాపంచిక లంపటాలమీద, ధనకనక వస్త్రవాహనాలమీద వల్లమాలిన వ్యామోహం నశించి; “అన్యథా శరణం నాస్తి” అన్న శరణాగతి భావన ఆవరించి; మహోత్సృష్టమైన ఆత్మనివేదన స్థితికి చేరుకొని ఆనందాద్భిలో ఓలలాడతాము. అదే కదా మానవ జన్మకు సార్థకత!

ఈ వేడుకలలోనే స్వామి అవతార ప్రకటన దినమైన అక్టోబర్ 20వ తేదీ వస్తుంది. ‘బంగారానికి తావి అట్టినట్లు’ మరింత ఘనంగా సేవకార్యక్రమాలు నిర్వహించటం; వినియోగ చరిత్ర, శరన్నవరాత్రి ఉత్సవాలను పురస్కరించుకొని ద్విగుణీకృతాహంతో భజన తదితర ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించి; స్వామి అవతారతత్వ సందేశ, వైభవాలను దశదిశలా చాటటం ఈ వేడుకలలో అంతర్భాగాలై మరింత శోభను చేకూరుస్తాయి.

నవంబరు నెలలోని రెండవ శనివారం సాయంత్రం ఆరంభమై ఆదివారం సాయంత్రం ముగిసే గ్లోబల్ అఖండ భజన గురించి ఇక్కడ ప్రత్యేకంగా ప్రస్తావించుకోవాలి. కులమతాల గోడలను, దేశాల ఎల్లలను అధిగమించి వసుధైక కుటుంబ స్ఫూర్తిని; ‘నామాలు వేరుగానీ నామి ఒక్కడే’ అన్న భావననూ సుస్థిరం చేస్తూ విశ్వవ్యాప్తంగా మారుమ్రోగే భగవన్నామ సంకీర్తన సమాజాన్ని ఆవరించిన జాడ్యాలను పారద్రోలుతుంది. సర్వదేవతాతీతుడు సంకల్పించి మానవాళికి ప్రసాదించిన అపూర్వ వరం ఈ గ్లోబల్ అఖండ భజన.

ఇక, జగదీశ్వరుని జయంతి వేడుకలు నవంబరు 24వ తేదీకి ముగిసేలా వారం రోజులపాటు అత్యంత

వైభవంగా నిర్వహించబడతాయి. ఈ సమయంలో పెద్ద ఎత్తున జరిగే ఆధ్యాత్మిక సేవకార్యక్రమాలు వర్ణనాతీతము. మురికివాడలు, పేదల కాలనీలు, లెప్రసీ కాలనీలు, అనాథ శరణాలయాలు, వృద్ధాశ్రమాలు, గవర్నమెంటు పాఠశాలలు, హాస్టల్స్, ఆసుపత్రులు, దత్తత తీసుకున్న గ్రామాలు... ఒక్కటనేమిటి... ఎక్కడ సేవకు అవకాశం ఉంటుందో అక్కడ శ్రీ సత్యసాయి భక్తబృందాలు అన్నప్రసాదం ప్యాకెట్లతోనూ, మధుర పదార్థాలతోనూ; పండ్లతోనూ; చీరలు, ధోవతులు, దుప్పట్లు మొదలైన వాటితో చేరి; వారివారి అవసరాలకు అనుగుణంగా పంచుతారు. అందరి హృదయాలలో ఆనందం వెల్లివిరిసి, ఇంతటి మహోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక సేవకార్యక్రమాలతో మానవాళిని తరింపజేస్తున్న పరిపూర్ణ ప్రేమావతారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారికి కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చేతులెత్తి మొక్కుతుండటం మరువలేని మరపురాని మధురానుభూతి.

ఈ వేడుకలలో మరో ప్రధాన పాత్ర బాలవికాస్. నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు; భావి జగత్తును జాగృతం చేసి ధర్మమార్గాన నడిచేటట్లు తీర్చిదిద్దవలసిన ఆశాజ్యోతులు. వారిని సత్సంప్రదాయ పద్ధతిలో తీర్చిదిద్దినాడే భవిష్యత్తు ఉజ్వలంగా విరాజిల్లుతుందన్న సంకల్పంతో భగవాన్ బాబావారు ప్రసాదించిన అద్భుత ప్రణాళిక ఈ బాలవికాస్.

మేము సైతం అన్నట్లు ఈ బాలవికాస్ ఉద్యమంలో ప్రముఖ పాత్రధారులైన బాలవికాస్ గురువులు బాబావారి అవతార వైభవ ఘట్టాలు; దేశనాయకుల, స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల చరిత్రలు; ఆధ్యాత్మిక జగాన మార్గనిర్దేశం చేసిన గురువుల బోధనలు; ఇత్యాది అనేక అంశాలను నాటకాలు, నృత్య నాటికలు, బుజ్జకథలు మొదలైన అనేక కళారూపాలుగా మలచి బాలవికాస్ విద్యార్థిని విద్యార్థులచే ప్రదర్శింపచేయటం ఈ వేడుకలకు వన్నె తెస్తుంది.

ఈ వేడుకలలో ప్రతి ఘట్టమూ మధురమే. ఆధ్యాత్మిక సేవా, విద్యా, మహిళా విభాగాలవారందరూ ప్రధాన పాత్రధారులే. భగవంతుని వేడుకలకు అందరూ

పెద్దలే గదా! ఈ అద్భుత కార్యక్రమాలనన్నింటినీ సమన్వయపరచుకుని స్మరించుకుంటుంటే - భక్తుల ఆధ్యాత్మిక సేవాతత్పరతలను ప్రభావితం చేస్తూ సంపూర్ణ వికాసానికి దోహదపడేవిధంగా ఈ వేడుకలను తీర్చిదిద్దిన వైనం వెనుక భగవానుల అదృశ్యహస్తం అణువణువునా గోచరమవుతూ, ఇందులో పాల్గొనే అదృష్టం ఎన్ని జన్మల పుణ్యఫలమో కదా అన్న భావనతో మనసు పులకిస్తుంది.

అదిగో, ఆ మహావతారుని దివ్యమంగళ రూపం కనుల ముందు కదలాడుతూ దివ్యలోకాలలో విహరింప జేస్తోంది. ధన్యులము ప్రభూ! అశేష భక్తజనావళికి పరమానందాన్ని పంచి కృతార్థతను చేకూర్చావు. ఈ అపూర్వ అపురూప భాగ్యానికి మేము వినమ్రుతతో నమోవాకాలర్పించుకుంటున్నాము. పారవశ్యంతో జేజేలు పలుకుతున్నాము. ❖

శ్రీ సత్యసాయి గీతములు - 8

సాయినామమను ప్రసాద మిదిగో...

సాయినామమను ప్రసాదమిదిగో, రండు భక్తులారా!
భూమిలో దొరకు ఈ మిఠాయిని తిని
పామరులై చెడిపోవక మునుపే....
సాయినామమను ప్రసాదమిదిగో, రండు భక్తులారా!

వేదవాక్యమను గోధుమ పిండిలో
వేదసారమను ఆవు నెయ్యి పోసి...
ఆధారమైన పెద్ద భాండములోనా
ఆదిమునులు దీని పాకము బట్టిరి ||సాయి||

నిబద్ధియను కండ చక్కెర దెచ్చి
సుబుద్ధి యనే క్షీరము పోసి
అబద్ధమనియెడి మలినము తీసి
ఆదిమునులు దీని పాకము బట్టిరి ||సాయి||

రకరకమైనదీ సాయి మిఠాయి
సకల రోగనివారణమోయీ
ఒక కాసైనను ఖర్చు లేదోయీ
తకరాల్ సేయక తీసుకొండోయీ ||సాయి||

తారకమైనది ప్రసాదం పాత్ర
'సారథి' దాసులకేమో ఎఱుక
దూరము పోయి కొన పని లేదిక
పుటపర్తి పురములో కొల్లగ దొరుకును ||సాయి||

సాయిమాత సాన్నిధ్యంలో విజయదశమి వైభవం

డా॥ పణతుల రామేశమ్

గుంటూరు జిల్లా, తెనాలి పట్టణము కవి పండితుల కాలవాలము. 1972వ సం॥ తెనాలిలో జరిగిన అష్టావధాన సభలో 'శతావధాని' డా॥ సి.వి. సుబ్బన్నగారు శ్రీ సత్యసాయి భగవానునిగురించి చెప్పిన హృద్యమైన రెండు పద్యరత్నములను పాఠకులతో పంచుకోవాలన్న ఉత్సాహమే నన్ను ఈ వ్యాసరచనకు పురికొల్పినది. న్యాయవాది ఆవుల గోపాలకృష్ణమూర్తి, సుప్రసిద్ధ కళాకోవిదులు పోకల ధనంజయరావు, రాచాబత్తుల భావనా ఋషి, ఇమ్మనేని పాండురంగరావు, జమ్మలమడక మాధవరామ శర్మ, కరుణశ్రీ - ఇలా సభ నలంకరించిన అందరూ శ్రీ సత్యసాయి భక్తులే! ఆ సభలో జగన్మాతయైన ఆ లలితాదేవియే సాక్షాత్తు సత్యసాయిగా అవతరించినదని సుబ్బన్నగారు చెప్పిన నిషిద్ధాక్షరి పద్యమిది:

కం॥ శ్రీమద్రూఢిన్ బ్రసువపు

శ్యామల తానొప్పె స్వామియై ప్రాత స్సం

ధ్యామల వర్ణాంబరుఁ దభి

రాముఁడు శ్రీ సత్యసాయి రహియిది యసదే!

ప్రసువపు శ్యామల = జగన్మాతయగు లలిత; శ్రీ సత్యసాయియై అవతరించెను. కనుక ఆ సౌందర్యము అప్రమేయము; అరుదైన భాగ్యము.

అదే సభలో పుట్టపర్తిలో జరుగు విజయదశమీ విభవమును వర్ణించుదని కోరగానే ఆ దృశ్యమును దివ్యముగా మత్తేభ వృత్తమున కన్నులకు గట్టునట్లు ఆశువుగా వివరించిన తీరు గమనింతము.

మ॥ అల మత్తేభము ముందుఁబో విజయ పర్వానేహమందున్ స్మరో

జ్వల శృంగారుఁడు సత్యసాయి వెనుకన్ సాగున్, విలోకించు మ

ర్ములు ధన్యాత్ములు, పుట్టపర్తి పురము ధ్యోతిల్లు వైకుంఠమో

బలభిచ్ఛోభిత వైజయంతమో యనన్ వర్ణింపఁగాఁ బాత్రమై

ముందుగా సర్వాలంకార శోభితంగా గజరాణి 'సాయిగీత' నడుస్తూంటే, ఆ వెనుక అపర మన్మథాకారుడై జగజ్జీగీయమాన శృంగారమూర్తి శ్రీ సత్యసాయి భగవాన్ సాగుతూంటే, ఈ దివ్య సుందర దృశ్యాన్ని నేరుగా చూడగలిగే భక్తజనులే ధన్యులు; ఆ సమయంలో పుట్టపర్తి మహాపుణ్యపురము - సాక్షాత్తు వైకుంఠమా, లేక దేవేంద్రునితో శోభిల్లే వైజయంతీ విభవమా అన్నట్లు నయన మనోహరమైయున్నది - అని వర్ణించగానే సభ అంతా కరతాళధ్వనులతో మారుమ్రోగినదట! ఆ సభలో స్వామివారి లీలావిభూతియే ప్రసాదముగా పంచిపెట్టిరట! ❖

భక్తుడు: స్వామీ! గజేంద్ర మోక్ష ఘట్టములో అంతరార్థము ఏమిటి?

స్వామి: గజేంద్ర మోక్షములో ఎంతో అంతరార్థం ఇమిడి ఉన్నది. గజేంద్రుడు, ఇతడు మహారాజు, అనగా ఆత్మస్వరూపుడు. ఆత్మ రాజు (కింగ్), పరమాత్మ 'కింగ్మేకర్'. ఆత్మస్థానములో ఉన్న వ్యక్తి అజ్ఞానమువల్ల మృగస్థానం పొందాడు. ఆత్మదృష్టిని వదలి మృగస్వరూపానికి పోవటమే అజ్ఞానం. ఆత్మదృష్టి సింహపు నడక వంటిది. వెనక చూపు చూడదు. ధైర్యంగా నేరుగా పోతుంది. జీవదృష్టి గొట్టే వంటిది. ఎప్పుడూ భయపడుతూ తల వంచుకొని పోతుంది. ఆత్మదృష్టిలోకి పోయినప్పుడు ఆనందాన్ని అందుకోగలం. మనం నిత్య జీవితంలో ఎవరైనా చేయరాని పని చేసినప్పుడు, “ఏమిటిరా! పశువులాగా చేశావు” అంటాం. అదేరీతిగా, గజము ఆత్మదృష్టిని మరచి మమకార, అహంకారములతో చేరటంవల్ల మదగజంగా మారింది.

ఇది జీవితమనే అరణ్యంలో ప్రవేశించింది. కొన్ని రకములైన దాహములకు లోనైంది. కేవలం విషయవాంఛ అనే దాహం. తక్షణమే కొలను కనిపించింది. విషయవాంఛలతోకూడిన సంసారమే అది. దానిలో పడి అనుభవించాలని వేగంగా నడచి వెళ్ళింది. తృప్త విచారణ శక్తి ఇవ్వకపోవటంవల్ల రెండు కాళ్ళు కొలనులో పెట్టింది. అహంకార, మమకార, అభిమానములనే మొసలి గట్టిగా పట్టింది. తానింక తప్పుకోలేక అన్ని రకముల ప్రయత్నములు చేసింది. కట్టకడపటికి దేహశక్తిలో బలం లేదని గుర్తించుకుని, మనోశక్తిని ప్రవేశపెట్టి చివరకు దైవశక్తిని ప్రార్థించింది. మానవుడు ఈనాడు ఈ గజంవలె ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ధనబలం, విద్యాబలం, బంధుబలం చూసుకుని విఱ్ఱవీగి చివరకు దైవబలం, ధర్మబలములే ప్రధానమని గుర్తిస్తున్నాడు.

గజము ఈశ్వరుని ప్రార్థించింది. అయితే, ఇంతకాలం ప్రార్థించకపోవటానికి కారణమేమిటి? ఈనాడు దేహబలంతో, మనోబలంతో జీవితం గడుపుకుంటూ వస్తున్నాం. వీటినాశ్రయించినవాడు ఆనందాన్ని పొందలేకపోతున్నాడు. ప్రాపంచిక చిరునవ్వుకాని హృదయంలో నవ్వు లేదు. ఈ రెండు బలములపై కాక భగవంతునిపై విశ్వాసము పెంచుకున్నప్పుడే శాంతి, అనుగ్రహములు కలుగుతాయి.

విష్ణువు చేతియందలి సుదర్శన చక్రమునందలి అంతరార్థము విశిష్టమైనది. సు-దర్శనము, అనగా మంచి దృష్టి. గజదృష్టి దైవముపై పడినప్పుడు దైవదృష్టి గజముపై పడింది. అనగా, ‘సు(మంచి) దర్శనం’ గజంపై పడింది. శిరిడీలో కూడా చెప్పినది ఇదే - ‘ఇఫ్ యు లుక్ టు మి, ఐ లుక్ టు యు’ (నీ దృష్టి నాపై ప్రసరిస్తే నా దృష్టి నీపై ప్రసరిస్తుంది). భగవంతుని దృష్టి గజముపై పడినప్పుడు బంధవిమోచన కలిగింది.

మొసలి గట్టుపైన ఉన్నంతవరకు దానికి ఎట్టి బలమూ ఉండదు. అట్లే, ధర్మం అనేదానికి మాటలలో బలం ఉండదు, ఆచరణయందే బలం ఉంటుంది. “ధర్మ సంస్థాపనార్థాయ సంభవామి యుగే యుగే”, ధర్మాచరణను స్థాపన చేశాడు కృష్ణుడు. ధర్మము చెడేది, నాశనమయ్యేది కాదు. త్రికాలాబాధ్యం. మనము దానిని ఆచరణలో అందుకోవటం లేదు. ❖

(మూలం: 1972 సమ్మర్ కోర్సు దివ్యోపన్యాసము)

‘దొరకునా ఇటువంటి సేవ!’

(గత సంచిక తరువాయి)

డా॥ కె.బి.ఆర్. ప్రసాద్

బెంగళూరు సేవాదళ్ కన్వీనరుగా బృందావనంలో నేను డ్యూటీ చేసే సమయంలో స్వామి తరచుగా తమ దివ్యదర్శన స్పర్శన సంభాషణ భాగ్యములతో నన్ను అనుగ్రహించేవారు. వారి ఆదేశాలను అమలుపరుస్తూ, వారు అప్పగించిన బాధ్యతలను నిర్వహిస్తూ, వారి దివ్య పర్యవేక్షణలో భక్తులకు సేవలందించే మహద్భాగ్యం నాకు కలుగుతూ ఉండేది. ఆయా సందర్భములలో వారి సర్వజ్ఞత్వ సర్వాంతర్యామిత్వములకు సంబంధించిన అనేక అద్భుతమైన అనుభవాలను నేను చవిచూశాను.

దాసులపై ఎంత వాత్సల్యం!

బృందావనం ఆశ్రమ ప్రాంగణంలోనూ, కళాశాల ఆవరణలోనూ; ఆసుపత్రి, క్యాంటీన్ల దగ్గరా విధులు నిర్వహించే సేవాదళ్ సభ్యులకు తగు సూచనలివ్వడానికి, పనులు చూసుకోవడానికి నేను అటూ ఇటూ తిరుగవలసి వచ్చేది. ఒకరోజు ఉదయం స్వామి జోగారావుగారిని పిలుచుకొని రమ్మని నన్ను పంపించారు. నేను మొదట హాస్టల్కి వెళ్లి వాకబు చేయగా, కొద్ది నిమిషాల క్రితమే ఆయన అక్కడికి వచ్చి వెళ్ళారని తెలిసింది. ఆయనకోసం వెతుకుతూ క్యాంటీన్కి వెళ్ళాను. అప్పుడే ఆయన అక్కడికి వచ్చి వెళ్ళినట్లు ఎవరో చెప్పారు. చివరి ప్రయత్నంగా జనరల్ ఆసుపత్రికి ఫోన్ చేశాను. అక్కడినుండి కూడా అదే సమాధానం లభించింది. ఇంక చేసేది లేక స్వామి చెంతకు వెళ్లి ఈవిషయం విన్నవించగా, ఆ లీలావినోది చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “ఆయన మిసెస్ రతన్లాల్ ఇంట్లో కూర్చుని దోసె తింటున్నాడు. వెళ్లి పిలుచుకురా” అన్నారు, “నేను పిలుస్తున్న సంగతి దోసె తిన్న తరువాతనే చెప్పు. ముందుగా చెప్పకు” అని సూచించారు.

నేను రతన్లాల్గారి ఇంటికి వెళ్ళే సమయానికి సరిగ్గా స్వామి చెప్పినట్లుగానే జోగారావుగారు దోసె తింటూ కనిపించారు! మిసెస్ రతన్లాల్ నన్ను సాదరంగా ఆహ్వానించి నాకుకూడా ప్లేటులో ఒక దోసె వడ్డించారు. ఆ సమయంలో సర్వసాధారణంగా నేను అటువైపు రాను. వచ్చానంటే తనను పిలుచుకు రమ్మని స్వామే పంపించా రేమోనని జోగారావుగారికి అనుమానం కలిగింది. ఆయన మరీమరీ అడిగేసరికి అసలు సంగతి చెప్పక నాకు తప్పలేదు. వెంటనే తాను తింటున్న దోసెను ప్లేటులో అలాగే వదలిపెట్టి ఆయన స్వామి చెంతకు బయల్దేరారు. వెనుకనే నేనుకూడా వెళ్ళాను. స్వామి నన్ను సున్నితంగా

మందలిస్తూ, “చూడు, నేను పిలుస్తున్నానని చెప్పగానే దోసెను వదిలేసి వచ్చాడు. నువ్వుకూడా నీకు పెట్టిన దోసె తినకుండా వచ్చేశావు. పాపం, మిసెస్ రతన్‌లాల్ ఎంత నొచ్చుకుంటుంది! ముందు మీరు వెనక్కి వెళ్ళి, అవిడ పెట్టిన దోసెలు తిని రండి. తరువాతనే నేను మీకు చెప్పదలచుకున్న పని చెపుతాను” అన్నారు.

“చింత యేల సాయి చెంత నుండగ?!”

మరో సంఘటన: 1969లో బృందావన్‌లో బాలుర కళాశాల ప్రారంభమైన తరువాత స్వామి ఎక్కువ కాలం అక్కడే గడిపేవారు. సేవాదళ్ వలంటీర్లకు, ముఖ్యంగా కన్నీనరుగా నాకు చేతుల నిండా పని ఉండేది. ప్రతి రోజూ తెల్లవారుఝామునే సిటీలో మా ఇంటినుండి బయల్దేరి బృందావనం వెళ్ళేవాడిని. రాత్రి తిరిగి వచ్చేసరికి బాగా పొద్దుపోయేది. దాంతో ఇంట్లో ఇతర పనులకు, కుటుంబ వ్యవహారాలకు ఏమాత్రము సమయం ఉండేది కాదు. మా పిల్లలు వాళ్ళకు కావలసిన పాఠ్యపుస్తకాలను ‘గంగారామ్స్’ బుక్‌స్టోరు నుండి కొని తెమ్మని రోజూ చెప్పేవారు. కానీ, నేను తెల్లవారుఝామున బృందావనానికి వెళ్ళే సమయంలోనూ, అక్కడ డ్యూటీ ముగించుకొని రాత్రి ఆలస్యంగా తిరిగి వచ్చే వేళ ఆ బుక్‌స్టోరు మూసి ఉండటంచేత వాళ్ళు అడిగిన పుస్తకాలను కొనుగోలు చేయటం సాధ్యమయ్యేది కాదు. పుస్తకాలు తెమ్మని నన్ను అడిగి అడిగి విసిగిపోయి ఒకరోజు మా పిల్లలు నాపై అలిగి కూర్చున్నారు. ‘అగ్నికి ఆజ్యం తోడైనట్లు’ నా భార్యకూడా సహనం కోల్పోయి, నేను పిల్లల చదువుసంధ్యలు పట్టించుకోకుండా, సేవ పేరుతో నా బాధ్యతలను అలక్ష్యం చేస్తున్నానని నాపై విమర్శనాస్రాలు సంధించటంతో ఇంట్లో వాతావరణం వేడెక్కింది.

నేను స్కూటర్‌పై బృందావనానికి వెళుతుంటే ఇంట్లో జరిగిన వాగ్వాదం పదేపదే నా మనస్సులో మెదలసాగింది. బృందావనం చేరుకునేసరికి నా మనసంతా చికాకుగా ఉంది. ఇంతలో స్వామి నన్ను పిలుస్తున్నారని కబురు వచ్చింది. “ఏం ప్రసాద్, ఏమి సమాచారం?” అని అడిగారు స్వామి. నేను చేతులు జోడించి మౌనంగా నిలబడ్డాను. “చెప్పు, ఏం జరిగింది ఇంట్లో?” అని

రెట్టించారు. సర్వాంతర్యామికి నేను ప్రత్యేకించి చెప్పాలా! “నువ్వు చెప్పకపోతే నేను చెపుతాను, విను” అంటూ స్వామి ఆరోజు తెల్లవారుఝామున నేను ఇంటినుండి బయల్దేరేటప్పుడు మా ఇంట్లో జరిగిన సంఘటనలను పూసగ్రుచ్చినట్లు చెప్పసాగారు. మా పిల్లలు నామీద అలక వహించడం; పిల్లలపై నా భార్య నోరు పారేసుకోవడం, ఆమె పిల్లలను తిట్టిన తిట్లతోసహా స్వామి ఒకదాని తరువాత ఒకటి చెప్తుంటే నిర్ఘాంతపోయాను. అంతేకాదు, మార్గమధ్యంలో నేను ఎక్కడెక్కడ స్కూటరు ఆపినదీ, ఎవరెవరిని పలకరించినదీ, ఏవీ దృశ్యాలు నా కంట పడినదీ... ఇవన్నీ కూడా వెల్లడించి, “నీ చెంత నేనుండగా చింత ఎందుకు?! అన్నీ నేను చూసుకుంటానులే” అంటూ నా మనసుకు సాంతస్యం కలిగించారు.

మన నిత్యజీవిత వ్యవహారాలకు సంబంధించిన చిన్నచిన్న విషయాలను సహితం దృష్టిలో పెట్టుకొని స్వామి మనపట్ల చూపే శ్రద్ధను, కురిపించే వాత్సల్యమును తలుచుకుంటే ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.

“తత్సర్వతోక్షి శిరో ముఖం...”

సమ్మర్ కోర్సు ప్రారంభోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని ముందు రోజు రాత్రి ఆశ్రమం నుండి కళాశాలకు వెళ్ళే రహదారిని రంగురంగుల జెండాలతో, మంగళ తోరణాలతో అలంకరించే పని మొదలుపెట్టాము. నేను సేవాదళ్‌కు సూచనలిస్తూ పనులను పర్యవేక్షిస్తున్నాను. రాత్రి పదకొండు గంటలైంది. ఇంతలో స్వామి నివాస మందిరంనుండి ఒక విద్యార్థి నావద్దకు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. “మెయిన్ రోడ్డుమీద పెద్దపెద్ద లోడ్లతో ట్రక్కులు వస్తూ పోతూ ఉంటాయి కదా! సేవాదళంవాళ్ళు తోరణాలను అంత క్రిందికి కడితే అవి ట్రక్కులకు అడ్డు తగులవా! ప్రసాద్‌కి బుద్ధి లేదు! వాటిని బాగా పైకి కట్టించమని చెప్పు” అన్నారట స్వామి. ఆ విద్యార్థి ఈ మాటలు నాతో చెపుతూండగానే భారీలోడుతో ఒక ట్రక్కు అటువైపుగా వచ్చి తోరణం అడ్డురావటంతో ఆగిపోయింది. అంత రాత్రివేళ సరిగ్గా ఆ ట్రక్కు వచ్చే సమయానికే స్వామి ఆ విద్యార్థిని నాదగ్గరకు పంపించటం నాకు విస్మయం గొల్పింది. “సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వతోక్షి శిరో

బృందావనం (వైట్ ఫీల్డ్, బెంగళూరు)లో భగవాన్ బాబావారి నివాస మందిరం (1970వ దశకంలో)

ముఖం....” అన్నట్లు అంతటా నిండియున్న భగవానుల ధృష్టి పరిధిలోకి రాని అంశం సృష్టిలో ఏదైనా ఉండగలదా!

ఆదేశంలో దాగిన సందేశం

స్వామి ఒకరోజు నన్ను పిలిచి, “అనంతపురం నుండి ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు ఇద్దరు మహిళలు, వాళ్ళ వెంటబడి ఒక పిల్లవాడు వస్తారు. వాళ్ళను మందిరంలోకి తీసుకొనిరా” అని ఆదేశించారు. స్వామి నివాస మందిరం ఈ చివర ఉంటే, బృందావన్ ఆశ్రమం మెయిన్ గేటు ఆ చివర ఉంటుంది. నేను మెయిన్ గేటు దగ్గరకు వెళ్ళి ఆశ్రమంలోకి ప్రవేశిస్తున్న భక్తులను జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ నిలబడ్డాను. ఎవరైనా ఇద్దరు మహిళలు కలసి లోపలికి వస్తుంటే, వాళ్ళు తెలుగువారా, కన్నడిగులా, లేక వేరే ఇతర రాష్ట్రానికి చెందినవారా అని ఆరా తీస్తున్నాను.

సరిగ్గా తొమ్మిది గంటలకు ఇద్దరు మహిళలు నేపాల్ భాషలో మాట్లాడుకుంటూ ఆశ్రమంలోకి అడుగుపెట్టడం గమనించాను. వాళ్ళ వెంట ఒక పిల్లవాడుకూడా ఉన్నాడు. కానీ, తెలుగువారు కాదు కదా అని నేను పట్టించుకో లేదు. వాళ్ళు అలా ముందుకు మూడడుగులు వేశారో లేదో, ఒక విద్యార్థి పరుగుపరుగున నాదగ్గరికి వచ్చాడు. “ప్రసాద్ నిద్రపోతున్నాడు! నేను చెప్పిన మహిళలు ఇప్పుడే గేటుదాటి లోపలికి వచ్చారని చెప్పు” అని స్వామి అన్నారట. నేను ఆ మహిళలవద్దకు వెళ్ళి వాకబు చేయగా, వాళ్ళు అనంతపురం నుంచి వచ్చారని తెలిసింది! ఒకరు అనంతపురం జిల్లా కలెక్టరు భార్య, మిగిలిన ఇద్దరు ఆమె బంధువులు. వెంటనే ఆ ముగ్గురినీ నేను స్వామి సన్నిధికి

తోడ్పాని వెళ్ళాను. వాళ్ళు స్వామి ఆశీస్సులందుకొని వెళ్ళిన తరువాత స్వామి నాతో, “చూడు, నువ్వు తెలుగువాడివి కానీ, కర్ణాటకలో పని చేస్తున్నావు కదా! అలాగే వాళ్ళు ఉద్యోగరీత్యా అనంతపురంలో ఉన్న నేపాల్ సంతతివాళ్ళు. అనంతపురం నుండి వచ్చినంతమాత్రాన వాళ్ళు తెలుగు వారై ఉంటారని ఎలా ఊహించావు?!” అన్నారు.

ఈ అనుభవం నాకు రెండు పాఠాలు నేర్పింది. స్వామి ఆదేశాలను అమలుపరచే విషయంలో సేవాదశంవారు అన్ని అంశాలను పరిగణనలోకి తీసికొని అనుక్షణం అప్రమత్తంగా ఉండాలన్నది ఒకటి; కేవలం బాహ్యమైన వేషభాషలనుబట్టి ఏ వ్యక్తినిగురించికూడా తొందరపాటుతో ఒక నిర్ణయానికి రాకూడదన్నది రెండవది.

స్వామి చర్యలు మన ఊహలకందవు

స్వామి ‘సాయిరాం షెడ్’లో భక్తులకు దర్శనమిచ్చి తమ నివాస మందిరమునకు తిరిగి వచ్చిన తరువాత అప్పుడప్పుడు నన్ను పిలిచి, ఫలానా వారిని లోపలికి తీసుకురా అనేవారు. నేను స్వామి ఆదేశాన్ననుసరించి ‘సాయిరాం షెడ్’ వద్దకు వెళ్ళి ఆయా వ్యక్తులు ఎక్కడున్నారో కనిపెట్టి, వాళ్ళను స్వామి చెంతకు తీసుకు వెళ్ళేవాడిని.

ఆరోజుల్లో ప్రతి ఆదివారంనాడు ఉదయం నుండి సాయంకాలంవరకు ‘సాయిరాం షెడ్’లో అఖండ భజన జరిగేది. ఒకరోజు స్వామి నాతో, “భజన అయిన తరువాత మెయిన్ గేటు దగ్గరకు వెళ్ళి నిలబడు. భోవతి, కుర్తా ధరించి పొట్టిగా, నల్లగా ఉండే ఒక బెంగాలీ వ్యక్తి వస్తాడు.

ధోవతి అంచు కుర్తా జేబులో దోపుకొని ఉంటాడు. అతనిని లోపలికి తీసుకురా” అని చెప్పారు. గేటు దగ్గరకు వెళ్ళి స్వామి చెప్పిన ఆనవాళ్ళతో ఆ వ్యక్తిని సులభంగా గుర్తు పట్టి స్వామి చెంతకు తీసుకు వెళ్ళాను.

మరొక సందర్భంలో స్వామి, “తండ్రిని, కొడుకుని తీసుకురా” అన్నారు. ఆ తండ్రి ఎవరు? కొడుకు ఎవరు? స్వామి ఎవరిని పిలుచుకురమ్మంటున్నారో అర్థం కాక, “అయన పేరు స్వామీ?” అన్నాను. “దున్నపోతా! పో” అన్నారు స్వామి కాస్త గట్టిగా.

మారుమాట్లాడకుండా నేను ‘సాయిరాం షెడ్’వైపు కదిలాను. కానీ, అంతమందిలో స్వామి తీసుకు రమ్మన్న తండ్రి కొడుకులను ఎలా గుర్తుపట్టడం? ఒకపక్క భజన జరుగుతోంది. స్వామిపై భారం వేసి, మగవాళ్ళవైపుకు వెళ్ళాను. చుట్టూ తిరుగుతూ రెండు మూడు సార్లు గట్టిగా అనౌన్స్ చేశాను, “తండ్రిని, కొడుకుని స్వామి పిలుస్తున్నారు” అని.

ఈ అనౌన్స్మెంటు విని ఎంతమంది లేచి నిలబడతారో, ఎంత గందరగోళ పరిస్థితి నెలకొంటుందో అని భయపడ్డాను. కానీ, నేను ఊహించినదానికి పూర్తి భిన్నంగా జరిగింది. నా అనౌన్స్మెంటు పూర్తి అవుతూనే ఒక పెద్దాయన లేచి నిలబడ్డాడు. వెంటనే మరోవైపునుండి ఒక యువకుడు లేచి నాదగ్గరకు వచ్చాడు. ఆశ్చర్యం! ఇంకెవ్వరూ తాము కూర్చున్నచోటనుండి కదలేదు. స్వామి చెప్పిన తండ్రి కొడుకులు వాళ్ళేనని గ్రహించి స్వామి చెంతకు తీసుకు వెళ్ళాను.

స్వామి దివ్యప్రణాళిక అంత అద్భుతంగా ఉంటుంది. మనము ఊహింపశక్యం కానిదిగా ఉంటుంది. ఎప్పుడు ఏది ఎలా జరగాలో వారు ముందే నిర్ణయించి ఉంటారు. మనము పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో స్వామిపై భారంవేసి నిమిత్తమాత్రంగా మన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తే, కార్యము సఫలమయ్యేట్లు వారే అనుగ్రహిస్తారని గ్రహించాను.

ఎవరూ భక్తురాలు?

మరికొంతకాలం తరువాత ఇంచుమించు ఇలాంటిదే మరో అద్భుత సంఘటన జరిగింది. ఒక ఆదివారంనాడు యథాప్రకారం ‘సాయిరాం షెడ్’లో అఖండ భజన

‘సాయిరాం షెడ్’లో భగవానుల దివ్యదర్శనం

జరుగుతోంది. స్వామి తమ నివాస మందిరంలో ఉన్నారు. మందిరం ఆవరణలో, హాస్టల్ దగ్గర మరియు ‘సాయిరాం షెడ్’ దగ్గర డ్యూటీ చేస్తున్న సేవాదళకు సూచనలిస్తూ నేను అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాను.

ఇంతలో స్వామి నన్ను మందిరంలోకి పిలిచి, “ఆ భక్తురాలు బ్యాగు ఇస్తుంది, తీసుకురా” అన్నారు. అంతే! ఆ భక్తురాలు ఎవరు? ఎక్కడినుండి వచ్చింది? ఆమెను ఎలా గుర్తుపట్టాలి? ఈ వివరాలేమీ చెప్పలేదు. ‘పరీక్ష’ పెట్టిన భగవానే నన్ను ఉత్తీర్ణుని చేస్తారన్న పరిపూర్ణ విశ్వాసంతో నేను స్వామిపై భారం వేసి మందిరం నుండి వెలుపలకు వచ్చాను. తల దించుకొని ఆలోచిస్తూ ‘సాయిరాం షెడ్’వైపు అడుగులు వేస్తున్నాను. పది అడుగులు వేసి తలెత్తి చూసేసరికి ‘సాయిరాం షెడ్’లో భజన చేస్తున్న భక్త సమూహంలోనుంచి ఒక భక్తురాలు లేచి, నావైపు రావటం గమనించాను. ఆమె చేతిలో ఒక బ్యాగు ఉంది. దారిలో ఆమె నాకు ఎదురొచ్చి, నా చేతికి బ్యాగు అందించి, వెనుదిరిగింది.

ఎంత ఆశ్చర్యం! పొద్దున్న నుండి నేను ఎన్నోసార్లు అటువైపు వస్తూ వెళుతూ ఉన్నాను. ఆ బ్యాగును ఆమె అంతకుముందే నాకు ఇచ్చియుండవచ్చు. కానీ, ఆమె బ్యాగు ఇస్తుందని చెప్పి స్వామి నన్ను బయటికి పంపినప్పుడు మాత్రమే ఆమె వచ్చి నా చేతికి బ్యాగు అందించింది! ఇది స్వామి దివ్యలీల కాక మరేమిటి!

బహుశా పూర్వపు అనుభవం నుండి నేను పాఠం నేర్చుకున్నానా లేదా అని పరీక్షించటానికే భగవాన్ ఈ ఘట్టాన్ని సంకల్పించారేమో అనిపించింది. బ్యాగును తెమ్మని ఆదేశమిచ్చిన భగవానే ఆ భక్తురాలి రూపంలో ఎదురై నా చేతికి బ్యాగునందించారేమో!

‘అది నీ పని కాదు, నా పని’

ఒక గురువారంనాడు నా సహోద్యోగి ఒకరిని నావెంట బృందావన్‌కి వచ్చి స్వామి దర్శనం చేసుకోవలసిందిగా ఆహ్వానించాను. అతనికి స్వామిపట్ల నమ్మకం లేదు. కానీ, నా మాట కాదనలేక, “వచ్చే ఆదివారం వస్తాను” అన్నాడు.

ఆరోజు నేను స్వామిని దర్శించుకున్నప్పుడు, “ఏమి ప్రసాద్, నీ ఫ్రెండును ఇక్కడికి ఎందుకు రమ్మన్నావు? స్వామిపట్ల నమ్మకం లేనివారిలో మార్పు తీసుకురావటం నీ పని కాదు; నా పని. ఇంకో విషయం. నీ ఫ్రెండు ఆదివారం వస్తానని నీతో చెప్పాడు కానీ, రాడు” అన్నాడు.

శుక్రవారంనాడు నేను అతని ఇంటికి వెళ్ళి, “ఆదివారం వస్తానన్నావు కదా! నీ స్కూటరుమీద మా ఇంటికి వచ్చేయ్. ఇద్దరం కలసి నా స్కూటర్‌మీద బృందావనం వెళ్ళవచ్చు” అన్నాను. సరేనన్నాడు. ఈ విషయం జ్ఞాపకం చేయటానికి శనివారం కూడా అతనింటికి వెళ్ళాను. కచ్చితంగా వస్తానని మాటిచ్చాడు. కానీ, ఆదివారంనాడు నిర్ణీత సమయానికి అతను మా ఇంటికి రాలేదు. నేను వెళ్ళి చూస్తే వాళ్ళ ఇంటికి తాళం ఉంది. పొరుగుూరులో ఉన్న అతని సోదరుడికి అకస్మాత్తుగా జబ్బు చేయటంతో అక్కడికి కుటుంబంతో సహా వెళ్ళాడని తెలిసింది. స్వామి సంకల్పిస్తే తప్ప ఎవరూ వారి సన్నిధిలో అడుగుపెట్టలేరని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించాను.

మన జీవితాలు స్వామికి తెలిచిన పుస్తకాలు

నాకు బృందావన్‌లో సేవాదళ్ డ్యూటీ ఉన్నప్పుడు ముందుగానే ఆఫీసుకు వెళ్ళి లీవు లెటర్ ఇచ్చి వచ్చేవాడిని. కానీ ఒకసారి అనివార్యకారణాలవల్ల లీవు లెటర్ ఇవ్వటం కుదరలేదు. ఆరోజు స్వామి నాదగ్గరకు వచ్చి, “ఏమి ప్రసాద్? ఈరోజు నువ్వు సెలవు పెట్టకుండా ఇక్కడికి వచ్చి సేవ చేస్తుంటే, మీ ఆఫీసువాళ్ళు ఏమనుకుంటారు? ‘సాయిబాబా భక్తులకి డిసిప్లిన లేదు’ అనుకోరా? వెంటనే ఆఫీసుకు బయల్దేరు” అని ఆదేశించారు.

మరో రోజున నేను బృందావనంలో సెక్యూరిటీ డ్యూటీ చేస్తున్న సమయంలో స్వామి దసరా ఉత్సవాల నిమిత్తం ప్రశాంతినిలయానికి బయల్దేరారు. అక్కడ పి.ఎ.సిస్టమ్‌ని చూసుకోవడానికి నా అవసరం ఉంటుందేమో అనిపించింది. ఐతే, సెక్యూరిటీ డ్యూటీ వదలిపెట్టి వెళ్ళాలా వద్దా? అని సందిగ్ధంలో పడ్డాను. చివరికి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాను. ప్రశాంతినిలయం వెళ్ళి, స్వామి ఆదేశిస్తే పది రోజులుంటామని, లేకపోతే వెంటనే తిరిగి వచ్చేద్దామని నిర్ణయించుకున్నాను. మా ఆఫీసు సూపరింటెండెంటును కలసి ఆయన చేతిలో రెండు లీవు లెటర్లు పెట్టాను. “ఒకటి మూడు రోజులు లీవుకోసం వ్రాసినది, మరొకటి పదిరోజులు లీవు కోరుతూ వ్రాసినది. నేను మూడు రోజుల్లో తిరిగి వస్తే మొదటి లెటరు ఉపయోగించండి, అంతకంటే ఆలస్యమైతే, రెండవ లెటరును పరిగణనలోకి తీసుకోండి” అని చెప్పాను.

ప్రశాంతినిలయానికి వెళ్ళిన తరువాత స్వామి, “ఏం ప్రసాద్? ఏమి సమాచారం?” అని అడిగారు. “స్వామికి తెలియందేముంది!” అన్నట్లుగా నేను చేతులు జోడించాను. “ఎందుకు నువ్వు ఆఫీసులో రెండు లీవు లెటర్లు ఇచ్చావు? ఇక్కడే ఉండి పి.ఎ. సిస్టమ్‌ను చూసుకో. పది రోజులు సెలవు పెట్టు” ఆదేశించారు.

స్వామి మన హృదయవాసి అనీ, మన జీవితాలు వారికి తెలిచిన పుస్తకాలని ఏనాడో గ్రహించాను కాబట్టి, స్వామి సర్వజ్ఞత్వానికి నాకు ఆశ్చర్యం కలుగలేదు.

(ఇంకా ఉంది)

‘సనాతన’ అక్షర సారభాలు:

‘చింత’ చెట్టుకు భగవన్నామమే గొడ్డలిపెట్టు

“మానవుడు తనకు భగవంతుడు ఇచ్చిన దేహధనముతో, జగద్వ్యాపారమును చేసి, ఆత్మధనము అనే మొత్తమును పొందుతున్నాడు. పుట్టుకనుండి చావువరకూ ఈ వ్యాపారమునే సాగిస్తున్నాడు.” అని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు తేదీ 2.10.59న జరిగిన శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆసుపత్రి మూడవ వార్షికోత్సవ దినమునందు సెలవిచ్చిరి.

“ఆద్యంతసహితమైన ఒక వస్తుమూలకముగా ఆద్యంతరహితమైన మరొక వస్తువును సంపాదించుచున్నాడు. అదే జీవన రహస్యము. ... ఇక్కడ పనిచేయు వైద్యులు ఇప్పుడు, “మేమందరమూ కేవలం నిమిత్తమాత్రులమే. రోగ నివారణలో జరుగు అన్ని అద్భుతములను బాబావారే జరిపించెదరు” అని చెప్పిరి. వారు ఆరీతిగా రిపోర్టులో వ్రాయుట సహజమే. ఎందుకంటే, అది వారి అనుభవము. అయినను పరమాత్ముడు ఒక పుట్టపర్తిలో మాత్రమే కాదు; సాకారముగా ఇక్కడ; నిరాకారముగా అన్నివైపుల అద్భుత కార్యములనే జరిపిస్తున్నాడు.

అన్నిచోట్ల కరుణావర్షమును కురిపిస్తున్నాడు. బాధలేక ఎవరూ పరమాత్ముని తలంచరు. దానికొరకే ఆకలి బాధ, రోగబాధ మొదలగు నెవములు పెట్టి తన నామోచ్చారణమును బలవంతముగా నేర్పించుచున్నాడు. దేహకష్టము ఎవరికైననూ రాకతప్పదు. ఇహమునుంచి పరానికి దాటించు పడవ ఈ దేహము. కావున, దానిని సురక్షితముగా, ఉన్నంతవరకూ, భద్రపరచుట మానవ ధర్మము.

మానవునికి భగవంతుడు రెండు మార్గములను చూపించుచున్నాడు. ఒకటి, ధర్మమార్గము; మరొకటి, బ్రహ్మమార్గము. ధర్మమార్గములో నిర్బంధ కర్మ, నియమిత కర్మ, సాంసారిక కర్మ, ఆచారకర్మ అన్నీ చేయవలసియున్నవి. ఇవన్నియు కర్తవ్య కర్మములే! ఈ కర్మలంతయు చేయవలసినవే. దీనినుండి కాయ పండై, పండు పక్వమై, మంచి మధుర రసము లభించును.

జీవిత వృక్షమునకు పరమాత్మ చింతన మంచి ఎరువు. పరమాత్మ నామములో ఎ, బి, సి, డి వగైరా అన్ని విటమినులూ ఉన్నవి. ఆ మాత్రలను ప్రతి దినమూ మ్రింగిన ఖండితముగా భవరోగ నివారణ కలుగును. చింతలోనే పెరుగుచు, చింతలోనే కరగుచు ఉన్న మనసు అనే ‘చింత’ చెట్టుకు భగవన్నామమే గొడ్డలిపెట్టు.

మానవుడు ధైర్యముతో, ఉత్సాహముతో, సంతోషముతో ఉన్నంతవరకు రోగము దగ్గరకు రాదు. సత్యమైన నిత్యమైన పరమాత్ముని కుడిచేతితో (రైట్ హ్యాండుతో) పట్టుకో! అసత్యమైన, అనిత్యమైన లోకమును ఎడమచేతితో (లెఫ్ట్ హ్యాండుతో) పట్టుకో! నిత్య కృత్య కర్మలన్నియునూ శ్రద్ధతో చేయి. చేయుచు, చేయుచు ఎడమచేయి తానే లోకమును విడుచును. ఎందుకనగా, అది ‘లెఫ్ట్’ కదా! అయిన, కుడిచేయి మాత్రము భగవంతుని పట్టు విడువకూడదు. విడువక చూసుకో! ఎందుకనగా, అది చేయు కైంకర్యమే రైటు!”

(‘సనాతన సారథి’ 1959 అక్టోబరు సంచిక నుండి)

ముత్యాల సరాలు

(ధారావాహికం - 38వ భాగం)

❖ ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్ ❖

శ్రవణం

నవవిధ భక్తిమార్గములలో మొదటిది శ్రవణం. ఆఖరిది ఆత్మనివేదనం. గంగ, యమున, గోదావరి తదితర నదులన్నీ సముద్రంలో చేరేంతవరకు మాత్రమే ఆయా పేర్లతో వ్యవహరింపబడుతూ, ఆ తరువాత తమ రూపనామాలను విడిచిపెట్టి సముద్ర స్వరూపాన్నే పొందినట్లుగా, ఆత్మనివేదనంలో జీవుడు తన 'అహం'ను విడిచిపెట్టి దైవంతో తాదాత్మ్యం చెందుతాడు.

“అహము కలిగిన దేవుడు కానరాదు
అహము చచ్చిన పరమాత్మ నందవచ్చు
అహము ఆత్మతో కూడిన అదియే ముక్తి
సత్యమును తెల్పుమాట సాయిమాట”

మనం ఆత్మనివేదనం గురించి మాట్లాడుతుంటాం. కానీ నిజంగా అందుకు సిద్ధంగా ఉన్నామా? మన చదువు, ఆస్తిపాస్తులు, హోదా, అధికారాలు ఇవన్నీ మన ఉనికిని,

ప్రత్యేకత, ప్రాధాన్యతలను కాపాడుకోవటానికే కదా! ఈ కల్పితమైన, కృత్రిమమైన 'వ్యక్తిత్వము'ను చాటుకోవటానికే మన జీవితమంతా సరిపోతోంది. మన 'అహం' దెబ్బతింటే తట్టుకోలేము. అహంకారాన్ని వీడనంతవరకు ఆత్మనివేదనం సాధ్యపడదు. మనలో వేళ్ళూనుకున్న అహంకారాన్ని 'శస్త్ర చికిత్స'తో పెకలించివేస్తారు భగవాన్. ఈ 'శస్త్రచికిత్స' బాధాకరమైనదే అయినా మనకు ఎంతగానో మేలు చేస్తుంది.

‘శ్రవణం’ అంటే ఏమిటి? అది ఆధ్యాత్మిక సాధన ఎలా అవుతుంది? “చెవులను ఇచ్చిన దెందుకొ తెలుసా? మాటలు వినేటందులకా? కానే కాదు. ఆర్తావనుడౌ దేవదేవుని కీర్తనలు వినేటందుకూరా” అని ఉద్ఘోషించారు స్వామి.

“పొద్దుబోక ఊరివారి సుద్దులంటే
మీరు సిద్ధమవుదురే కడు శ్రద్ధతోడ
ముద్దుముద్దుగాను భగవత్ ముచ్చటలు
చెప్పునప్పుడొద్దికగ నుండరే చెవులారా!”

అని బుద్ధి చెప్పారు. కాబట్టి, మనకు అవసరం లేని మాటలు చెవిన పడితే పట్టించుకోనక్కర్లేదు. ఎవరో ఒకరు మన చెవిలో వారి స్వంత విషయాలను ఊదర గొడుతున్నారనుకోండి. నిస్సహాయంగా వింటాం కానీ, అవి హృదయంలోకి చేరవు. ‘వినటం’ వేరు, ‘శ్రవణం’ చేయటంవేరు. ‘వినటానికి’ ఓర్పు, టైము ఉంటే చాలు. కానీ, ‘శ్రవణం’కు ఆచరణ అత్యవసరం. ఇందులో ఇతర ఆలోచనలు ఉండవు. విన్న విషయం నేరుగా హృదయంలోకి చేరిపోతుంది. ‘వినటం’ అనేది లౌకిక వ్యవహారాలకు సంబంధించినదైతే ‘శ్రవణం’ అనేది జిజ్ఞాస, అన్వేషణలతో కూడిన ఆధ్యాత్మిక సాధన. మనసు పూర్తిగా ఖాళీ అయితే తప్ప శ్రవణం సాధ్యం కాదు.

“ఏమీ లేని బుజ్జులోన ఏమైనను చేర్చవచ్చు
ఏమేమో నిండియున్న బుజ్జు నింప వీలుకాదు
కలి బోధలు నిండియున్న తలబుజ్జుది ఖాళీయగునా!
తలబుజ్జుది ఖాళీ కాక ఇల సుకృతము నింపనగునా!”

ఆధ్యాత్మిక బోధనలను మనస్ఫూర్తిగా, ఓపెన్ మైండుతో ఎలాంటి దురభిప్రాయాలకు, దురభిమానానికి తావు లేకుండా శ్రవణం చేయాలి. పసి హృదయం అవసరం. ఈనాడు అట్టి నిష్కపట నిర్మల హృదయం గలవారు చాలా అరుదుగా కనిపిస్తారు.

“కనులుండి గ్రుడ్డులై కల్యాణకరమైన
నీ మూర్తి దర్శింపనేరరైరి
చెవులుండి చెవుటులై అతి మనోహరమైన
నీ వాక్కు లాలింపనేరరైరి
పాణిపంకజమందు పర్తిశుడున్నను
పాడు సంసారము కోరుచుండు”

సామాన్యులు బాహ్యదృష్టితో లౌకిక విషయాలకే ప్రాధాన్యత ఇస్తారు. కానీ, సాధకుడు అంతర్ముఖుడై, తన అంతర్వాణి (ఇన్నర్ వాయిస్)ని శ్రద్ధగా ఆలకిస్తూ

ఆచరించటానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఒకరకంగా ఇదికూడా శ్రవణమే! మనసు చెడు పనికి ప్రేరేపిస్తే అంతర్వాణి ససేమిరా వద్దంటుంది. మంచికి నడుం కట్టమంటుంది. అయితే, అంతర్వాణిని ఆలకించటానికి ఏకాగ్రత అవసరం. కాబట్టి, శ్రవణం ఒకరకంగా మెడిటేషన్ కు (ధ్యానమునకు) దారితీస్తుంది. పరీక్షిత్ మహారాజు భగవల్లీలా శ్రవణమే ధ్యానంగా ఆచరించి మోక్షమందాడు. ఏతావాతా శ్రవణం విశేష సాధనామార్గమై, నిశ్శబ్దంలో శబ్దబ్రహ్మమై, నివృత్తిపరమై నవవిధ భక్తిమార్గములలో మొదటగా నిలిచింది. శ్రవణంద్వారా ముముక్షుత్వమును, అమృతత్వమును సాధించవచ్చు. నిజంగా ‘శ్రవణం’ ఒక ఆశీర్వాచనం. అది అందరికీ సాధ్యమయ్యేది కాదు; జన్మాంతర ప్రాప్తిని, అర్హతను అనుసరించి ఉంటుంది.

(సశేషం)

2019 అక్టోబరు, నవంబరు మాసాలలో

ప్రశాంతినిలయంలో జరుగనున్న ఉత్సవాలు, విశేష కార్యక్రమాలు

అక్టోబరు 2వ తేదీనుండి అక్టోబరు 8వ తేదీవరకు వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞము

నవంబరు 9 సా॥ 6 గంటల నుండి నవంబరు 10 సా॥ 6 గంటల వరకు

.... ప్రపంచవ్యాప్త అఖండ భజన

నవంబరు 18

.... శ్రీ సాయిసత్యనారాయణ వ్రతం,
రథోత్సవం

నవంబరు 19

.... మహిళా దినోత్సవం

నవంబరు 20, 21

.... అఖిల భారత శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కార్యక్రమాలు

నవంబరు 22

.... శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ 38 వ స్వాతంత్ర్యోత్సవం

నవంబరు 23

.... భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి 94వ జయంతి వేడుకలు

నవంబరు 24

.... అంతర్జాతీయ శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థ కార్యక్రమం

ఆదిదేవుని అభయహస్తచ్ఛాయలో...

బి.వి. చంద్రశేఖర్

అది 1968వ సం॥ నేను హైదరాబాదులో ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాను. ఒకరోజు మా అన్నయ్య శ్రీ బి.వి. రమణరావుగారు నన్ను ఆఫీసుకి సెలవుపెట్టి, భగవాన్ బాబావారి దివ్యసమక్షంలో జరుగనున్న ఆధ్యాత్మిక సమావేశానికి రమ్మన్నారు. ‘శివం’ మందిర నిర్మాణానికి నిర్దేశించిన స్థలంలో ఆ కార్యక్రమం ఏర్పాటైంది.

ఆరోజుల్లో నాకు స్వామి దివ్యత్వంగురించి అంతగా అవగాహన లేదు. వారిపట్ల ఏమాత్రం భక్తి లేదు. కానీ, మా అన్నయ్య మాట జవదాటలేక కార్యక్రమానికి వెళ్ళాను. స్వామి స్టేజిపైకి రాగానే ఎందుకైనా మంచిదని ఒక నమస్కారం పెట్టుకున్నాను. అది నా తొలి అనుభవం.

అదే సంవత్సరంలో నాన్నగారి స్నేహితులు శ్రీ తురగా పురుషోత్తంగారి అమ్మాయితో నాకు వివాహం నిశ్చయమైంది. నవంబరు 15వ తేదీన పుట్టపర్తిలో స్వామి సన్నిధిలో నా వివాహం జరుగుతుందని మా అన్నయ్య ద్వారా తెలిసింది.

అందరం నవంబరు 13వ తేదీ సాయంత్రం బయల్దేరి ప్రశాంతినిలయానికి వెళ్ళాలని నిర్ణయించారు. కానీ, ఉన్నట్లుండి నవంబరు 10వ తేదీన నాకు 105 డిగ్రీల జ్వరం మొదలైంది. 12వ తేదీనాటికికూడా జ్వర తీవ్రత తగ్గకపోయేసరికి మా అన్నయ్య నా గదికి వచ్చి స్వామి విభూతి ఇచ్చారు. ఎన్ని మందులకూ లొంగని నా వింతజ్వరం విభూతి సేవనంతో మటుమాయమైంది. మరుసటిరోజు ఉదయానికి నేను మామూలుగా లేచి నా పనులు చేసుకోవడం మొదలెట్టాను. మూడు రోజులపాటు పీడించిన జ్వరం తాలూకు ఛాయలే లేవు!

ముందుగా అనుకున్నట్లుగానే నవంబరు 14వ తేదీ ఉదయానికి ప్రశాంతినిలయం చేరుకున్నాము. స్వామి

స్వయంగా మా గదికి విచ్చేసి మాపై తమ దివ్యప్రేమను కురిపించారు. మాటల సందర్భంలో, “పెళ్ళికొడుకు మూడు రోజులు జ్వరంతో పడుకొని ఉంటే తీసుకొని వచ్చాను కదా” అన్నారు. అప్పటికే నాలో ఏదో తెలియని భక్తిభావం స్వామిపట్ల కలిగింది. మరుసటిరోజు స్వామి తమ అపారమైన కరుణతో స్వయంగా దగ్గరుండి నా వివాహం జరిపించి ఆశీర్వదించారు.

మా నాన్నగారి దివ్యానుభవాలు

మా నాన్నగారు శ్రీ భావరాజు సత్యనారాయణగారు గొప్ప ఇంజనీరు. నా వివాహం తరువాత ఆయన స్వామి ఆదేశం మేరకు ప్రశాంతినిలయంలో తలపెట్టిన కొన్ని భవన నిర్మాణాలను పర్యవేక్షించారు. ఆయన తన ధైర్యంతో

వ్రాసుకున్న అనుభవాలనుండి కొన్ని విషయాలను ఈ క్రింద పొందుపరుస్తున్నాను:

“నా 85వ యేట భగవాన్ బాబావారు నన్ను పిలిచి, పుట్టపర్తిలోనూ, అనంతపురంలోనూ కొన్ని పనులున్నాయని, నువ్వు వాటిని చేయాలని ఆజ్ఞాపించారు. ఆ పనులు నా వయస్సుకు, శక్తికి మించినవైనా అది నా అదృష్టంగా భావించి వారి ఆజ్ఞను శిరసావహించాను. అనంతపురం కాలేజి పని కేవలం తొమ్మిది నెలల్లోనే పూర్తి అయింది. ప్రశాంతినిలయంలో ఇళ్ళ సముదాయం, రెండంతస్తుల ఫ్లాట్లు, కొత్త భాకులు, భక్తుల కొరకు పెద్దలు, భోజనశాలలు, పెద్ద ప్రహరీ గోడలు, డ్రైనేజీ, నీరు, విద్యుత్ సరఫరా, రోడ్లు, పాతవాటికి రిపేర్లు, వినాయకుడి గుడి, బాబావారి జననీ జనకుల సమాధి మందిరం మొదలైన అనేక కట్టడాలను, సదుపాయాలను కేవలం 8 నెలల్లోనే పూర్తి చేయగలిగాము. ఇవన్నీ మానవమాత్రులకు సాధ్యం కాదు. బాబావారి మాహాత్మ్యమే! నాకున్న 55 యేళ్ళ గవర్నమెంటు, ప్రైవేటు సర్వీసులో పైపనులు చేయటానికి కనీసం నాలుగు సంవత్సరాలైనా పడుతుంది.

ప్రశాంతినిలయంలో అనేకమంది సేవలో నిమగ్నమై, అందరికీ సహాయపడతారు. గొప్ప, బీద; చిన్న, పెద్ద అనే తారతమ్యం ఉండదు. అనేకమంది పెద్దంటి స్త్రీలుకూడా పనుల్లో పాలుపంచుకుంటారు. పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియం కడుతున్నప్పుడు, స్త్రీలు ఇసుక మోసుకొచ్చి సేవ చేశారు. కొండపై అతిథిగృహం నిర్మాణంలో వేదపాఠశాల పిల్లలు రామదండువలె సహాయపడ్డారు. గోవా రాష్ట్ర గవర్నరు శ్రీ నకుల్ సేన్ కూడా భుజంపై మట్టి తట్టలు మోసి, సేవే భక్తి అని నిరూపించారు.

ఇంత పెద్ద ప్రాజెక్టులు కట్టేచోట ప్రమాదాలు జరగడం సహజమే. కానీ, స్వామి దయవల్ల

ఎవరికీ చిన్న దెబ్బ తగలడంకానీ, కనీసం గీరుకుపోవడంకానీ జరగలేదు. ఈ సందర్భంగా నేను చూసిన ఒక సంఘటన గురించి చెప్పాలి. మా దగ్గర పనిచేసే ఉద్యోగి వై. సాయాజీరావు వెస్టు ప్రశాంతి భాకు రెండవ అంతస్తులో పని చేయిస్తూ ఉండగా, ప్రమాదవశాత్తు 30 అడుగుల ఎత్తునుండి క్రిందికి పడిపోయాడు. ఆ క్షణంలో మా అందరి గుండెలు ఆగినంత పని అయింది. అతన్ని రక్తమాంసాల ముద్దగా చూస్తూ అనుకొని ఆందోళనతో అందరం క్రిందకు దిగి పరుగులెట్టాం. కానీ, ఆశ్చర్యం, అతను లేచి, నవ్వుకుంటూ, బట్టల కంటిన దుమ్ము దులుపుకుంటూ, “నేను బాగానే ఉన్నాను సార్” అన్నాడు. మా కళ్ళని, చెవుల్ని మేమే నమ్మలేకపోయాం. అతణ్ణి బలవంతంగా ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళాం. “నాకేమీ కాలేదు, నన్ను పనిలోకి రానివ్వండి” అని పోరుపెట్టాడు. స్వామి ఆదేశంతో మరుసటిరోజే అతను వచ్చి యథాప్రకారం పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు. ఎంత ఆశ్చర్యం! స్వామి దివ్యమహిమకి ఇంతకన్నా నిదర్శనం ఏం కావాలి?!

ఈ దివ్యానుభవాలద్వారా స్వామి నాకు నేర్పిన పాఠాలు రెండు:

1. నువ్వు నీ వృత్తిలో ఎంత మేధావివైనా - భగవంతుని చేతిలో కేవలం ఒక పనిముట్టు లాంటివాడివే!
2. నువ్వు భగవంతునికి మనసా వాచా కర్మణా అర్పితమైతే ఆయనే నిన్ను కాపాడుతాడు.

మొదటిసారి మా నాన్నగారు, అమ్మగారు పుట్టపర్తి వెళ్ళినప్పుడు స్వామి, “సత్యం, నీకు 15 మంది పిల్లలు కదా! వాళ్ళందరూ ఏ సమస్య లేకుండా ఎలా పైకొచ్చారంటావు?” అని అడిగారు.

దానికి నాన్నగారు, “దేవుడి కృపవలన స్వామీ” అన్నారు. “ఏ దేవుడు?” అని స్వామి అడుగగా, “ఆ ఏడుకొండలవాడు” అని సమాధానం చెప్పారు.

“అ ఏడుకొండలవాడికి, ‘అయ్యో పాపం, ఇతనికి 15 మంది సంతానం’ అని పక్షపాతం అనుకున్నావా? కాదు. అదంతా మీ నాన్నగారు చేసిన అన్నదాన ఫలితం. అది మీకు కొన్ని తరాలు అండగా ఉంటుంది” అన్నారట స్వామి. నాన్నగారికి ఆశ్చర్యమేసింది, బాబావారికి ఇవన్నీ ఎలా తెలుసని.

స్వామి మళ్ళీ, “మీ నాన్న పోయినప్పుడు ఆయన నిన్ను కట్టుకొమ్మని చెప్పిన తావీడు కూడా పోయింది. అది పోయినప్పుడు మీ కుటుంబంలో అన్నీ అశుభాలే జరగడంతో నువ్వు చలించిపోయావు. గుర్తుందా?” అని అడిగారు.

మా తాతయ్యగారికి ఆయన తాతయ్యగారు ఒక తావీడు ఇచ్చి, “దీనిని మూడు తరాలదాకా ధరించండి. మీకు మేలు జరుగుతుంది” అని చెప్పారట. ఆ సంగతి మా తాతయ్యగారు నాన్నగారితో చెప్పి, “నేను పోయాక ఈ తావీడు నువ్వు కట్టుకో” అన్నారట. కానీ, ఆయన ఆ తావీడు ఎక్కడ పెట్టారో నాన్నగారికి ఇల్లంతా వెతికినా కనబడలేదు. ఆ తరువాత ఇంట్లో వరుసగా అశుభాలు జరుగుతూ ఉండటంతో బెంబేలైతై, పెద్దల సలహామీద పెద్ద యజ్ఞంకూడా చేశారట.

స్వామి అవన్నీ ఆయనకు గుర్తు చేస్తూ, “సరే, అదే తావీడు ఇస్తున్నాను, ధరించు” అని చెప్పి తమ దివ్య హస్తచాలనంతో, సుమారు 60 సంవత్సరాల క్రిందట పోయిన తావీడును తీసి ఇచ్చారు. ఆ క్షణంనుండి నాన్నగారు స్వామిని సాక్షాత్ భగవదవతారంగా గ్రహించి వారికి సంపూర్ణంగా శరణాగతులయ్యారు.

అనుగ్రహ రక్షణ

అనంతపురంలో శ్రీ సత్యసాయి మహిళా కళాశాల నిర్మాణంలో సేవలందించడానికి నేను హైదరాబాద్ నుండి కొందరు సేవాదళ్ సభ్యులతో కలసి వెళ్ళాను. ఆ సందర్భంగా మాకు ప్రతి రోజు సాయంత్రం స్వామి సమక్షంలో భజన చేసే భాగ్యం కలిగింది. ఒకరోజు స్వామి, “నీకు కొన్ని భజనలు నేర్పుతాను, నాతోపాటు పాడు” అని ఐదారు భజనలు నేర్పారు. నా దగ్గర తాళాలు

తీసుకొని వారే స్వయంగా వాయించారు. అది నా జీవితంలో మరువలేని దివ్యానుభూతి!

అనంతపురంలో సేవాకార్యక్రమం ముగిసిన తరువాత అందరం మరుసటిరోజు దీపావళి పండుగకు ఇళ్ళకు చేరుకోవాలనుకున్నాము. “స్వామి అనుమతిస్తే ఈరోజు సాయంత్రం బయల్దేరుదామని అనుకుంటున్నాము స్వామీ” అని విన్నవించాము. స్వామి కొంచెంసేపు మౌనంగా ఉండి, “ఈరోజు వద్దు, రేపు ఉదయం ప్రసాదం తీసుకొని బయల్దేరుదురుగాని” అన్నారు.

మేము కొంచెం నిస్పృహ చెందిన మాట వాస్తవమే కానీ, స్వామి ఎందుకు చెప్పారో అని ఆగిపోయాము. మరుసటిరోజు తెల్లవారుఝామున ఆరు గంటలకి స్వామి మమ్మల్ని మేడపైకి పిలిచారు. “నిన్న ప్రయాణం చెయ్య వద్దని చెప్పినందుకు మీరంతా కొంత నిరాశ చెందారు కదూ! నిన్న రాత్రి చాలా పెద్ద తుపాను వచ్చింది. మీరు బయల్దేరి ఉంటే దారిలో చిక్కుకుపోయి చాలా ఇబ్బంది పడేవారు” అన్నారు.

మా అందరికీ ఆపిల్ పండ్లు, స్వీట్లు, విభూతి ప్రసాదం అనుగ్రహించి, “ఇప్పుడు అనందంగా బయలుదేరండి. సాయంత్రానికి మీరు మీ ఇళ్ళు చేరుకొని కుటుంబ సభ్యులతో దీపావళి జరుపుకోండి” అని చెప్పి మాతోపాటు క్రిందికి వచ్చి, మా బస్సు బయలుదేరేంతవరకు దగ్గరుండి మమ్మల్ని సాగనంపారు.

తిరుగు ప్రయాణంలో రాత్రి వచ్చిన తుపాను తాకిడికి దారి పొడవునా చెట్లు పడిపోయి, కొన్ని కార్లు ప్రమాదానికి గురి అయిన బీభత్సకరమైన దృశ్యాలను చూశాము. స్వామి ఏవిధంగా మమ్మల్ని కాపాడారో గ్రహించి మనసులో కృతజ్ఞతలు తెల్పుకున్నాము.

‘నీ రాజీనామా ఆమోదించరు’

1966లో పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ తరువాత నేను ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో చేరాను. కానీ, రానురానూ పనివేళలు కష్టమనిపించి వేరేచోట ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు మొదలు పెట్టాను. 1970లో ఒక పేపరు మిల్లులో ఉద్యోగం రావడంతో నేను పనిచేస్తున్న కంపెనీకి రాజీనామా లేఖ పంపి, నెల రోజుల నోటీసు ఇచ్చాను. రాజీనామా

ఆమోదించేలోపుగా 15 రోజులు సెలవు పెట్టి పుట్టపర్తికి వెళ్ళాను. ఆ సమయంలో నాన్నగారు ప్రశాంతినిలయంలో కట్టడాల పర్యవేక్షణలో ఉన్నారు. ఇంకో అన్నయ్య సత్యమూర్తికూడా వచ్చాడు. గణేశ్ మందిరం ప్రక్కనే ఉన్న గదులలో మాకు బస ఏర్పాటైంది.

నేను వెళ్ళిన రోజునే స్వామి నన్ను పలకరించగా, పేపరు మిల్లులో ఉద్యోగం వచ్చిన విషయం విన్నవించాను. “అక్కడ చేరవద్దు. వాళ్ళకన్న ప్రస్తుతం పనిచేస్తున్న కంపెనీయే మెరుగు” అన్నారు స్వామి. అప్పటికే నేను రాజీనామా లేఖ సమర్పించిన విషయం విన్నవించగా, “ఏమీ ఫరవాలేదు. ప్రస్తుత కంపెనీవాళ్ళు నీ రాజీనామా ఆమోదించరు. నిన్ను వదులుకోవటానికి ఇష్టపడరు. నీకు 200 రూ॥లకు పైగా ఇంక్రిమెంటు ఇచ్చి నిన్ను నిలుపుకుంటారు” అన్నారు.

స్వామి సన్నిధిలో ఆ పదిహేనురోజులు పదిహేను క్షణాలుగా గడచిపోయాయి. ఆఖరిరోజున స్వామివద్ద సెలవు తీసుకోవాలని ప్రయత్నించాను. నిత్యం రెండు పూటలా పలకరిస్తూ వచ్చిన స్వామి ఆరోజు దర్శనం సమయంలో నావైపు చూడలేదు. దర్శనం తరువాత స్వామి నిలయంలో జరుగుతున్న నిర్మాణం పనులను పర్యవేక్షించడానికి వెళ్ళినప్పుడు ప్రతి చోటా నేను ఎదురెళ్ళి వారి దృష్టిని ఆకర్షించడానికి విఫలయత్నం చేశాను.

నేను ధర్మవరం వెళ్ళి రైలెక్కాల్సి. ఆరోజుల్లో పుట్టపర్తి నుండి ధర్మవరానికి ఉదయం 11 గంటలకు ఒకే ఒక బస్సుండేది. ఇంక మనసులో స్వామికి నమస్కరించుకొని బస్టాండుకు బయల్దేరటానికి నేను సామాన్లు సర్దుకుంటూ ఉంటే, మా అన్నయ్య సత్యమూర్తి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, “స్వామి నిన్ను పిలుస్తున్నారు” అన్నాడు.

సామాన్లు ఎక్కడివక్కడ పడేసి నేను రూములోంచి బయటికి వస్తూంటే అప్పటికే స్వామి మా మెట్ల దగ్గరకు వచ్చేశారు. “ఏమిటి, ఈరోజు వెళుతున్నావా?” అని అడుగుతూ, ఎంతో ఆవ్యాయంగా మా ఇరువురి భుజాలపై తమ దివ్యహస్తాల నుంచి మందిరంవైపు అడుగులు వేశారు. ఇంత అదృష్టం మాకు కలగడానికి కారణం పుణ్యదంపతులైన మా తల్లిదండ్రులే!

స్వామి ఎంతో ప్రేమగా మాతో సంభాషించి, విభూతి ప్రసాదం, పాదసమస్కారం అనుగ్రహించి, ఆనందంగా వెళ్ళిరమ్మంటూ ఆశీస్సులందించారు. నేను బస్టాండు చేరుకునేసరికి 11.30 అయింది. రోజూ పదకొండు గంటలకి వచ్చే బస్సు ఆరోజు 11.45కి వచ్చింది. సర్వజ్ఞులైన స్వామికి తెలియనిదేమున్నది!

ఆఫీసులో మా బాస్ నన్ను పిలిచి తొందరపాటు నిర్ణయం తీసుకోవద్దని, రాజీనామా వెనక్కి తీసుకొమ్మని చెప్పాడు. నాలుగు రోజుల తరువాత మా మేనేజిమెంటు వారు నాకు 220 రూపాయల ఇంక్రిమెంటు మంజూరు చేశారు!

‘ఓహ్.. ఢిల్లీలోనే కదా’

1975లో నాకు పంజాబ్ నేషనల్ బ్యాంకులో ఉద్యోగం వచ్చింది. అదే సమయంలో వేరే కంపెనీలో కూడా ఉద్యోగావకాశం వచ్చింది. ఎందులో చేరాలో తేల్చుకోలేక స్వామి సన్నిధికి వెళ్ళాను.

“ఇన్ని రోజులు బ్యాంకులో ఉద్యోగం కావాలని స్వామిని కోరుకున్నావు. ఇప్పుడు ఆ ఉద్యోగం వస్తే ఇంకా ఎందులో చేరాలని ఆలోచిస్తున్నావు. వెళ్ళి బ్యాంకులో చేరు” అన్నారు స్వామి.

“బ్యాంకు ఉద్యోగం చండీఘడ్‌లోనట. అందుకే ఆలోచిస్తున్నాను స్వామీ” అన్నాను.

“ఓహ్ ఢిల్లీలోనే కదా! తప్పకుండా వెళ్ళి జాయిన్ అవు. నేను మార్చిలో ఢిల్లీ వస్తున్నాను. అప్పుడు వచ్చి నన్ను కలుసుకో” అన్నారు.

నేను చండీఘడ్ అంటే స్వామి ఢిల్లీ అంటారేమిటి అనుకున్నాను.

నేను ఫిబ్రవరి నెలలో బ్యాంకులో చేరాను. మొదటి 15 రోజులు ట్రైనింగ్ ఇచ్చారు. ఆ సమయంలో ఢిల్లీ హెడ్ ఆఫీసులో పనిచేస్తున్న ఆఫీసరు రాజీనామా చేయడంతో అతని స్థానంలో నాకు పోస్టింగు ఇచ్చి, వేరొకరిని చండీఘడ్‌కి పంపించారు. “ఢిల్లీలోనే కదా!” అని స్వామి అన్నందుకు నాకు ఢిల్లీలోనే ఉద్యోగం ఖాయమైంది. “సత్యమైన మాట సాయి మాట” అని నాకు మరోమారు ఋజువైంది.

చెప్పినట్లుగానే స్వామి మార్చి నెలలో ఢిల్లీకి విచ్చేశారు. సువిశాలమైన ‘తల్లబోరా గార్డెన్స్’ మైదానంలో బహిరంగ సభ ఏర్పాటైంది. నేను భజన గాయకునిగా ముందు వరుసలో కూర్చున్నప్పుడు స్వామి నా దగ్గరకు వచ్చి, “ఉద్యోగం ఎలా ఉంది?” అని పలకరించి ఆశీర్వాదించారు.

అన్ని లక్షలమందిలో....

1978లో స్వామి మళ్ళీ ఢిల్లీ వచ్చినప్పుడు తల్లాటోరా గార్డెన్స్లో జరిగిన మహాసభకు లక్షలాదిమంది హాజరయ్యారు. నా భార్య ఆదవాళ్ళమధ్య ఎక్కడో కూర్చుంది.

స్వామి కారు దిగి, తమకోసం పరచిన
తివాచీపై నడుస్తూ, ఒకచోట ఆగారు. అక్కడ
అడవాళ్ళ మధ్యనుంచి దారి చేసుకొని
నడుచుకుంటూ నేరుగా నా భార్యవద్దకు వెళ్ళి,
“నువ్వు పురుషోత్తం కూతురువి కదూ” అని
పలుకరించి, కొద్దీసేపు ఆమెతో మాట్లాడి
స్నేజివైపు వెళ్ళారు.

1968లో మా వివాహం అయిన తరువాత స్వామి నా భార్యను చూడటం అదే మొదటిసారి. పదేళ్ళ తరువాత అంతమందిలో ఎక్కడో కూర్చున్న తనవద్దకు దారి చేసుకుని మరీ వచ్చి స్వామి ఆశీస్సులందించటం ఆమెకు అపురూపమైన అనుభవం.

అప్పటికి కొద్ది రోజుల క్రిందటే మా మామగారు స్వర్ణస్తులయ్యారు. స్వామి పుట్టపర్తికి తిరిగి వెళ్లిన తరువాత మా బావమరిది శ్రీరామ్మూర్తి పేరున ఒక దివ్యానుగ్రహ లేఖ వ్రాశారు. నా భార్యను ఢిల్లీలో పలుకరించిన విషయం కూడా అందులో ప్రస్తావించారు. స్వామి వ్రాసిన ఆ దివ్యలేఖ ఇక్కడ పొందుపరచడమైనది.

[illegible][illegible]

అస్థిర ఉపాధులను ఆధారం చేసుకొనుట అజ్ఞానం

రామ్మూర్తీ! అందుకో ఆశీర్వాదములు!

నేను నిన్ననే ప్రశాంతినిలయం చేరుకొంటిని. ఢిల్లీ, హైదరాబాద్ పట్టణాలలో కార్యక్రమములు అత్యంత వైభవంగా, దిగ్విజయముగా జరిగినవి.

శ్రీరామనవమి ప్రశాంతినిలయమందే జరుప సంకల్పించితిని. నీవు బెంగళూరు వచ్చినపుడు నేను చూచి లోనికి వెళ్ళి వాలంటీర్స్‌ను పంపితిని, లోనికి తీసుకొని రమ్మని. అయితే, రామమూర్తి పలివెల అని చెప్పగా పండ్రిమలె రామన్‌ను తీసుకొని వచ్చిరి. అతను అరవమతను. తదుపరి రెండవ దినము నేనే చూడగా అక్కడ నీవు కనుపించలేదు.

అమ్మ యెట్లున్నది? అనౌసరంగా ఆరోగ్యమును పాడుచేసుకొనుట మంచిదికాదు. కాయములు అందరివీ రాలిపోయేవే. అట్టి అస్థిర ఉపాధులను ఆధారము చేసుకొనుట అంతకంటే అజ్ఞానము. వున్నంతవరకూ మన కర్తవ్యమును మనము జాగ్రత్తగా చూచుకోవాలి కానీ గతించిన తరువాత యెవరికెవరు? అన్నింటియందున్న ఆత్మ వక్కటే అన్న సత్యాన్ని గుర్తించిన వ్యక్తి గతించిన కాయమునకు దుఃఖించరాదు. ఇన్ని స్వామి బోధనలు విని ఈవిధంగా సత్యాన్ని గుర్తించకుండిన ప్రయోజనమేమి? పుట్టుకతో వకరికొకరు చేరి రారు, వకరికొకరు చేరి పోరు. యేనాటికైనా వియోగము తప్పదు. సంయోగముతో ప్రారంభించినవి సహజముగా వియోగము సంభవించును. సంయోగ వియోగములకు అతీతమైన సాక్షితత్వాన్ని లక్ష్యమందుంచుకోవాలి.

అతని ఆశయాలను ఆచరణయందుంచుటే ఆత్మశాంతి. దేహానికి దేహము సంబంధ బాంధవ్యముల నభివృద్ధి గావించుకొనును కానీ దేహికి యెట్టి సంబంధమూ బాంధవ్యమూ లేదు. అదే అన్నింటికీ సమతత్త్వము. అదే అందరికీ గమ్యము. సాయిని చూపించాడు, సాయిని చేరుకొన్నాడు. దీనికి బాధపడుట, దుఃఖించుట ప్రాప్తికి, ప్రార్థనలకూ విరుద్ధము కదా! అతని ఆశయాన్ని అతడు అందుకొన్నాడు. దీనికి ఆనందించాలి. అదే పిల్లలు ఆశించవలసినది.

తండ్రి ఉత్తమ గతికి తనయులు సంతసించాలి. కడపటివరకూ సాయినామముతోనే సాగిపోయాడు.

అమ్మకు గట్టిగా చెప్పు. ఆరోగ్యమును పాడుచేసుకొనక తన కర్తవ్యాన్ని తాను నిర్వర్తించుకోమను. తన సార్థకతను తాను చూసుకోమను. కాయములు నీటిబుడగలు. కాయములు కావు, కాలముయొక్క పొరలు, తెరలు. తెరలు తీసిన, పొరలు తొలగిన కాంతి వక్కటే సమష్టిస్వరూపము. దానిని అందుకొనే దారిని వెతకాలి. సాయి దయానుగ్రహములు దండిగా నిండుగా వున్నవి. ఢిల్లీలో చెల్లెలును కూడా చూచితిని. లక్షలాది ప్రజలలో సాయి పలుకరించెను. అది తండ్రియొక్క భక్తిప్రపత్తుల శక్తిప్రభావమే. అమ్మను మరీమరీ అడిగినట్లు ఆశీర్వాదించినట్లు తెలుపు. యెండలు తగ్గినతోడనే వకపరి పరీ వచ్చివేయమని తెలుపు. అందరికీ ఆశీర్వాదములు తెలుపు.

ఇట్లు

నీ సాయి

శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి,

స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలు

❖ డా॥ దివి చతుర్వేది

గోకులాష్టమి విశేషాలు

2019 ఆగస్టు 23న ఉదయం స్వామి సన్నిధిలో సాయి విద్యార్థులు, “యెంతమాత్రమున నెవ్వరు తలచిన అంతమాత్రమే నీవు”, “పరబ్రహ్మ లింగం భజే పాండు రంగం”, “నంద ముకుంద హరి గోపాలా” గీతాలను పాడారు. ఇంతలో గోకులం నుండి గోవులను, లేగ దూడలను, జింకలను, కుందేళ్ళను, కపోతాలను ఊరేగింపుగా సాయి విద్యార్థులు కుల్పంత్ హాలులోకి తీసికొనిరాగా, బ్రహ్మ సభ్యులు, ఆశ్రమ నిర్వాహకులు పాటికి పాలను, ఫలాలను, ధాన్యమును అందించారు.

అనంతరం, 32 మంది విద్యార్థులు వేణుగానాన్ని (కాన్సర్ట్ ఆఫ్ లవ్) వినిపించారు. ఆరోజు సాయంత్రం ప్రసారమైన దివ్యోపన్యాసములో భగవాన్ బాబావారు భగవత్ అవతారముల లక్ష్యాన్ని వివరించారు:

“ప్రతి అవతారముయొక్క లక్ష్యము మానవునికి ప్రేమతత్వాన్ని ప్రబోధించటమే! ఓ మానవుడా! నీవు ప్రేమను విస్మరించటంచేతనే, స్వార్థమునకు చోటివ్వడంవల్లనే బంధనలో చిక్కుకున్నావు. త్యాగమును, ప్రేమను పెంపొందించుకున్నప్పుడే మానవత్వాన్ని, దివ్యత్వాన్ని గుర్తించగలుగుతావు. భగవత్తత్త్వము భక్తుని భావముపై ఆధారపడి ఉన్నది. పరమ భక్తులమని విజ్ఞప్తిగా వెళ్లివారికి గుణపాఠం నేర్చే నిమిత్తం ఒక పర్యాయం శ్రీకృష్ణుడు ఒక నాటకమాడాడు. భరింపరాని శిరోవేదనతో బాధపడుతున్నట్లు నటించాడు. ఎవరైనా పరమ భక్తుల పాదధూళి తెచ్చి తన శిరస్సుపై వేస్తే బాధ నివారణ అవుతుందని చెప్పాడు. రుక్మిణి, సత్యభామ, జాంబవతి, దేవర్షి నారదుడు సహితం

వారి పాదధూళిని భగవంతుని శిరస్సుపై వేయటం మహాపరాధమని భావించి, ధూళిని ఇవ్వటానికి నిరాకరించారు. చివరకు శ్రీకృష్ణుని ఆదేశంతో నారదుడు గోకులం వెళ్లి గోపికలను అడుగగా, శ్రీకృష్ణుని శిరోవేదనను నివారించడంకొరకు తాము నరకం వెళ్ళటానికైనా సిద్ధమేనంటూ, ఎట్టి సంకోచమూ లేకుండా తమ పాదధూళిని ఇచ్చారు. స్వార్థాన్ని త్యాగము చేసి, ఫలితాన్ని భగవదర్పితం గావించి, సదా భగవంతుని ఆనందమే తమ ఆనందమని భావించే గోపికలే పరమ భక్తులని శ్రీకృష్ణుడు ప్రకటించాడు. “నేను సర్వజీవులయందు ఉన్నాను. అన్ని పాదములూ నావే, అన్ని శిరస్సులూ నావే, సర్వతః పాణి పాదం...” ఆవిధముగా దివ్యత్వాన్ని ఏకత్వముగా చాటడానికి వచ్చినదే భగవత్ అవతారము. అట్టి ఏకత్వ భావనే జగత్తులో ఉన్న అన్ని సమస్యలకు తరణోపాయం. ఏకత్వాన్ని ప్రేమద్వారానే సాధించగలము.”

‘భారత్ కీ ఆవాజ్’ - స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ నాటిక

భారతదేశము అనాదికాలమునుండి వేద విజ్ఞానానికే గాక మహోన్నతమైన సంస్కృతికి, నాగరికతకు కేంద్రంగా, సుసంపన్నమైన దేశముగా ఖ్యాతి నార్జించింది. కొంతకాలం విదేశీయుల పాలనలో దోషిడికి గురి అయినా, స్వాతంత్ర్యానంతరం పురోభివృద్ధి సాధిస్తూ నేడు ప్రపంచ దేశాలకు దిశానిర్దేశం చేయగల స్థాయికి ఎదిగింది. ఈ పునరభివృద్ధికి బీజం పడింది 1947 ఆగస్టు 15వ తేదీన. ఝాన్సీ లక్ష్మీబాయి నుండి నేతాజీ సుభాష్ చంద్రబోస్ వరకు ఎందరో వీరుల త్యాగఫలమే స్వతంత్ర భారతావని.

2019 ఆగస్టు 15వ తేదీన 73వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలలో భాగంగా శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ విద్యార్థులు ప్రశాంతినిలయంలో, భగవాన్ బాబావారి దివ్యసన్నిధిలో సమర్పించిన నాటికకు స్వాతంత్ర్య సమరంలో భగత్ సింగ్, చంద్రశేఖర్ ఆజాద్ తదితరులు స్థాపించిన హిందుస్తాన్ సోషలిస్ట్ రిపబ్లికన్ అసోసియేషన్ పాత్ర ప్రధానాంశం. భగత్ సింగ్, వారి అనుయాయులు ‘ఇంక్విలాబ్ జిందాబాద్’ నినాదముతో దేశ ప్రజలను జాగృతం చేశారు. మాతృదేశంకోసం త్యాగం చేయాలనే ఆకాంక్ష ఈ క్షణంలో నా హృదయాంతరాళంలో చెలరేగింది అనే అర్థము వచ్చే దేశభక్తి గీతం ఈ నాటికకు ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచింది. భగవాన్ బాబావారి దివ్య స్వరములో, “ఖండఖండాంతర ఖ్యాతినార్జించిన మహనీయులను గన్న మాతృభూమి...” పద్యాన్ని భక్తులు విన్నారు. అనంతరం, ‘ఆవాజ్ దే’ (నీ వాణిని వినిపించు) లఘుచిత్రాన్ని ప్రదర్శించారు. జాతీయ గీతాలాపనతో నాటి స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలు ముగిశాయి.

హర్యానా, చండీఘడ్ భక్తుల పర్తియాత్ర

2019 ఆగస్టు 3వ తేదీన హర్యానా మరియు చండీఘడ్ రాష్ట్రాల బాలవికాస్ బాలికలు రంగస్థల నాటిక మాధ్యమముగా భగవన్నామ మహిమను, భగవత్కార్య విశిష్టతను తెలియజేస్తూ ఒక చక్కని ప్రదర్శనతో భక్త ప్రేక్షకులను ఆకట్టుకున్నారు.

ఆగస్టు 4వ తేదీన సాయి యువత మహిళా విభాగము వారు భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. ఈ పర్తియాత్రలో 1300 మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

2019 ఆగస్టు 10వ తేదీన పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా మహిళా విభాగమువారు ‘గ్రామసేవ శ్రీరామపాదసేవ’, ‘పలుకు పలుకునా తేనెలోలుకు మా అమ్మ ఈశ్వరమ్మ’ తదితర గీతాలను ఆలపించారు.

అంతకుముందు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు ఉపన్యసిస్తూ, భగవాన్ బాబావారు పలుమార్లు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాను తమ దివ్యచరణ

స్పర్శతో పునీతము గావించారన్నారు. నాటి దివ్యస్మృతులు నేటికీ జిల్లావాసులకు స్ఫూర్తినిస్తున్నాయన్నారు. 64 సమితులు, 175 భజన మండలాలతో జిల్లా అంతటా విస్తరించిన శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థలు భగవాన్ దివ్యాశీస్సులతో విద్య, వైద్య, ఆధ్యాత్మిక, సంక్షేమ రంగాలలో పలు సేవలనందిస్తున్నాయి. సి.హెచ్. పోతేపల్లి గ్రామంలోని ‘శ్రీ సత్యసాయి వేదపాఠశాల’లో 27 మంది విద్యార్థులకు శిక్షణ ఇవ్వడం జరుగుతోంది. జిల్లా వ్యాప్తంగా బాలవికాస్ మూడు గ్రూపులకు కలిపి మొత్తం 192 సెంటర్లలో దాదాపు 3500 మంది బాలలు శిక్షణ పొందుతున్నారు. జిల్లాలో ప్రతి నెలా 219 మంది వృద్ధులకు ‘అమృత కలశములు’; వంట చేసుకోలేని 350 మంది వృద్ధులకు వండిన ఆహార పదార్థములను క్యారేజీలలో నిత్యం వారి ఇళ్ళకు నేరుగా అందజేయటం జరుగుతున్నది. అంతేగాక, జిల్లాలోని ఆరు ప్రభుత్వ ఆసుపత్రుల ప్రాంగణాలలో పేషంట్స్ దగ్గర ఉండే సహాయకులకు నిత్య అన్నప్రసాద వితరణ జరుగుతున్నది.

ఆగస్టు 11వ తేదీన పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా బాలవికాస్ బాలలు సాయి యువత సభ్యులతో కలసి ‘సాయి పథంలో ప్రేమదీపాలు’ సంగీత నృత్యనాటికను భగవాన్ బాబావారి దివ్యచరణముల చెంత ప్రేమకుసుమంగా సమర్పించారు. ముందుగా బాలవికాస్ బాలికలు గణనాయకుని స్తుతిస్తూ నర్తించారు. బాలవికాస్ శిక్షణ బాలల ప్రవర్తనలో, యోచనాసరళిలో ఉన్నతమైన మార్పు తీసుకువస్తుందని; ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, దేశభక్తిని, దైవభక్తిని పెంపొందిస్తుందని; తల్లిదండ్రులపట్ల, సమాజముపట్ల వారికి గల బాధ్యతను గుర్తింపజేసి, తదనుగుణముగా వర్తించేటట్లు చేస్తుందని; ఇంకా బాలవికాస్ శిక్షణ బాలలపైనేగాక వారి తల్లిదండ్రులపై కూడా సత్ప్రభావాన్ని చూపటంవలన కుటుంబ సభ్యులందరి జీవనసరళిలో మార్పుకు దోహదపడుతుందన్నది ఈ నాటిక సందేశం.

ఒడిషా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఒడిషా సాయిసంస్థల అధ్యక్షులు ఆగస్టు 19వ తేదీన సాయికుల్యంత్ హాలులో ప్రసంగిస్తూ, గత మే మాసములో ఫణి తుపాను సంభవించినప్పుడు, సాయిసంస్థ వెంటనే

రంగములోకి దిగి సేవాకార్యక్రమాలను చేపట్టిందని, ప్రభుత్వ అధికారుల ప్రశంసలనుకూడా అందుకున్న దన్నారు. పేదలకొరకు త్వరలో గృహ నిర్మాణాలను కూడా చేపట్టనున్నామని చెప్పారు.

వీరి ప్రసంగానంతరము ఒడిషా బాలవికాస్ బాలలు సృష్టి స్థితి లయములను సూచిస్తూ ఒక సాంస్కృతిక ప్రదర్శనను ఇచ్చారు. క్షీరసాగర మథనములో మహాలక్ష్మి ఆవిర్భావము, భస్మాసుర సంహారము, మహిషాసుర మర్దనము ఈ నాటికలో ప్రధానాంశాలు.

అనంతరం బాలవికాస్ బాలలు సంకీర్తన (భావ నైవేద్యం) చేశారు. “ఓం నమశ్శివాయ”, “కమలనయన వాలే రామ్”, “హమ్ తేరే హై సాయి” పాటలు పాడారు. దాదాపు 1400 మంది భక్తులు ఈ పర్తియాత్రలో పాల్గొన్నారు.

కరుణ - నాటిక : ఆగస్టు 18వ తేదీన ఒడిషా భవానీ పట్నలోని చెవిటి, మూగ దివ్యాంగ బాలల పాఠశాలకు చెందిన విద్యార్థులు సంభాషణల ప్రమేయం లేకుండా పంచమహాభూతాలపై ఒక వినూత్నమైన నాటికను సమర్పించారు. ప్రకృతి భగవంతుని వరప్రసాదమని; అయితే, ఆధునిక మానవుడు దురాశతో వనరులను దుర్వినియోగము చేయటంవలన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవిస్తున్నాయని; వనరుల సంరక్షణ మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యమని ఈ నాటిక సందేశం. వైపరీత్యాలు సంభవించినప్పుడల్లా శ్వేతవస్త్రధారులైన సాయి సైనికులు కరుణతో సేవలను అందిస్తున్నారని; తోటివారిపట్ల దయార్థ హృదయముతో, ప్రేమతో, కృతజ్ఞతతో మెలగడము మానవుని కర్తవ్యమని ఈ ప్రదర్శన తెలియ జేసింది.

అనంతరం, ఒడిషా భక్తులు సంకీర్తన (హృదయవీణ) చేశారు. “శివ శంకర్”, “బసో మోరే నయనన్ మే నందలాల్”, “హరే కృష్ణా హరే కృష్ణా” పాటలు పాడారు.

విశాఖ జిల్లా భక్తుల పర్తియాత్ర

ఆగస్టు 24వ తేదీన బాలవికాస్ బాలలు, సాయి యువత సభ్యులు సంయుక్తముగా “ప్రేపల్లె బాలుడే పర్తి

పరంధాముడు” నృత్యనాటికను సమర్పించారు. శ్రీకృష్ణ, శ్రీ సత్యసాయి అవతారముల మధ్యగల సారూప్యతను ఈ నాటికలో ఆవిష్కరించారు. అలనాడు ప్రేపల్లెలో, బృందావనంలో, యమునాతీరంలో తన దివ్యలీలలతో, మహిమలతో జనవాహినిని పరవశింపజేసిన ఆ శ్రీకృష్ణుడే శ్రీ సత్యసాయి అన్న వాస్తవాన్ని ఈ నాటిక నిర్వచనంగా నిరూపించింది. శ్రీ సాయికృష్ణుని దివ్యనామస్మరణమే మానవాళికి తరణోపాయం అని తెలియజేసింది.

అంతకుముందు జిల్లా అధ్యక్షులు ప్రసంగిస్తూ, తేదీ 27.3.1965 నాడు భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్య పాదస్పర్శతో జిల్లాను పునీతం గావించారన్నారు. జిల్లాలో ప్రస్తుతం 26 సమితులు, 145 భజన మండలులు నెలకొన్నాయన్నారు. “ఓం శ్రీ సాయి అనాథ నాథాయ నమః”, “ఓం శ్రీ సాయి ఆరోగ్యప్రదాయ నమః”, “ఓం శ్రీ సాయి అన్నవస్త్రదాయ నమః” “ఓం శ్రీ సాయి జ్ఞాన స్వరూపాయ నమః”, “ఓం శ్రీ సాయి ప్రాణాధారాయ నమః”, “ఓం శ్రీ సాయి ప్రేమప్రదాయ నమః” మొదలైన దివ్యనామావళిని స్ఫురింపజేసే దీనజనోద్ధరణ పథకాలు, వృద్ధాశ్రమాలు, విపత్తు నిర్వహణ సేవలు, నిత్యనారాయణ సేవలు, ‘అమృత కలశములు’, ఉచిత సమగ్ర వైద్యసేవలు, ఆరోగ్య అవగాహనా సదస్సులు, శక్తిస్వరూపిణీ సేవలు, త్రాగునీటి పథకాలు, బాలవికాస్, శ్రీ సత్యసాయి విద్యాజ్యోతి, మొదలైన అనేక ఆధ్యాత్మిక సేవా కార్యక్రమాలతో జిల్లాలో భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్య అవతార వైభవమును దర్శింపజేస్తున్నారన్నారు.

విశాఖ సాయి యువత సభ్యులు ఆగస్టు 25వ తేదీ సాయంత్రం స్వామి సన్నిధిలో భక్తిగీతాలను ఆలపించారు. సాయినామమనే నావ సహాయంతో భవసాగరాన్ని అవలీలగా దాటవచ్చునని; నామస్మరణమే అమోఘమైన తపమని వారి సంగీత విభావరిలో వెల్లడించారు. “అమృతరూపం నీవే సాయీ, అణువణువున నిండిన సాయీ...”, “ఓ మా.... ఓ మా..... ఓ మా... సాయి మా”, “దయచేత ధన్యులు కావలెరా...”, “ముత్యాల పల్లకిలో ముచ్చటగా ఊరేగి పల్లెసీమకు వచ్చాడు సాయిరాముడు” పాటలు పాడారు. ❖

భగవాన్ సన్నిధిలో శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి, స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలు

Date of Publication 23rd September 2019

'వైపల్లె బాలదే పర్వపరంధాముడు'

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామివారి కల్యాణ మహోత్సవం

'సాయిపథంలో ప్రేమదీపాలు'

వెంట వచ్చేవి

ఒక వ్యక్తి తనకు ముగ్గురు మిత్రులున్నారు కదా అని వాళ్ళ అండ చూసుకొని చేయరాని కార్యములు చేసి శిక్షకు గురి అయినాడు. కోర్టులో తనకు అనుకూలంగా సాక్ష్యం చెప్పి సహాయం చేయవలసిందిగా మిత్రులను అడిగాడు. మొదటి స్నేహితుడు, “నేను ఇంట్లో కూర్చుంటాను. ఇక్కడి నుండి ఏ సహాయమైనా చేస్తానుకానీ బయటకు మాత్రం రాను” అన్నాడు. రెండవ స్నేహితుడు, “కావాలంటే కోర్టు వరకు వస్తాను, లోపలికి మాత్రం రాను” అన్నాడు. ఇక, మూడవ స్నేహితుడు, “పద, నీవు ఎక్కడికి వెళ్ళినా వస్తున్నాను. నీ కష్టమే నా కష్టము, నీ సుఖమే నా సుఖము” అన్నాడు. అదేరీతిగా, మనం ధనకనక పస్తువాహనాదుల్ని మన మొదటి మిత్రునిగా విశ్వసిస్తున్నాము. బంధువులను రెండవ స్నేహితునిగా భావిస్తున్నాము. పుణ్యకార్యములే మన మూడవ ఫ్రెండు. మన జీవితంలో తప్పొప్పులు చేసి పునర్జన్మ అనే కోర్టులో విచారణకు వెళ్ళినప్పుడు ధన కనకాదులుగానీ, బంధుమిత్రులుగానీ వెంట రారు. మనం చేసిన సత్కార్యములు మాత్రమే ఎక్కడికి వెళ్ళినా మన వెంట, జంట ఉండి కంటికి రెప్పవలె కాపాడుతుంటాయి.

- బాబా

వార్షిక చందా: ₹ 90 (భారతదేశంలో) ₹ 900 లేక UK £ 13 లేక US \$ 18 (విదేశాలకు)
చందారుసుమును 1 లేదా 2 లేదా 3 సంవత్సరములకు చెల్లించవచ్చును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీసర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.